
Bibeln dag för dag

Hela Bibeln som du läser på ett år !

Augusti

1 augusti

St. Alphonsus di Liguori: "Det är säkerligen så att det myckna ätandet orskar en rad sjukdomar, men det värsta är dess skada på själen."

Ordspråksboken 9–12

Vishetens inbjudan

9 Visheten har byggt sig ett hus.
Hon har huggit ut sina sju pelare.

² Hon har slaktat sin boskap,
blandat sitt vin
och dukat sitt bord.

³ Hon har sänt ut sina tjänsteflickor,
hon ropar från stadens översta höjder:

⁴ "Den som är okunnig må vända sig hit!"
Till den som saknar förstånd säger hon:

⁵ "Kom och ät av mitt bröd
och drick av vinet som jag har blandat.

⁶ Överge oförståndet, så får ni leva,
och gå fram på förståndets väg.

⁷ Den som tillrättavisar en bespottare får ta emot smälek,
den som förmanar en ogudaktig blir hånad.

⁸ Förmana inte en bespottare,
han kommer endast att hata dig.

Förmana den som är vis, han kommer att älska dig.

⁹ Ge åt den vise och han blir ännu visare.

Undervisa den rättfärdige och han lär sig mera.

¹⁰ Att frukta Herren är början till vishet,
att känna den Helige är förstånd.

¹¹ Ty genom mig skall dina dagar bli många
och dina levnadsår förökas.

¹² Om du är vis, är din vishet dig till nytta,
är du en bespottare, får du själv lida för det."

Oförnuftets inbjudan

¹³ Dårskapen är en rastlös kvinna,

okunnig och utan förstånd.

¹⁴ Hon sitter vid ingången till sitt hus,
på en stol högt uppe i staden.

¹⁵ Hon ropar till dem som färdas på vägen,
till dem som går sin väg rakt fram:

¹⁶ "Alla okunniga kan vända sig hit."

Till den utan förstånd säger hon:

¹⁷ "Stulet vatten är sött,
bröd man äter i hemlighet smakar ljuvligt."

¹⁸ Han vet inte att de döda är där,
att hennes gäster är i dödsrikets djup.

Salomos ordspråk

10 Detta är Salomos ordspråk:

En vis son gläder sin far,
en dåraktig son är sin mors sorg.

² Orätt vinning är till ingen nytta,
men rättfärdighet räddar från döden.

- ³ Herren låter ej den rättfärdiges själ hungra,
men de ondas begär avvisar han.
- ⁴ Lat hand gör fattig man,
flitig hand ger rikedom.
- ⁵ En förständig son samlar in om sommaren,
en vanartig son sover i skördetiden.
- ⁶ Välsignelser är på den rättfärdiges huvud,
våld täcker de ogudaktigas mun.
- ⁷ Den rättfärdiges minne blir till välsignelse,
de ogudaktigas namn multnar bort.
- ⁸ Ett vist hjärta tar emot tillsägelser,
oförnuftiga läppar leder till fall.
- ⁹ Den som lever ostraffligt vandrar trygg,
den som går orätta vägar blir avslöjad.
- ¹⁰ Den som blinkar med ögonen vållar smärta,
den som har oförnuftiga läppar kommer på fall.
- ¹¹ Den rättfärdiges mun är en källa till liv,
våld täcker de ogudaktigas mun.
- ¹² Hat väcker upp tråtor,
kärlek skyler allt som är brutet.
- ¹³ På den klokes läppar finner man vishet,
till dårens rygg hör ris.
- ¹⁴ De visa samlar på kunskap,
den oförnuftiges mun bjuder in olycka.
- ¹⁵ Den rikes välstånd är hans fästning,
de armas fattigdom deras fördärv.
- ¹⁶ Den rättfärdiges arbete leder till liv,
den ogudaktiges vinning leder till synd.
- ¹⁷ Att ta vara på förmaning är vägen till livet,
den som föraktar tillrättavisning far vilse.

- 18 Den som döljer hat har falska läppar,
den som sprider förtal är en dåre.
- 19 Där orden är många uteblir inte synd,
vis är den som styr sina läppar.
- 20 Den rättfärdiges tunga är utvalt silver,
de ogudaktigas hjärtan har ringa värde.
- 21 Den rättfärdiges läppar föder många,
oförnuftiga dör av brist på förstånd.
- 22 Herrens välsignelse ger rikedom,
egen möda lägger inget därtill.
- 23 Dårens glädje är att göra det skamliga,
den förståndiges är att vara vis.
- 24 Den ogudaktige drabbas av det han fruktar,
vad de rättfärdiga begär blir dem givet.
- 25 När stormen kommer är det ute med den ogudaktige,
den rättfärdige har en evig grundval.
- 26 Som syra för tänderna och rök för ögonen
är den late för den som sänder honom.
- 27 Herrens fruktan förlänger livet,
men de ogudaktigas år blir förkortade.
- 28 De rättfärdigas väntan får en glad fullbordan,
de ogudaktigas hopp blir till intet.
- 29 Herrens väg är den ostraffliges värn,
men till olycka för ogärningsmän.
- 30 Den rättfärdige skall aldrig vackla,
men de ogudaktiga får inte bo i landet.
- 31 Ur den rättfärdiges mun flödar vishet,
men en vilseledande tunga skall huggas av.
- 32 Den rättfärdiges läppar förstår vad som är välbehagligt,
de ogudaktigas mun förvränger allt.

11 Herren avskyr falsk våg, full vikt behagar honom.

² När högfärd kommer, följer förakt,
men hos de ödmjuka är vishet.

³ De redbaras ostrafflighet leder dem,
de trolösa fördärvas genom sin falskhet.

⁴ Ägodelar hjälper inte på vredens dag,
men rättfärdighet räddar från döden.

⁵ Den ostraffliges rättfärdighet gör hans väg jämn,
den ogudaktige faller genom sin ogudaktighet.

⁶ De redbaras rättfärdighet räddar dem,
de trolösa fångas av sina begär.

⁷ När en ogudaktig dör, blir hans hopp om intet,
det de onda väntar på går förlorat.

⁸ Den rättfärdige räddas ur nöden,
den ogudaktige drabbas i hans ställe.

⁹ Med sin mun fördärvar den gudlöse sin nästa,
genom kunskap blir de rättfärdiga räddade.

¹⁰ Över de rättfärdigas välgång gläder sig staden,
när de ogudaktiga förgås råder jubel.

¹¹ Genom de redbaras välsignelse blir en stad upphöjd,
genom de ogudaktigas mun rivs den ner.

¹² Den som är utan vett föraktar sin nästa,
den som har förstånd tiger.

¹³ Den som går med förtal förråder hemligheter,
den som har ett trofast hjärta döljer vad han vet.

¹⁴ Där kloka råd saknas kommer folket på fall,
när många ger goda råd går det väl.

¹⁵ Den som går i borgen för en främling råkar illa ut,
den som hatar att ge handslag är trygg.

- 16 En älsklig kvinna vinner ära,
våldsverkare vinner rikedom.
- 17 En barmhärtig man gör väl mot sig själv,
den grymme skadar sitt eget kött.
- 18 Den ogudaktige gör en bedräglig vinst,
den som sår rättfärdighet får en säker lön.
- 19 Den som står fast i rättfärdighet vinner liv,
den som far efter ont drar över sig död.
- 20 De som har förvända hjärtan är en styggelse för Herren,
de som lever ostraffligt behagar honom.
- 21 De onda blir förvisso inte ostraffade
men de rättfärdigas efterkommande skall räddas.
- 22 Som en guldring i svinets tryne
är skönhet hos en kvinna utan vett.
- 23 Vad de rättfärdiga önskar är idel gott,
vad de ogudaktiga kan hoppas på är vrede.
- 24 Den ene strör ut och får ändå mer,
den andre snålar och blir bara fattigare.
- 25 Den frikostige blir rikligen mättad,
den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt.
- 26 Den som undanhåller sin säd förbannas av folket,
välsignelse kommer över den som vill sälja.
- 27 Den som ivrigt söker det goda strävar efter nåd,
den som far efter det onda drabbas själv av det.
- 28 Den som förtröstar på sin rikedom kommer på fall,
men de rättfärdiga skall grönska som löven.
- 29 Den som drar olycka över sitt hus får ärva vind,
den oförnuftige blir träl åt den som har ett vist hjärta.
- 30 Den rättfärdiges frukt är ett livets träd,
den som vinner själar är vis.

³¹ Om den rättfärdige får sin lön på jorden,
hur mycket mer då den ogudaktige och syndaren!

12 Den som älskar fostran älskar kunskap,
oförnuftig är den som hatar tillrättavisning.

² Den som är god vinner Herrens behag,
den som smider ränker blir fördömd.

³ Ingen människa kan bestå genom ogudaktighet,
men de rättfärdigas rot skall inte rubbas.

⁴ En idog hustru är sin mans krona,
en skamlös är som röta i hans ben.

⁵ De rättfärdigas tankar är rätta,
de ogudaktigas råd bedrar.

⁶ De ogudaktigas ord lurar efter blod,
de rättsinnigas tal räddar dem.

⁷ De ogudaktiga omstörtas och finns ej mer,
men de rättfärdigas hus består.

⁸ Efter sitt förstånd blir en man prisad,
den som har ett förvänt hjärta blir föraktad.

⁹ Bättre vara ringa och ha en tjänare,
än spela förnäm och sakna bröd.

¹⁰ Den rättfärdige vet hur hans boskap känner det,
de ogudaktigas hjärtelag är grymt.

¹¹ Den som brukar sin åker får bröd så det räcker,
den som jagar efter fåfängliga ting saknar förstånd.

¹² Den ogudaktige har begär till de ondas fångst,
men de rättfärdigas rot ger frukt.

¹³ Den onde snärjs i sina läppars synd,
men den rättfärdige slipper ut ur nöden.

¹⁴ Av sin muns frukt blir man mättad med gott,
vad en människa gjort får hon tillbaka.

- 15 Dårens väg är rätt i hans egna ögon,
den är vis som lyssnar till råd.
- 16 Dåren visar genast sin vrede,
klok är den som döljer smålek.
- 17 Den ärlige talar sanning,
ett falskt vittne bedrar.
- 18 Ord från en tanklös kan hugga som svärd,
de visas tunga ger läkedom.
- 19 Sanna ord består för evigt,
en lögnaktig tunga blott ett ögonblick.
- 20 De som smider onda planer har falskhet i hjärtat,
de som främjar frid får glädje.
- 21 Inget ont drabbar den rättfärdige,
men över de ogudaktiga kommer olycka i fullt mått.
- 22 Lögnaktiga läppar är en styggelse för Herren,
de som handlar rättfärdigt behagar honom.
- 23 En klok man döljer sin kunskap,
dårars hjärtan ropar ut sitt oförnuft.
- 24 Flitig hand får härska,
den late tvingas till trältjänst.
- 25 Bekymmer tynger en mans hjärta,
ett vänligt ord ger det glädje.
- 26 Den rättfärdige väljer sitt sällskap,
de ogudaktigas väg för andra vilse.
- 27 Den late får inte tag i sitt villebråd,
flit är för människan en dyrbar skatt.
- 28 På rättfärdighetens väg är liv,
ingen död finns på den vägen.

Johannes 8: 12–30

Yeshua är världens ljus

¹² Yeshua talade åter till dem och sade: "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus." ¹³ Fariseerna sade till honom: "Du vittnar om dig själv. Ditt vittnesbörd är inte giltigt."

¹⁴ Yeshua svarade: "Även om jag vittnar om mig själv, är mitt vittnesbörd giltigt, eftersom jag vet varifrån jag har kommit och vart jag går. Ni vet inte varifrån jag kommer eller vart jag går. ¹⁵ Ni dömer på människors vis. Jag dömer ingen. ¹⁶ Och även om jag dömer är min dom rättvis, eftersom jag inte är ensam, utan Fadern som har sänt mig är med mig. ¹⁷ Också i er egen lag står det skrivet att vad två människor vittnar är giltigt. ^b ¹⁸ Jag är den som vittnar om mig själv. Om mig vittnar även Fadern som har sänt mig." ¹⁹ Då frågade de: "Var är din Fader?" Yeshua svarade: "Ni känner varken mig eller min Fader. Om ni kände mig, skulle ni också känna min Fader." ²⁰ Dessa ord talade han vid offerkistan, när han undervisade på tempelplatsen. Men ingen grep honom, eftersom hans stund ännu inte hade kommit.

²¹ Än en gång sade Yeshua till dem: "Jag går bort, och ni kommer att söka efter mig, men ni kommer att dö i er synd. Dit jag går kan ni inte komma." ²² Då sade judarna: "Tänker han ta sitt liv, eftersom han säger: Dit jag går kan ni inte komma?" ²³ Han sade till dem: "Ni är nerifrån, jag är ovanifrån. Ni är av den här världen, jag är inte av den här världen. ²⁴ Därför sade jag till er att ni kommer att dö i era synder. Ty om ni inte tror att Jag Är, ^c skall ni dö i era synder." ²⁵ De frågade: "Vem är du då?" Yeshua svarade: "Begynnelsen, något som jag också har sagt er. ²⁶ Mycket har jag att säga om er och döma er för. Han som har sänt mig är trovärdig, och det jag har hört av honom förkunnar jag för världen." ²⁷ De förstod inte att han talade till dem om Fadern. ²⁸ Då sade Yeshua till dem: "När ni har upphöjt ^d Människosonen, skall ni förstå att Jag Är och att jag inte gör något av mig själv utan talar vad Fadern har lärt mig. ²⁹ Och han som har sänt mig är med mig. Han har inte lämnat mig ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom." ³⁰ När han sade detta, kom många till tro på honom.

2 augusti

St. Pierre Julien Eymard: "Mitt måtto blir nu: Ge mig eukaristin eller låt mi dö!"

Ordspråksboken 13–15

13 En vis son lyssnar till sin fars förmaning,
en bespottare lyder ingen tillsägelse.

² Envar får njuta av sin muns frukt,
men de trolösa hungrar efter våld.

³ Den som vaktar sin tunga bevarar sitt liv,
den lösmynte råkar i olycka.

⁴ Den late är full av begär men får ingenting,
de flitigas hunger blir rikligen mättad.

⁵ Den rättfärdige avskyr lögnaktigt tal,
den ogudaktige betar sig skamligt och vanhedrande.

⁶ Rättfärdighet bevarar den redbare,
ondska fäller syndaren.

⁷ Den ene vill anses rik men har ingenting,
den andre vill anses fattig men äger mycket.

⁸ Den rike måste ge sin förmögenhet som lösepenning för sitt liv,
den fattige hör inte av något hot.

⁹ De rättfärdigas ljus lyser klart,
de ogudaktigas lampa slocknar.

- 10 Övermod vållar bara kiv,
vishet äger de som tar emot råd.
- 11 Lätt fångat är lätt förgånget,
men den som samlar efter hand får mycket.
- 12 Förlängd väntan tär på hjärtat,
uppfylld önskan är ett livets träd.
- 13 Den som föraktar ordet hemfaller åt dess dom,
den som fruktar budet får belöning.
- 14 Den vises undervisning är en källa till liv,
en hjälp att undgå dödens snaror.
- 15 Gott förstånd för med sig välvilja,
de trolösas väg är alltid sig lik.
- 16 Den kloke handlar med förstånd,
dåren blottar sin dumhet.
- 17 En ogudaktig budbärare faller i olycka,
ett tillförlitligt sändebud ger läkedom.
- 18 Fattigdom och skam får den som föraktar förmaning,
den som tar vara på tillrättavisning blir ärad.
- 19 Uppfylld önskan är ljuvlig för själen,
men dårar hatar att överge sin ondska.
- 20 Den som umgås med visa blir vis,
den som är vän med dårar går det illa.
- 21 Syndare förföljs av olycka,
de rättfärdigas lön blir lycka.
- 22 Den gode lämnar arv åt barnbarn,
syndarens egendom förvaras åt den rättfärdige.
- 23 De fattigas nyodling ger riklig föda,
men den sopas bort när orätt råder.
- 24 Den som spar på riset hatar sin son,
den som älskar honom fostrar honom i tid.

²⁵ Den rättfärdige äter och blir mätt,
de ogudaktiga får gå med tom mage.

14 Genom visa kvinnor blir hemmet uppbyggt,
dårskapen river ner det med egna händer.

² Den som fruktar Herren lever rättsinnigt,
den som föraktar honom går krokiga vägar.

³ I dårens mun är högmodets käpp,
men de visa bevaras genom sina läppar.

⁴ Utan dragdjur är krubban tom,
riklig skörd får man genom oxars kraft.

⁵ Ett sannfärdigt vittne ljuger inte,
ett falskt vittne främjar lögn.

⁶ Bespottaren söker vishet men finner ingen,
till den förståndige kommer kunskapen lätt.

⁷ Håll dig borta från dåren,
du finner aldrig förstånd på hans läppar.

⁸ Den klokes vishet gör att han känner vägen,
dårars oförnuft bedrar.

⁹ Dårarna hånar skuldoffret,
men bland de rättsinniga finns nåd.

¹⁰ Hjärtat känner sin egen sorg,
en främling kan inte dela dess glädje.

¹¹ De ogudaktigas hus raseras,
de rättsinnigas boning blomstrar.

¹² En väg kan synas rätt för en människa,
men till slut kan den leda till döden.

¹³ Mitt under skratt kan hjärtat värka,
och glädje kan sluta i sorg.

¹⁴ Den avfällige uppfylls av sina egna vägar,
en god man håller sig borta från honom.

- 15 Den okunnige tror varje ord,
den kloke ger akt på sina steg.
- 16 Den vise fruktar och skyr det onda,
dåren är övermodig och sorglös.
- 17 En otålig man begår dumheter,
en som smider ränker blir hatad.
- 18 De oförståndiga ärver dårskap,
de kloka blir krönta med kunskap.
- 19 Onda måste buga sig för goda,
ogudaktiga vid den rättfärdiges portar.
- 20 Också av sina närmaste blir den fattige hatad,
men den rike har många vänner.
- 21 Den som föraktar sin nästa syndar,
lycklig är den som förbarmar sig över de betryckta.
- 22 De som tänker ut ont far vilse,
de som tänker ut gott får erfara nåd och sanning.
- 23 Av all möda kommer någon vinning,
tomt prat leder till fattigdom.
- 24 De visas krona är deras rikedom,
dårarnas dumhet är dumhet.
- 25 Ett sanningsenligt vittne räddar liv,
den som far med lögn bedrar.
- 26 Den som fruktar Herren har ett tryggt fäste,
hans barn får där en tillflykt.
- 27 Herrens fruktan är en källa till liv,
en hjälp att undgå dödens snaror.
- 28 Talrik skara är kungens ära,
brist på folk blir furstens undergång.
- 29 Den som är långmodig har gott förstånd,
den som är otålig går långt i dårskap.

- 30 Sinnesro ger kroppen liv,
avund är röta i benen.
- 31 Den som förtrycker den arme smädar hans skapare,
den som förbarmar sig över de fattiga ärar honom.
- 32 Den ogudaktige kommer på fall genom sin ondska,
den rättfärdige har en tillflykt vid sin död.
- 33 I den förståndiges hjärta bor visheten,
bland dårarna blir den uppenbar.
- 34 Rättfärdighet upphöjer ett folk,
men synd är folkens vanära.
- 35 En förständig tjänare vinner kungens välvilja,
den som handlar skamligt drabbas av hans vrede.

15 Ett mjukt svar stillar vrede, ord som sårar väcker harm.

- 2 De visas tunga ger god kunskap,
dårars mun flödar över av oförnuft.
- 3 Herrens ögon är överallt,
de vakar över både onda och goda.
- 4 En läkande tunga är ett livets träd,
en falsk tunga ger hjärtesar.
- 5 Den oförnuftige föraktar sin fars fostran,
klok är den som tar vara på tillrättavisning.
- 6 Den rättfärdiges hus rymmer stor rikedom,
den ogudaktiges vinning för med sig bekymmer.
- 7 De visas läppar sprider kunskap,
men så gör inte dårarnas hjärtan.
- 8 De ogudaktigas offer är avskvärda för Herren,
de rättsinnigas bön behagar honom.
- 9 Herren avskyr den ogudaktiges väg,
men den som far efter rättfärdighet älskar han.

- 10 Fostran är något ont för den som överger vägen,
men den som hatar tillrättavisning måste dö.
- 11 Dödsriket och helvetet ligger uppenbara för Herren,
hur mycket mer då människornas hjärtan!
- 12 Bespottaren ogillar tillrättavisning,
till de visa vill han inte gå.
- 13 Ett glatt hjärta gör ansiktet ljust,
på hjärtesorg följer modlöshet.
- 14 Den förståndiges hjärta söker kunskap,
dårars mun närs av dårskap.
- 15 Den betryckte har aldrig en glad dag,
men ett glatt hjärta har ständigt fest.
- 16 Bättre knapphet och Herrens fruktan
än stora skatter och oro.
- 17 Bättre ett fat kål med kärlek
än en gödd ox med hat.
- 18 En hetlevrad man uppväcker träta,
den långmodige stillar kiv.
- 19 Den lates stig är spärrad av törne,
de rättsinniga har en banad väg.
- 20 En vis son ger sin far glädje,
en dåraktig människa föraktar sin mor.
- 21 Den vettlöse har sin glädje i oförnuft,
den förståndige går sin väg rakt fram.
- 22 Där samråd saknas går planerna om intet,
med många rådgivare lyckas de.
- 23 En man blir glad när han kan ge svar,
hur gott är inte ett ord i rätt tid.
- 24 Den förståndige vandrar livets väg uppåt,
så att han undviker dödsriket där nere.

²⁵ Herren river ner den högmodiges hus,
men änkans gränssten låter han stå kvar.

²⁶ För Herren är onskans planer avskyvärda,
men milda ord är rena.

²⁷ Den som skaffar sig orätt vinning drar olycka över sin familj,
den som hatar mutor får leva.

²⁸ Den rättfärdiges hjärta svarar med eftertanke,
de ogudaktigas mun flödar över av onda ting.

²⁹ Herren är fjärran från de ogudaktiga,
men de rättfärdigas bön hör han.

³⁰ En mild blick gör hjärtat glatt,
ett gott budskap ger mäg å benen.

³¹ Den som lyssnar till hälsosam tillrättavisning
får bo bland de visa.

³² Den som inte vill veta av fostran föraktar sitt liv,
den som lyssnar till tillrättavisning får förstånd.

³³ Herrens fruktan fostrar till vishet,
och ödmjukhet föregår ära.

Johannes 8: 31–59

Abrahams sanna barn

³¹ Yeshua sade till de judar som hade satt tro till honom: "Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar, ³² och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria." ³³ De svarade honom: "Vi är Abrahams barn och har aldrig varit slavar under någon. Hur kan du säga att vi skall bli fria?" ³⁴ Yeshua svarade: "Amen, amen säger jag er: Var och en som gör synd är syndens slav. ³⁵ Slaven bor inte kvar i huset för alltid, men sonen stannar där för alltid. ³⁶ Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen

fria. ³⁷ Jag vet att ni är Abrahams barn, men ni vill döda mig därför att ni inte förstår mitt ord. ³⁸ Jag talar vad jag har sett hos min Fader. Ni gör vad ni har hört av er fader."

³⁹ De svarade honom: "Vår fader är Abraham." Yeshua sade: "Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar. ⁴⁰ Men nu vill ni döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så handlade inte Abraham. ⁴¹ Ni gör er faders gärningar." De svarade: "Vi är inte födda i äktenskapsbrott. Vi har bara en fader, Gud." ⁴² Yeshua svarade: "Vore Gud er Fader, skulle ni älska mig, eftersom jag har utgått från Gud och kommer från honom. Jag har inte kommit av mig själv, utan han har sänt mig. ⁴³ Varför förstår ni inte vad jag säger? Därför att ni inte kan lyssna till mitt ord. ⁴⁴ Ni har djävulen till er fader. Och vad er fader har begär till, det vill ni göra. Han har varit en mördare från början och har aldrig stått på sanningens sida, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, ty han är en lögnare, ja, lögnens fader. ⁴⁵ Men mig tror ni inte, därför att jag säger er sanningen. ⁴⁶ Vem av er kan överbevisa mig om synd? Om jag talar sanning, varför tror ni mig inte? ⁴⁷ Den som är av Gud lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte är av Gud."

⁴⁸ Judarna svarade: "Har vi inte rätt när vi säger att du är en samarit och har en ond ande?" ⁴⁹ Yeshua svarade: "Jag har ingen ond ande. Jag ärar min Fader, och ni vanärar mig. ⁵⁰ Jag söker inte min egen ära, men det finns en som söker den och som dömer. ⁵¹ Amen, amen säger jag er: Den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin se döden." ⁵² Judarna sade: "Nu förstår vi att du har en ond ande. Abraham dog, och likaså profeterna, och du säger: Den som bevarar mitt ord skall aldrig någonsin smaka döden. ⁵³ Är du större än vår fader Abraham? Han dog, och profeterna är döda. Vem ger du dig ut för att vara?" ⁵⁴ Yeshua svarade: "Om jag ärar mig själv, är min ära ingenting värd. Det är min Fader som ärar mig, han som ni kallar er Gud. ⁵⁵ Ni känner honom inte, men jag känner honom. Om jag sade att jag inte kände honom, skulle jag vara en lögnare som ni. Men jag känner honom och bevarar hans ord. ⁵⁶ Abraham, er fader, jublade över att få se min dag. Han såg den och blev glad." ⁵⁷ Judarna sade: "Du är inte femtio år än, och Abraham har du sett!" ⁵⁸ Yeshua svarade: "Amen, amen säger jag er: Jag Är, redan innan Abraham blev till." ⁵⁹ Då tog de upp stenar för att kasta på honom, men Yeshua drog sig undan och lämnade tempelplatsen.

3 augusti

St. Thomas More: "Så blinda är vi i dessa våra dödliga liv, och så omedvetna om vad som kommer att hända – så osäkra till och med om vad morgondagen kommer med – att Gud kan inte tillrättvisa en människa bättre än med att låta hennes önskningar gå i uppfyllelse."

Ordspråksboken 16–18

16 En människa gör upp planer i sitt hjärta,
men från Herren kommer vad tungan svarar.

² En mans vägar är rena i hans egna ögon,
men Herren är den som prövar andarna.

³ Befall dina verk åt Herren,
så har dina planer framgång.

⁴ Herren har gjort var sak för sitt särskilda syfte,
även den ogudaktige för olyckans dag.

⁵ Herren avskyr de högmodiga,
de blir förvisso inte ostraffade.

⁶ Genom nåd och sanning sonas skuld,
genom Herrens fruktan undflyr man det onda.

⁷ Om någons vägar behagar Herren,
gör han även hans fiender till vänner.

⁸ Bättre äga litet med rättfärdighet
än tjäna mycket med orätt.

- ⁹ Människans hjärta tänker ut sin väg,
men Herren är den som styr hennes steg.
- ¹⁰ Gudomligt beslut är på kungens läppar,
hans mun tar inte miste i domen.
- ¹¹ Rätt våg och vikt är från Herren,
alla vikter i pungen är hans verk.
- ¹² Kungar avskyr onda gärningar,
ty genom rättfärdighet blir tronen befast.
- ¹³ Rättfärdiga läppar behagar kungar,
den som talar sanning blir älskad.
- ¹⁴ Kungens vrede förebådar död,
men en vis man kan stilla den.
- ¹⁵ När kungens uppsyn är ljus betyder det liv,
hans välvilja är som ett moln med vårregn.
- ¹⁶ Att vinna vishet är långt bättre än guld,
att vinna insikt är mer värt än silver.
- ¹⁷ De rättsinnigas väg är att fly det onda,
den som ger akt på sin väg bevarar sitt liv.
- ¹⁸ Stolthet går före undergång
och högmod går före fall.
- ¹⁹ Bättre vara ödmjuk bland de ringa
än dela byte med de stolta.
- ²⁰ Den som ger akt på ordet finner det goda,
lycklig är den som förtröstar på Herren.
- ²¹ Den som har ett vist hjärta kallas förständig
och ljuvligt tal främjar lärdomen.
- ²² Den som äger insikt har en källa till liv,
att fostra dårar är dårskap.
- ²³ Den vises hjärta gör hans mun förständig
och främjar lärdomen på hans läppar.

- 24 Milda ord är som drypande honung,
ljuvliga för själen och en läkedom för kroppen.
- 25 En väg kan synas rätt för en människa,
men dess slut kan leda till döden.
- 26 Arbetarens hunger får honom att arbeta,
hans egen mun driver på honom.
- 27 En illasinnad man gräver upp det onda,
förtärande eld är på hans läppar.
- 28 En falsk människa vållar trötter,
den som skvallrar skiljer vänner åt.
- 29 Våldsverkaren förför sin nästa
och leder honom in på en väg som inte är god.
- 30 Den som kniper ihop ögonen umgås med vrånga tankar,
sammanpressade läppar är redo till ont.
- 31 Grått hår är en ärekrona,
den vinns på rättfärdighetens väg.
- 32 Bättre en tålmodig man än en hjälte,
bättre styra sitt sinne än inta en stad.
- 33 Lotten kastas i knät,
men avgörandet kommer alltid från Herren.

17

Bättre en bit torrt bröd och ro
än ett hus fullt av festmat och kiv.

² Klok tjänare får råda över odåga till son,
och dela arvet med bröderna.

³ Degeln prövar silvret och ugnen guldets,
Herren prövar hjärtan.

⁴ En ond människa lyssnar till onda tungor,
en lögnare lånar sitt öra åt fördärvligt tal.

⁵ Den som hånar den fattige smädar hans skapare,
den som gläder sig åt andras olycka blir inte ostraffad.

⁶ Barnbarn är de gamlas krona,
barnens stolthet är deras fäder.

⁷ Stora ord passar ej dåren,
än mindre lögnaktigt tal en furste.

⁸ Mutan är som en lyckosten i givarens ögon,
vart han än vänder sig har han framgång.

⁹ Den som skyler synd främjar kärlek,
den som river upp en sak splittrar nära vänner.

¹⁰ En förebråelse tar mer på den förståndige
än hundra slag på dåren.

¹¹ Upprorsmakaren vill blott ont,
en grym budbärare skall sändas mot honom.

¹² Hellre möta en björn som mist sina ungar,
än en dåre i hans oförnuft.

¹³ Den som vedergäller gott med ont,
från hans hus skall olyckan inte vika.

¹⁴ Att börja ett gräl är att öppna en dammlucka,
ge därför efter innan striden bryter ut.

¹⁵ Den som frikänner en brottsling
och den som fördömer en rättfärdig
är båda styggelser för Herren.

¹⁶ Vad hjälper pengar i dårens hand,
kan han köpa vishet när han saknar förstånd?

¹⁷ En väns kärlek består alltid,
en broder föds för att hjälpa i nöd.

¹⁸ Utan förstånd är den som ger handslag
och går i borgen för sin nästa.

¹⁹ Den som älskar synd älskar strid,
den som gör sin port hög söker sin undergång.

²⁰ Den som har ett falskt hjärta finner ingen lycka,
den som har en oärlig tunga faller i olycka.

²¹ Den som fått en odåga till son får bedrövelse,
en dåres far har ingen glädje.

²² Glatt hjärta ger god läkedom,
brutet mod suger mörken ur benen.

²³ Den ogudaktige tar fram mutor ur sin ficka
för att vränga rättens vägar.

²⁴ Den förståndige har sin blick på visheten,
dårens blick går till jordens ände.

²⁵ En dåraktig son är sin fars grämselse
och bitter sorg för den mor som fött honom.

²⁶ Att bötfälla den oskyldige är illa nog,
men att slå ädla män strider mot all rätt.

²⁷ Den som har vett spar sina ord,
en förständig man håller huvudet kallt.

²⁸ Också en dåre räknas som vis när han tiger,
och förständig när han tillsluter sina läppar.

18

Enslingen följer sin egen lust,
mot all sund insikt går han till storms.

² Dåren frågar inte efter förstånd,
han vill bara föra fram egna tankar.

³ Kommer en ogudaktig kommer också förakt,
med skamlig vandel följer vanära.

⁴ Orden i mannens mun är som djupa vatten,
vishetens källa som en flödande bäck.

⁵ Det är inte rätt att ta parti för den skyldige
och vränga rätten för den oskyldige.

- ⁶ Dårens läppar kommer med kiv,
hans mun tigger om stryk.
- ⁷ Dårens mun är hans fördärv,
hans läppar en snara för hans liv.
- ⁸ Baktalarens ord är som läckerbitar,
de tränger in i människans inre.
- ⁹ Den som är försumlig i sitt arbete
är en broder till rövaren.
- ¹⁰ Herrens namn är ett starkt torn,
den rättfärdige skyndar dit och får skydd.
- ¹¹ Den rikes ägodelar är hans fasta borg,
lik en hög mur i hans inbillning.
- ¹² Hjärtats högmod går före fall,
ödmjukhet föregår ära.
- ¹³ Den som svarar innan han lyssnat,
handlar dåraktigt och skamligt.
- ¹⁴ Mod håller mannen uppe i hans svaghet,
men vem orkar bära ett brutet mod?
- ¹⁵ Den förståndiges hjärta förvärvar kunskap,
och de visas öron söker kunskap.
- ¹⁶ En gåva öppnar vägen för en människa
och för henne fram inför de stora.
- ¹⁷ Den som först för sin talan tycks ha rätt,
till dess hans motpart kommer och prövar saken.
- ¹⁸ Lotten stillar trätor
och skiljer mellan mäktiga män.
- ¹⁹ En kränkt broder är svårare att vinna än en befäst stad,
trätor är som bommar för en borg.
- ²⁰ Av sin muns frukt blir var och en mättad,
buken fylls av läpparnas skörd.

²¹ Tungan har makt över död och liv,
de som gärna brukar den får äta dess frukt.

²² Den som funnit en hustru har funnit något gott,
han har fått nåd ifrån Herren.

²³ Den fattige tigger om nåd,
den rike svarar med hårda ord.

²⁴ Vänner kan slita varandra i stycken,
men det finns en vän som är mer hängiven än en bror.

Johannes 9

Yeshua botar en blindfödd

¹ När Yeshua kom gående fick han se en man som var blind från födelsen. ² Hans lärjungar frågade: "Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?" ³ Yeshua svarade: "Det är varken han eller hans föräldrar som har syndat, utan detta har skett för att Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. ⁴ Så länge det är dag måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta. ⁵ När jag är i världen, är jag världens ljus." ⁶ När han hade sagt detta, spottade han på marken, gjorde en deg av saliven och strök den på den blindes ögon ⁷ och sade till honom: "Gå och tvätta dig i dammen Siloam." – Ordet Siloam betyder "utsänd". – Då gick han dit och tvättade sig, och när han kom tillbaka kunde han se.

⁸ Hans grannar och de som förut hade sett honom titta sade: "Är det inte han som satt och tiggde?" ⁹ Några sade: "Det är han", och andra: "Nej, men han är lik honom." Själv sade han: "Det är jag." ¹⁰ De frågade: "Hur öppnades dina ögon?" ¹¹ Han svarade: "Den man som heter Yeshua gjorde en deg och smorde mina ögon och sade till mig: Gå till Siloam och tvätta dig där. Jag gick dit, och när jag tvättat mig kunde jag se." ¹² De frågade: "Var är den mannen?" Han svarade: "Det vet jag inte."

¹³ De förde då mannen som hade varit blind till fariseerna. ¹⁴ Men det var sabbat den dag Yeshua hade gjort degen och öppnat hans ögon.

¹⁵ Därför frågade även fariseerna honom, hur han hade fått sin syn. Han svarade: "Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu ser jag." ¹⁶ Några fariseer sade: "Den mannen kan inte vara från Gud, då

han inte håller sabbaten." Andra sade: "Hur kan en syndig människa göra sådana tecken?" De var alltså oeniga ¹⁷ och frågade därför den blinde igen: "Vad säger du om honom som öppnade dina ögon?" Han svarade: "En profet är han."

¹⁸ Men judarna trodde inte att han hade varit blind och fått sin syn, förrän de hade skickat efter hans föräldrar ¹⁹ och frågat dem: "Är det här er son, som ni säger är född blind? Hur kommer det sig att han nu kan se?" ²⁰ Hans föräldrar svarade: "Vi vet att han är vår son och att han föddes blind. ²¹ Men hur han nu kan se, det vet vi inte, och inte heller vet vi vem som har öppnat hans ögon. Fråga honom själv. Han är gammal nog och kan svara för sig." ²² Föräldrarna svarade så, därför att de var rädda för judarna. Redan då hade judarna kommit överens om att den som bekände Yeshua som Messias skulle uteslutas ur synagogan. ²³ Därför gav hans föräldrar detta svar: "Han är gammal nog att svara för sig. Fråga honom själv."

²⁴ De kallade för andra gången till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: "Ge Gud äran! Vi vet att den mannen är en syndare." ²⁵ Han svarade: "Om han är en syndare vet jag inte. Men ett vet jag, att jag som var blind nu ser." ²⁶ De frågade honom: "Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?" ²⁷ Han svarade: "Jag har redan sagt er det, men ni har inte hört på. Varför vill ni höra det en gång till? Kanske ni också vill bli hans lärjungar?" ²⁸ De hånade honom och sade: "Det är du som är hans lärjunge, vi är Moses lärjungar. ²⁹ Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån den här mannen kommer, det vet vi inte." ³⁰ Han svarade: "Ja, det är det som är så märkligt. Ni vet inte varifrån han är, och han har öppnat mina ögon! ³¹ Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon är gudfruktig och gör hans vilja, då lyssnar han till honom. ³² Aldrig någonsin har man hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind. ³³ Om den mannen inte vore från Gud, kunde han ingenting göra." ³⁴ De svarade: "Du är helt och hållet född i synd, och du undervisar oss!" Och de drev bort honom.

³⁵ Yeshua fick höra att de hade drivit bort honom, och när han fann honom sade han: "Tror du på Människosonen?" ³⁶ Han svarade: "Vem är han, herre? Tala om det så att jag kan tro på honom." ³⁷ Yeshua sade: "Du har sett honom. Den som talar med dig, han är det." ³⁸ Då sade mannen: "Jag tror, Herre." Och han tillbad honom. ³⁹ Yeshua sade: "Till en dom har jag kommit i världen, för att de som inte ser skall se och för att de som ser skall bli blinda." ⁴⁰ Några fariseer som var med honom

hörde detta och sade: "Inte är väl också vi blinda?" ⁴¹ Yeshua sade: "Om ni vore blinda skulle ni inte ha någon synd. Men nu säger ni att ni ser. Därför står er synd kvar.

4 augusti

St. Jean Vianney: "Har man en obetydlig sjukdom behöver man inte träffa läkaren. Vi blir friska igen av oss själva. Man om du är allvarligt sjuk och har en farlig åkomma, måste du ta dig till läkaren och sedan ta den medicin han ger dig. När vi blivit sjuka av någon synd behöver vi gå till syndens läkare, som är prästen och ta den medicin som syndabekännelsen är."

Ordspråksboken 19–21

19 Bättre vara fattig och oförvitlig än tala svekfullt och vara en dåre.

² Att sakna kunskap är illa nog,
men den som rusar i väg missar målet.

³ Människans dårskap fördärvar hennes väg,
men det är på Herren hennes hjärta vredgas.

⁴ Rikedom skaffar många vänner,
men den fattige blir skild från sin vän.

- ⁵ Ett falskt vittne blir inte ostraffat,
den som främjar lögn kommer inte undan.
- ⁶ Många söker en furstes välvilja,
alla är vänner till den givmilde.
- ⁷ Den fattige är hatad av alla sina släktingar,
också hans vänner fjärrmar sig från honom,
han jagar dem med ord, men de är borta.^[a]
- ⁸ Den som vinner förstånd har sitt liv kärt,
den som tar vara på insikt finner lycka.
- ⁹ Ett falskt vittne blir inte ostraffat,
den som främjar lögn skall förgås.
- ¹⁰ Det passar ej att dåren lever i överflöd,
än mindre att en slav råder över furstar.
- ¹¹ Förstånd gör en människa tålmodig,
det är hennes ära att förlåta en försyndelse.
- ¹² En kungs vrede är som ett ungt lejons rytande,
hans välvilja är som dagg på gräset.
- ¹³ En dåraktig son är sin fars fördärv,
en hustrus gnat ett ständigt takdropp.
- ¹⁴ Gård och gods är ett arv från fäderna,
en förständig hustru en gåva från Herren.
- ¹⁵ Lättja för med sig sömnaktighet,
den håglöse får utstå hunger.
- ¹⁶ Den som håller budet bevarar sitt liv,
den som inte ger akt på sin väg skall dö.
- ¹⁷ Den som ömmar för den fattige lånar åt Herren
och får lön av honom för det goda han har gjort.
- ¹⁸ Fostra din son medan det finns hopp,
sträva inte efter att vålla hans död.
- ¹⁹ Den som förgår sig i vrede må plikta för det,
ty om du friar honom, måste du göra det om och om igen.

²⁰ Lyssna på råd och tag emot fostran,
så att du för framtiden blir vis.

²¹ Många planer har en man i sitt hjärta,
men Herrens råd skall bestå.

²² En människa längtar efter godhet,
bättre vara fattig än en lögnare.

²³ Herrens fruktan leder till liv,
mätt kan man gå till vila utan att drabbas av något ont.

²⁴ Den late sticker handen i skålen,
men ids inte föra den tillbaka till munnen.

²⁵ Slå bespottaren så blir den okunnige klok,
tillrättavisa den förståndige så vinner han kunskap.

²⁶ Den som tar till våld mot sin far eller driver bort sin mor
är en vanartig och skamlös son.

²⁷ Om du slutar, min son, att lyssna till förmaning,
så far du vilse från de ord som ger kunskap.

²⁸ Ett ont vittne bespottar det rätta,
de ogudaktigas mun slukar ondska.

²⁹ Straff är bestämt för bespottarna,
piskrapp för dårars rygg.

²⁰ Vinet smädar, starka drycker larmar,
ingen som raglar av det är vis.

² Som ett ungt lejons rytande är den skräck en kung inger,
den som väcker hans vrede förverkar sitt liv.

³ Heder åt den som avstår från kiv,
den oförnuftige söker alltid strid.

⁴ Den late plöjer inte om hösten,
vid skördetiden söker han förgäves efter gröda.

- 5 Planerna i en mans hjärta är som djupt vatten,
en man med förstånd hämtar upp dem.
- 6 Många ropar ut sin egen godhet,
men vem finner någon att lita på?
- 7 Den rättfärdige lever i ostrafflighet,
lyckliga är hans barn efter honom.
- 8 Kungen som sitter på domarsätet
sällar bort allt ont med sin blick.
- 9 Vem kan säga: "Jag har bevarat mitt hjärta rent,
jag är fri från synd"?
- 10 Två slags vikt och två slags mått,
Herren avskyr bådadera.
- 11 Redan den unge röjer genom sina gärningar,
om hans liv är rent och rätt.
- 12 Örat som hör och ögat som ser,
båda har Herren gjort.
- 13 Älska inte sömn, för då blir du fattig,
håll dina ögon öppna, så får du tillräckligt med bröd.
- 14 "Hutlöst, hutlöst", säger köparen,
men när han går sin väg skryter han över sitt köp.
- 15 Det finns guld och pärlor i mängd,
men den dyrbaraste klenoden är läppar som talar förstånd.
- 16 Tag hans kläder, när han går i borgen för en annan,
kräv pant när det gäller främlingar.
- 17 Bröd man fått genom svek smakar gott,
men efteråt blir munnen full av grus.
- 18 Planer efter rådslag får framgång,
att föra krig kräver vis ledning.
- 19 Skvallraren avslöjar hemligheter,
ge dig inte i lag med pratmakare.

- 20 Den som förbannar sin far eller mor,
hans lampa skall slockna i djupaste mörker.
- 21 Ett arv som man först girigt tagit i besittning
blir till sist utan välsignelse.
- 22 Säg inte: "Jag skall vedergälla ont med ont".
Vänta på Herren, han skall hjälpa dig.
- 23 Herren avskyr två slags vikter,
falsk våg är av ondo.
- 24 Av Herren beror en mans steg,
vad vet en människa om sin väg?
- 25 Det är farligt för en människa att förhastat helga något,
att överväga sina löften först efteråt.
- 26 En vis kung rensar bort de ogudaktiga,
han låter tröskhjulet gå över dem.
- 27 Anden i människan är en Herrens lykta,
den utforskar varje rum i hennes inre.
- 28 Godhet och sanning skyddar kungen,
hans tron består genom nåden.
- 29 De ungas ära är deras styrka,
de gamlas prydnad är deras grå hår.
- 30 Sår som svider renar från ondska,
slag renar hjärtats inre.
- 21 Kungens tankar är som vattenbäckar
i Herrens hand,
han leder dem vart han vill.
- 2 Var och en tycker att hans vägar är rätta,
men Herren är den som prövar hjärtan.
- 3 Att handla rätt och rättfärdigt
är mer värt för Herren än offer.
- 4 Stolta ögon och högmodigt hjärta
– de ogudaktigas lykta är synd.

- ⁵ Den flitiges omtanke medför idel vinst,
hastverk idel förlust.
- ⁶ Att vinna skatter med lögnaktig tunga
är ett jagande efter vind
för dem som söker döden.^[a]
- ⁷ De ogudaktigas våldsdåd snärjer dem själva,
eftersom de vägrar göra det rätta.
- ⁸ Krokig väg går syndfull man,
den rene går rakt fram.
- ⁹ Bättre bo i en vrå på taket
än dela huset med en grälsjuk kvinna.
- ¹⁰ Den ogudaktiges själ har lust till det onda,
hans nästa finner ingen nåd i hans ögon.
- ¹¹ Straffas bespottaren blir den okunnige vis,
undervisas den vise mottar han kunskap.
- ¹² Den Rättfärdige ger akt på den ogudaktiges hus,
han störtar de ogudaktiga i olycka.
- ¹³ Den som tillsluter sitt öra för den fattiges rop
skall själv ropa utan att få svar.
- ¹⁴ Hemlig gåva dämpar vrede,
en skänk i det fördolda stillar stor förbittring.
- ¹⁵ Att rätt skipas är den rättfärdiges glädje
men brottslingarnas skräck.
- ¹⁶ Den människa som far vilse från klokhetens väg
hamnar i de dödas församling.
- ¹⁷ Den som älskar njutningar blir fattig,
den som älskar vin och olja blir inte rik.
- ¹⁸ Den ogudaktige ges som lösen för den rättfärdige,
den trolöse sätts i de rättsinnigas ställe.
- ¹⁹ Bättre bo i ett öde land
än tillsammans med en grälsjuk och elak kvinna

²⁰ Den vise har dyrbara skatter och salvor i sin boning,
en dåraktig människa slösar bort dem.

²¹ Den som far efter rättfärdighet och godhet,
finner liv, rättfärdighet och ära.

²² En vis man kan storma en stad full av hjältar
och bryta ner det fäste som de litade på.

²³ Den som vaktar sin mun och sin tunga
bevarar sitt liv för svårigheter.

²⁴ Bespottare kallas den som är fräck och övermodig,
den som handlar i måttlöst övermod.

²⁵ Den lates begär blir hans död,
ty hans händer vill inget göra.

²⁶ Den snikne fikar alltid efter mer,
den rättfärdige ger utan att snåla.

²⁷ De ogudaktigas offer är avskyvärt,
särskilt när det bärs fram i ont syfte.

²⁸ Falskt vittne skall förgås,
den som lyssnar får tala till punkt.

²⁹ Den ogudaktige visar upp en trotsig min,
den rättsinnige går sin väg rakt fram.

³⁰ Ingen vishet, inget förstånd, inget råd
förmår något mot Herren.

³¹ Hästar rustas för stridens dag,
men segern kommer från Herren.

Johannes 10: 1-21

Den gode herden

10 Amen, amen säger jag er: Den som inte går in i fårållan genom dörren utan tar sig in på något annat ställe, han är en tjuv och en rövare. ² Men den som går in genom dörren är fårens herde. ³ För honom öppnar dörrvaktaren, och fåren lyssnar till hans röst, och han kallar på sina får och nämner dem med deras namn och för ut dem. ⁴ När han har fört ut alla sina får, går han före dem, och fåren följer honom, därför att de känner igen hans röst. ⁵ Men en främling följer de inte, utan flyr bort från honom, därför att de inte känner igen främlingars röst." ⁶ Denna liknelse framställde Yeshua för dem, men de förstod inte vad det var han talade om.

⁷ Då sade Yeshua än en gång: "Amen, amen säger jag er: Jag är dörren till fåren. ⁸ Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. ⁹ Jag är dörren. Den som går in genom mig skall bli frälst, och han skall gå in och gå ut och finna bete. ¹⁰ Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, ja, liv i överflöd.

¹¹ Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. ¹² Den som är lejd och inte är en herde med egna får, han överger fåren och flyr, när han ser vargen komma. Och vargen river dem och skingrar hjorden. ¹³ Den som är lejd bryr sig inte om fåren. ¹⁴ Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig, ¹⁵ liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren. ¹⁶ Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. ^a Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde. ¹⁷ Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka. ¹⁸ Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka. Det budet har jag fått av min Fader."

¹⁹ För de ordens skull uppstod det på nytt delade meningar bland judarna. ²⁰ Många av dem sade: "Han har en ond ande och är från sina sinnen. Varför hör ni på honom?" ²¹ Andra sade: "Sådana ord kommer inte från en som är besatt. Inte kan en ond ande öppna ögonen på blindas."

5 augusti

St. Vincent de Lerins: "Vi ska sannerligen inte försöka ta ifrån den heliga Maria hennes nådesprivilegier och hennes alldeles särskilda härlighet. För genom en enda enskild gåva från från Herre och Gud, och av hennes Son, måste vi erkänna henne som den sannaste och mest välsignade Gudsmodern."

Ordspråksboken 22–24

22 Gott namn är mer värt än stor rikedom,
gott anseende bättre än silver och guld.

² Rik och fattig får leva sida vid sida,
Herren har gjort dem båda.

³ Den kloke ser faran och söker skydd,
oförståndiga går vidare och får sitt straff.

⁴ Lön för ödmjukhet och Herrens fruktan,
är rikedom, ära och liv.

⁵ Törnen och snaror ligger på den svekfulles väg,
den som vill bevara sitt liv håller sig fjärran från dem.

⁶ Vänj den unge vid den väg han bör vandra,
så viker han ej av från den när han blir gammal.

⁷ Den rike råder över de fattiga,
låntagaren blir långivarens slav.

⁸ Den som sår orätt får skörda fördärv,
hans vredes stav skall få ett slut.

⁹ Den som unnar andra gott blir välsignad,
för han delar sitt bröd med den fattige.

¹⁰ Driv ut bespottaren så upphör kivet
och det blir slut på tvist och smädelse.

¹¹ Den som älskar hjärtats renhet och talar vänligt
får kungen till vän.

¹² Herrens ögon vakar över kunskapen,
den trolöses ord gör han om intet.

¹³ Den late säger: "Det är ett lejon där ute,
jag kan bli dödad mitt på gatan."

¹⁴ Främmande kvinnors mun är en djup grop,
den Herren är vred på faller i den.

¹⁵ Oförstånd vidlåder barnets hjärta,
fostrans ris driver bort det.

¹⁶ Att förtrycka den fattige för att få mer
och att ge åt en rik
leder bara till utarmning.

De visas ord (22:17-24:22)

¹⁷ Vänd hit ditt öra och hör de visas ord,
lägg min kunskap på ditt hjärta.

¹⁸ Det är gott att du bevarar dem i ditt inre,
låt dem alla ständigt vara på dina läppar.

¹⁹ För att du skall sätta din förtröstan till Herren,
undervisar jag i dag just dig.

²⁰ Ja, jag har skrivit till dig
trettio ord med råd och kunskap

²¹ för att lära dig sanningens tillförlitliga ord,
så att du rätt kan svara dem som har sänt dig.

²² Plundra inte den fattige därför att han är fattig,
och krossa inte den olycklige i rätten.

²³ Ty Herren skall ta sig an deras sak,
dem som rövar från dem skall han beröva livet.

- 24 Ge dig inte i lag med en lättretad man
och gå inte in till en hetlevrad,
25 så att du lär dig hans vägar
och lägger en snara för ditt liv.
26 Var inte bland dem som ger handslag
och går i borgen för lån.
27 Varför skulle man få ta den säng som du ligger på,
när du inte kan betala?
- 28 Flytta inte en gammal gränssten
som dina fäder har rest.
- 29 Ser du en man som är skicklig i sin syssla – han får träda
i kungars tjänst och behöver inte tjäna vanliga människor.
- 23 När du sitter till bords med en furste,
besinna då vem du har framför dig.
2 Sätt kniven mot din strupe
om du är alltför hungrig.
3 Var ej lysten efter hans läckerheter,
det kan vara bedräglig kost.
4 Slit inte ut dig för att bli rik,
var klok nog att avstå från det.
5 Far inte med blicken efter det som ingenting är,
ty det gör sig vingar
och flyger som örnen mot himlen.
6 Ät inte den missunnssammes^[a] bröd
var ej lysten efter hans läckerheter,
7 för han handlar efter sina själviska beräkningar.
"Ät och drick" säger han till dig,
men menar det ej.
8 Den bit du ätit måste du spy ut,
och dina vackra ord är förspillda.
9 Tala inte för en dåres öron,
han föraktar dina kloka ord.
10 Flytta inte en gammal gränssten
och gör inte intrång på de faderlösas åkrar.

- 11 Ty deras återlösare är stark.
Han skall föra deras talan mot dig.
- 12 Öppna ditt hjärta för tillrättavisning
och dina öron för kunskapens ord.
- 13 Låt inte pojken vara utan fostran,
slår du honom med riset skall han inte dö.
- 14 När du slår honom med riset
räddar du hans själ från dödsriket.
- 15 Min son, om ditt hjärta blir vist
gläder sig också mitt hjärta.
- 16 Mitt innersta fröjdar sig
när dina läppar talar det rätta.
- 17 Låt inte ditt hjärta avundas syndare,
utan sträva alltid efter Herrens fruktan.
- 18 Förvisso har du då en framtid,
och ditt hopp skall ej bli om intet.
- 19 Hör, min son, och bli vis
och låt ditt hjärta gå rätta vägar.
- 20 Umgås inte med drinkare
eller med dem som frossar i mat.
- 21 Ty drinkare och frossare blir fattiga,
och sömnaktighet ger trasiga kläder.
- 22 Lyssna till din far som har fött dig
och förakta inte din mor när hon blir gammal.
- 23 Förvärva sanning och sälj den inte,
förvärva vishet, fostran och insikt.
- 24 Jubel fyller den rättfärdiges far,
en vis son skänker glädje.
- 25 Låt din far och mor vara glada,
må hon som fött dig kunna fröjda sig.
- 26 Min son, ge mig ditt hjärta
och låt mina vägar behaga dig.
- 27 Ty skökan är en djup grop,
den okända kvinnan en trång brunn.
- 28 Ja, som en rövare ligger hon på lur,
hon förökar de trolösas skara bland människorna.

29 Vem ropar "ack", vem ropar "ve"?
Vem vållar kiv, vem klagar?
Vem har sår utan orsak?
Vem har dimmiga ögon?

30 De som stannar länge vid vinet,
de som går för att pröva kryddat vin.

31 Se inte på vinet att det är så rött,
att det ger sådan glans i bägaren
och rinner ner så lätt.

32 Till slut biter det som en orm,
och stinger som en giftorm.

33 Dina ögon får då se konstiga syner,
och ditt hjärta talar galenskaper.

34 Du blir lik en som ligger mitt ute på havet
eller svävar i toppen av en mast.

35 "De slår mig, men det gör inte ont,
de ger mig stryk, men jag känner inget.
När skall jag vakna,
så att jag kan få tag i mer?"

24 Avundas inte onda människor
och längta inte efter att vara med dem.

2 Deras hjärtan tänker på våld,
deras läppar talar olycka.

3 Genom vishet byggs huset,
genom förstånd hålls det vid makt.

4 Genom kunskap fylls rummen
med allt som är dyrbart och ljuvligt.

5 En vis man är stark,
en man med kunskap är väldig i kraft.

6 Genom skicklig ledning kan du föra krig,
många goda rådgivare ger seger.

7 Visheten är för hög för dåren,
i porten öppnar han ej sin mun.

8 Den som tänker ut onda planer,
han skall kallas intrigmakare.

⁹ Dårskapens påfund är synd,
och bespottaren möter avsky bland människor.

¹⁰ Låter du modet falla i nödens stund,
då blir din kraft ringa.

¹¹ Rädda dem som släpas till döden
och drag dig inte undan dem som stapplar till avrättningsplatsen.

¹² Om du säger: "Vi visste det inte",
skulle inte han som prövar hjärtan märka det,
skulle inte han som vakar över din själ veta det?
Han skall vedergälla var och en efter hans gärningar.

¹³ Ät honung, min son, det är gott,
självrunden honung är söt för din gom.

¹⁴ Så är kunskap och vishet för din själ.
Om du finner dem, har du en framtid,
och ditt hopp blir ej om intet.

¹⁵ Ligg inte på lur, du ogudaktige, vid den rättfärdiges boning,
ödelägg inte hans hem.

¹⁶ Ty den rättfärdige kan falla sju gånger och resa sig igen,
men de ogudaktiga stupar när olyckan kommer.

¹⁷ Gläd dig inte när din fiende faller,
låt ej ditt hjärta fröjdas när han störtar omkull,

¹⁸ så att Herren ser det med misshag
och vänder sin vrede från honom.

¹⁹ Harmas inte över de onda,
avundas inte de ogudaktiga.

²⁰ Ty den som är ond har ingen framtid,
de ogudaktigas lampa skall slockna.

²¹ Min son, frukta Herren och kungen,
ge dig inte i lag med upprorsmän.

²² Ty plötsligt kan olycka komma över dem,
och vem vet när ödeläggelse från dessa båda kommer?

Tillägg till de visas ord (24:23–34)

²³ Dessa ord är också av visa män.

Att ha anseende till personen när man dömer är orätt.

- ²⁴ Den som säger till den skyldige: "Du är oskyldig",
honom skall folk förbanna
och nationer fördöma.
- ²⁵ Men dem som skipar rättvisa skall det gå väl,
de skall bli välsignade med goda ting.
- ²⁶ En kyss på läpparna är det,
när någon ger ett rätt svar.
- ²⁷ Fullgör ditt arbete på marken,
gör allting klart åt dig på åkern.
Sedan kan du bygga dig ett hus.
- ²⁸ Vittna inte mot din nästa utan orsak,
inte vill du bedra någon med dina läppar?
- ²⁹ Säg inte: "Vad han har gjort mot mig skall jag göra mot honom,
jag skall ge var och en vad han förtjänat."
- ³⁰ Jag gick förbi en lat mans åker,
en oförståndig människas vingård.
- ³¹ Och se, tistlar hade växt upp överallt,
marken var täckt av nässlor,
stenmuren låg nerriven.
- ³² Jag såg det och tog det till hjärtat,
jag betraktade det och tog lärdom av det.
- ³³ Sov ännu något, slumra lite till,
lägg ännu en tid armarna i kors för att vila,
- ³⁴ så kommer fattigdomen över dig som en lösdrivare
och armodet som en väpnad man.

Johannes 10: 22–42

Yeshuas enhet med Fadern

- ²² Nu inföll tempelinvigningens högtid^[b] i Jerusalem. Det var vinter,
²³ och Yeshua gick omkring i Salomos pelarhall i templet. ²⁴ Då
samlades judarna omkring honom och frågade: "Hur länge vill du hålla
oss i ovisshet? Om du är Messias, så säg det öppet till oss!" ²⁵ Yeshua
svarade: "Jag har sagt er det, och ni tror det inte. Gärningarna som jag
gör i min Faders namn vittnar om mig. ²⁶ Men ni tror inte, därför att ni
inte hör till mina får. ²⁷ Mina får lyssnar till min röst, och jag känner

dem, och de följer mig. ²⁸ Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand. ²⁹ Vad min Fader har gett mig är större än allt, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand. ³⁰ Jag och Fadern är ett."

³¹ Än en gång tog judarna upp stenar för att stena honom. ³² Yeshua sade till dem: "Många goda gärningar från Fadern har jag låtit er se. För vilken av dem vill ni stena mig?" ³³ Judarna svarade: "Det är inte för någon god gärning vi vill stena dig, utan därför att du hädar och gör dig själv till Gud, du som är en människa." ³⁴ Yeshua svarade dem: "Står det inte skrivet i er lag: ^[c] Jag har sagt att ni är gudar?" ³⁵ Om han nu kallar dem som fick Guds ord för gudar – och Skriften kan inte göras om intet – ³⁶ hur kan ni då säga till honom, som Fadern har helgat och sänt till världen: Du hädar, därför att jag sade: Jag är Guds Son. ³⁷ Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte. ³⁸ Men om jag gör dem, så tro på gärningarna, om ni inte kan tro på mig. Då skall ni inse och förstå att Fadern är i mig och jag i Fadern." ³⁹ De försökte gripa honom igen, men han drog sig undan och gick bort från dem.

⁴⁰ Sedan begav han sig återigen till det ställe på andra sidan Jordan, där Johannes tidigare hade varit när han döpte. Där stannade han. ⁴¹ Många kom till honom, och de sade: "Johannes gjorde visserligen inte något tecken, men allt vad han sade om Yeshua var sant." ⁴² Och många kom där till tro på honom.

6 augusti

St. Thomas Aquinas: "Nåd är egentligen ingenting annat än början på härligheten inom dig."

Ordspråksboken 25–27

Ordspråk av Salomo samlade av Hiskias män (Kap 25–29)

25 Dessa ordspråk är också av Salomo, samlade av Hiskias, Juda kungs, män.

² Det är Guds ära att dölja en sak

och kungars ära att utforska den.

³ Himlens höjd och jordens djup

och kungars hjärtan kan ingen utrannsaka.

⁴ Tag bort slagget från silvret,

så får guldsmeden fram en klenod av det.

⁵ Tag de ogudaktiga ur kungens tjänst,

så blir hans tron befäst genom rättfärdighet.

⁶ Förhäv dig inte inför kungen

och ställ dig inte på de storas plats.

⁷ Ty det är bättre att man säger till dig: "Stig hit upp",

än att du flyttas ner för en förnämare man,
som dina ögon har sett.

⁸ Var inte för snabb att starta en rättstvist,

för vad tänker du göra längre fram,
om din motpart skämmer ut dig?

⁹ Lägg fram din egen sak mot din motpart,

men röj inte någon annans hemlighet,

¹⁰ så att inte någon som hör det drar skam över dig
och du för all framtid får dåligt rykte.

¹¹ Som guldäpplen i silverinfattning

är ord talade i rätt tid.

¹² Som en ring av guld och ett dyrbart smycke

är en vis förmanare för ett lyssnande öra.

¹³ Som snöns svalka på en skördedag

är en pålitlig budbärare för den som sänt honom.
Sin herres själ vederkvicker han.

¹⁴ Som moln och vind utan regn

är den som skryter med gåvor han inte ger.

- 15 Genom tålmod kan furstar övertalas,
en mild tunga kan krossa ben.
- 16 Om du finner honung, ät inte för mycket,
så att du blir övermätt och kräks.
- 17 Låt inte din fot komma för ofta i din väns hus,
så att han tröttnar på dig och får motvilja mot dig.
- 18 En stridshammare, ett svärd och en skarp pil
är den som vittnar falskt mot sin nästa.
- 19 Som en ruttnande tand och en slintande fot
är förtroende för en svekfull på nödens dag.
- 20 Att sjunga visor för ett sorgset hjärta
är som att klä av sig en vinterdag
eller som syra på soda.
- 21 Om din fiende är hungrig, ge honom att äta,
om han är törstig, ge honom att dricka.
- 22 Då samlar du glödande kol på hans huvud,
och Herren skall belöna dig.
- 23 Nordanvind för med sig regn,
tasslande tunga sura miner.
- 24 Bättre bo i en vrå på taket
än dela huset med en grälsjuk kvinna.
- 25 Som friskt vatten för en törstig själ
är gott budskap från fjärran land.
- 26 Som en grumlad källa och en förorenad brunn
är en rättfärdig som ger efter för en ogudaktig.
- 27 Att äta för mycket honung är inte gott,
att söka sin egen ära är inte ärofullt.
- 28 Som en nerbruten stad utan murar
är den man som inte kan styra sitt sinne.
- 26 Som snö om sommaren och regn vid skördetiden,
så passar inte heller ära för en dåre.

- ² Som sparven far sin kos och svalan flyger bort,
så far en grundlös förbannelse förbi.
- ³ Piskan för hästen, betslet för åsnan
och riset för dårars rygg!
- ⁴ Svvara inte dåren efter hans oförnuft,
så att du inte själv blir honom lik.
- ⁵ Svvara dåren efter hans oförnuft,
annars anser han sig vara vis.
- ⁶ Den som sänder bud med en dåre,
hugger fötterna av sig och får dricka våld.
- ⁷ Kraftlösa är den lames ben,
så också ordspråk i dårars mun.
- ⁸ Som att binda fast stenen vid slungan
är det att ge en dåre ära.
- ⁹ Som en törntag i en drucken mans hand
är ett ordspråk i dårars mun.
- ¹⁰ Som en bågskytt som sårar alla,
är den som lejer en dåre eller vem som än kommer förbi.
- ¹¹ Lik en hund som vänder om till sina spyor,
är en dåre som upprepar sin dårskap.
- ¹² Ser du en man som är vis i egna ögon,
då finns mer hopp om dåren än om honom.
- ¹³ Den late säger: "Ett vilddjur är på vägen,
ett lejon på gatorna."
- ¹⁴ Dörren vänder sig på sina gångjärn,
den late vänder sig i sin säng.
- ¹⁵ Den late sticker handen i skålen
men ids ej föra den tillbaka till munnen.
- ¹⁶ Den late tycker sig vara visare
än sju som ger förståndiga svar.
- ¹⁷ Lik en som griper en hund i öronen
är den som i förbifarten lägger sig i andras gräl.
- ¹⁸ Lik en galning som slungar ut
brandfacklor, pilar och död,
- ¹⁹ är den som bedrar sin nästa
och sedan säger: "Jag skämtade bara."

²⁰ När veden tar slut slocknar elden,
när baktalaren är borta upphör trätan.

²¹ Som kol krävs för glöd och ved för eld,
så underblåses kiv av en trätgirig man.

²² Baktalarens ord är som läckerheter,
de tränger ner i människans inre.

²³ Som silverbeläggning på ett trasigt lerkärl
är kärleksglödande läppar och ondska i hjärtat.

²⁴ Den som är hatisk förställer sitt tal,
i sitt hjärta bär han på svek.

²⁵ Även om han gör sin röst behaglig, tro honom inte,
sjufaldig vidrighet finns i hans hjärta.

²⁶ Hatet kan döljas med list,
men hans ondska blir uppenbar i församlingen.

²⁷ Den som gräver en grop faller själv däri,
den som vältrar undan en sten får den över sig.

²⁸ En falsk tunga hatar dem som skadas av den,
en smickrande mun vållar fördärv.

²⁷ Beröm dig inte av morgondagen,
du vet inte vad den bär i sitt sköte.

² Låt någon annan berömma dig och inte din egen mun,
en främmande och inte dina egna läppar.

³ Stenen är tung och sand väger mycket,
men dårens vrede är tyngre än båda.

⁴ Vreden är grym och harm en störtflod,
men vem kan uthärda svartsjuka?

⁵ Öppen tillrättavisning är bättre
än kärlek som hålls dold.

⁶ Vännens slag ges i trofasthet,
men ovännens kyssar i överflöd.

- 7 Den mätte trampar på honung,
den hungrige tycker att allt bittert är sött.
- 8 Lik en fågel som flyr från sitt bo,
är en man som flyr från sitt hem.
- 9 Salvor och rökelse gör hjärtat glatt,
så även ömhet från en vän som ger uppriktiga råd.
- 10 Överge inte din vän och din fars vän,
gå inte till din brors hem när du råkar i nöd.
Bättre nära granne,
än bror långt borta.
- 11 Bli vis, min son, så gläder du mitt hjärta,
och jag kan ge min belackare svar.
- 12 Den kloke ser faran och söker skydd,
oförståndiga går vidare och får sitt straff.
- 13 Tag hans kläder, när han går i borgen för en annan,
kräv pant då det gäller en främling.
- 14 Att bittida högljutt välsigna sin nästa
kan uppfattas som en förbannelse.
- 15 Ständigt takdropp en regnig dag
och grälsjuk kvinna är lika illa.
- 16 Den som kan hejda henne kan hejda vinden
och gripa tag i olja med sin högra hand.
- 17 Järn skärper järn,
den ena människan den andra.
- 18 Den som vårdar sitt fikonträd får äta dess frukt,
den som sköter om sin herre blir ärad.
- 19 Som ansiktet speglar sig i vattnet,
så speglar hjärtat människan.
- 20 Dödsriket och helvetet blir aldrig mätta,
inte heller människans ögon.
- 21 Silvret provas i degeln och guldets i smältugnen,
och mannen genom sitt rykte.

²² Om du krossar dåren bland grynen i morteln,
går hans dårskap ändå inte ur honom.

²³ Tag noga reda på hur dina får har det,
ha omsorg om dina hjordar.

²⁴ Ty rikedom varar inte för evigt,
består ens ett diadem från släkte till släkte?

²⁵ När nytt gräs blir synligt efter slåttern
och foder samlas in från bergen,

²⁶ då har du lamm, så att du kan göra dig kläder,
och bockar att köpa åkermark för,

²⁷ då har du getmjölk nog till föda åt dig och ditt hus
och till livsuppehälle för dina tjänarinnor.

Johannes 11

Yeshua uppväcker Lasarus

¹¹ En man som hette Lasarus var sjuk. Han var från Betania,^[a] den by där Maria och hennes syster Marta bodde. ² Det var Maria som smorde Herren med välluktande olja och torkade hans fötter med sitt hår, och det var hennes bror Lasarus som var sjuk. ³ Systrarna skickade då bud till Yeshua och lät säga: "Herre, den som du har kär ligger sjuk." ⁴ Yeshua hörde det och sade: "Denna sjukdom skall inte sluta med döden. Den är till Guds ära, så att Guds Son blir förhärligad genom den." ⁵ Yeshua älskade Marta och hennes syster och Lasarus.

⁶ När Yeshua nu hörde att Lasarus var sjuk, stannade han två dagar där han befann sig. ⁷ Därefter sade han till sina lärjungar: "Låt oss gå tillbaka till Judeen." ⁸ Lärjungarna sade till honom: "Rabbi, nyss försökte judarna stena dig, och nu går du dit igen." ⁹ Yeshua svarade: "Har inte dagen tolv timmar? Den som vandrar om dagen snavar inte, eftersom han ser denna världens ljus. ¹⁰ Men den som vandrar om natten snavar, därför att ljuset inte finns i honom." ¹¹ Sedan han sagt detta tillade han: "Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom." ¹² Då sade lärjungarna till honom: "Herre, sover han, så blir han frisk." ¹³ Yeshua hade talat om hans död, men de trodde att han talade om vanlig sömn.

¹⁴ Nu sade Yeshua helt öppet till dem: "Lasarus är död. ¹⁵ Och för er skull, för att ni skall tro, är jag glad att jag inte var där. Men låt oss nu gå till honom." ¹⁶ Thomas, han som kallades Tvillingen, (b) sade då till de andra lärjungarna: "Låt oss gå och dö med honom."

¹⁷ När Yeshua kom fram, fann han att Lasarus redan hade legat fyra dagar i graven. ¹⁸ Betania låg nära Jerusalem, ungefär femton stadier därifrån. ¹⁹ Många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över deras bror. ²⁰ När Marta fick höra att Yeshua hade kommit, gick hon ut och mötte honom. Men Maria stannade kvar hemma. ²¹ Marta sade till Yeshua: "Herre, om du hade varit här, skulle min bror inte ha dött. ²² Men också nu vet jag att Gud kommer att ge dig vad du än ber honom om." ²³ Yeshua sade: "Din bror skall uppstå." ²⁴ Marta svarade: "Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den yttersta dagen." ²⁵ Yeshua sade: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, ²⁶ och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?" ²⁷ Hon svarade: "Ja, Herre, jag tror att du är Messias, Guds Son, han som skulle komma till världen."

²⁸ Då hon hade sagt detta, gick hon och kallade på sin syster Maria och viskade till henne: "Mästaren är här och kallar på dig." ²⁹ Så snart hon hörde det, reste hon sig och gick ut till honom. ³⁰ Men Yeshua hade ännu inte kommit in i byn utan var kvar på det ställe där Marta hade mött honom. ³¹ Judarna som var hemma hos Maria och tröstade henne, såg att hon hastigt reste sig och gick ut. De följde då efter henne i tron att hon skulle gå till graven för att gråta där.

³² När Maria kom till den plats där Yeshua var och fick se honom, föll hon ner vid hans fötter och sade till honom: "Herre, om du hade varit här skulle min bror inte ha dött." ³³ När Yeshua såg att hon grät och att judarna som följde med henne grät, blev han häftigt upprörd ³⁴ och frågade: "Var har ni lagt honom?" De svarade: "Herre, kom och se." ³⁵ Och Yeshua grät. ³⁶ Då sade judarna: "Se, hur han älskade honom!" ³⁷ Men några bland dem sade: "Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha hindrat att Lasarus dog?"

³⁸ Yeshua blev åter häftigt upprörd och gick till graven. Det var en klippgrav med en sten för öppningen. ³⁹ Yeshua sade: "Tag bort stenen!" Den dödes syster Marta sade till honom: "Herre, han luktar redan, det är fjärde dagen." ⁴⁰ Yeshua sade till henne: "Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?" ⁴¹ De tog bort stenen, och Yeshua

lyfte blicken mot himlen och sade: "Fader, jag prisar dig för att du hör mig. ⁴² Självt vet jag att du alltid hör mig, men för att folket som står här skall tro att du har sänt mig bad jag denna bön." ⁴³ När han hade sagt det ropade han med hög röst: "Lasarus, kom ut!" ⁴⁴ Då kom den döde ut, med fötter och händer inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Yeshua sade till dem: "Befria honom och låt honom gå."

7 augusti

St. Kyprianus av Karthago: "Kristi kyrka är en, biskopsstolen en enda, grundad av Herrens röst när han talade med Petrus. Något annat altare kan ingen ställa upp, inte heller skapa ett prästerskap annat än från det altaret som ger det enda prästerskapet. Den som samlar in någon annanstans ifrån, skingrar endast."

Ordspråksboken 28

28 De ogudaktiga flyr fast ingen förföljer dem,
de rättfärdiga är trygga som unga lejon.

² Ett land i uppror får många herrar,
men genom en klok och förståndig man skapas varaktig ordning.

³ En fattig herre som förtrycker de fattiga
är ett regn som förstör i stället för att ge bröd.

- ⁴ De som överger lagen prisar de ogudaktiga,
de som håller lagen går till strids mot dem.
- ⁵ Onda människor förstår inte vad rätt är,
de som söker Herren förstår allt.
- ⁶ Bättre vara fattig och vandra oförvitligt
än rik och gå krokiga vägar.
- ⁷ Förständig är den son som tar vara på lagen,
den som umgås med frossare drar skam över sin far.
- ⁸ Den som förökar sin förmögenhet genom ocker och räntor
samlar åt en som förbarmar sig över de fattiga.
- ⁹ Om någon vänder bort sitt öra och ej vill höra lagen,
då är också hans bön en styggelse.
- ¹⁰ Den som leder de rättsinniga vilse in på en ond väg,
han faller själv i sin grop,
men de oförvitliga får det goda till arvedel.
- ¹¹ En rik man är vis i egna ögon,
en fattig med insikt genomskådar honom.
- ¹² När de rättfärdiga triumferar är härligheten stor,
när de ogudaktiga kommer till makten, får man leta efter människor.
- ¹³ Den som döljer sina överträdelser går det ej väl,
den som bekänner och överger dem får barmhärtighet.
- ¹⁴ Salig är den människa som alltid fruktar Gud,
den som förhärdar sitt hjärta faller i olycka.
- ¹⁵ Som ett rytande lejon och en anfallande björn
är en ogudaktig härskare över ett fattigt folk.
- ¹⁶ En furste som saknar förstånd använder mycket våld,
den som hatar orätt vinning får leva länge.
- ¹⁷ En människa tyngd av blodskuld
blir flykting ända till sin grav,
ingen får hjälpa en sådan.

- 18 Den som lever oförvitligt blir räddad,
den som i falskhet går dubbla vägar faller på en av dem.
- 19 Den som brukar sin åker får bröd så det räcker,
den som jagar efter fåfängliga ting mättas med armod.
- 20 En pålitlig man får mycken välsignelse,
den som snabbt vill bli rik blir ej ostraffad.
- 21 Att vara partisk är inte rätt,
men mången gör orätt för en bit bröd.
- 22 Den missunnsamme strävar efter ägodelar,
han förstår inte att brist skall drabba honom.
- 23 Den som tillrättavisar en människa får uppskattning efteråt,
mer än den som kommer med smicker.
- 24 Den som plundrar sin far och mor och säger:
"Det är ingen synd",
han är fördärvarens stallbroder.
- 25 Den snikne uppväcker träta,
den som litar på Herren blir rikligen mättad.
- 26 Den som förlitar sig på sitt hjärta är en dåre,
den som vandrar i vishet blir räddad.
- 27 Den som ger åt den fattige skall inget sakna,
den som blundar drabbas av mycken förbannelse.
- 28 När de ogudaktiga tar makten gömmer sig folk,
när de förgås blir de rättfärdiga många.
- 29 Den som efter mycken tillrättavisning förblir hårdnackad
kommer plötsligt att krossas och kan inte räddas.
- ² När de rättfärdiga blir fler gläder sig folket,
när den ogudaktige härskar suckar folket.
- ³ Den som älskar vishet ger sin far glädje,
den som ger sig i lag med skökor förstör vad han äger.

- 4 Genom rättvisa bygger en kung upp sitt land,
men genom höga pålagor river han ner det.
- 5 Den som smickrar sin nästa
breder ut ett nät för hans fötter.
- 6 En ond människas överträdelse snärjer henne,
men den rättfärdige kan jubla och vara glad.
- 7 Den rättfärdige känner de fattigas sak,
den ogudaktige visar ingen förståelse.
- 8 Bespottare uppviglar staden,
de visa stillar vreden.
- 9 När en vis man går till rätta med en dåre,
blir denne arg eller ler
men får ingen ro.
- 10 De blodtörstiga hatar den ostrafflige,
men de rättsinniga skyddar hans liv.
- 11 Dåren släpper lös alla sina känslor,
men den vise håller dem tillbaka.
- 12 Den furste som lyssnar till lögnaktigt tal
har bara ogudaktiga tjänare.
- 13 Den fattige och förtryckaren får leva sida vid sida,
av Herren får bådas ögon sitt ljus.
- 14 Den kung som dömer de fattiga rätt,
hans tron skall för alltid bestå.
- 15 Ris och tillrättavisning ger vishet,
men ett ouppfostrat barn drar skam över sin mor.
- 16 När de ogudaktiga blir fler, frodas synden,
men de rättfärdiga skall se deras fall.
- 17 Fostra din son, så slipper du oro
och han skall ge ljuvlig glädje åt din själ.
- 18 Utan uppenbarelsen går folket vilse,
lycklig är den som tar vara på Guds undervisning.

- ¹⁹ Blott ord fostrar ingen slav,
trots att han förstår fogar han sig inte.
- ²⁰ Ser du en man som snabbt tar till orda,
det är mer hopp om dåren än om honom.
- ²¹ Om någon skämmer bort sin tjänare alltifrån hans ungdom,
blir denne till sist oregerlig.^[a]
- ²² En argsint man ger upphov till kiv,
den hetlevrade förgår sig ofta.
- ²³ En människas högmod leder till förödmjukelse,
men den ödmjuka vinner ära.
- ²⁴ Den som delar byte med en tjuv hatar sitt eget liv,
han hör eden men berättar inget.
- ²⁵ Människofruktan har med sig snaror,
men den som förtröstar på Herren blir beskyddad.
- ²⁶ Många söker en furstes ynnest,
men av Herren får var och en sin rätt.
- ²⁷ De rättfärdiga avskyr den som gör orätt,
de ogudaktiga avskyr den som lever rätt.

Agurs ord

³⁰ Detta är Agurs, Jakes sons, ord och utsaga. Så talar den mannen till Itiel – till Itiel och Ukal.

² Jag är oförnuftigare än någon annan
och utan mänskligt förstånd.

³ Jag har inte lärt mig vishet,
så att jag har kunskap om den Helige.

⁴ Vem har stigit upp till himlen och kommit ner igen?

Vem har samlat vinden i sina händer?

Vem har knutit in vattnet i ett kläde?

Vem har fastställt jordens alla gränser?

Vad heter han, och vad heter hans son – du vet det ju?

⁵ Allt Guds ord är rent från slagg,
han är en sköld för dem som tar sin tillflykt till honom.

⁶ Lägg ingenting till hans ord,
så att han beslår dig med lögn.

⁷ Två ting ber jag dig om,
neka mig dem inte intill min död:

⁸ Håll falskhet och lögn fjärran ifrån mig.
Ge mig varken fattigdom eller rikedom,
men låt mig få den mat jag behöver.

⁹ Annars kan jag bli så mätt att jag förnekar dig och säger:
"Vem är Herren?"
eller så fattig att jag stjälar
och vanhelgar min Guds namn.

¹⁰ Förtala inte en tjänare inför hans herre,
så att han förbannar dig och du står där med skuld.

¹¹ Det finns ett släkte som förbannar sin far
och inte välsignar sin mor,

¹² ett släkte som är rent i egna ögon,
men som inte har tvättat bort sin smuts,

¹³ ett släkte – hur stolta är inte dess ögon
och hur fulla av högmod är inte dess blickar,

¹⁴ ett släkte vars tänder är svärd
och vars käkar är knivar,
så att de äter de arma ur landet
och de fattiga ur människornas krets.

¹⁵ Blodigeln har två döttrar:
"Ge" och "Ge".

Det finns tre som inte kan mättas,
fyra, som aldrig säger: "Det är nog":

¹⁶ dödsriket, det ofruktsamma moderlivet,
jorden som ej kan mättas med vatten
och elden som aldrig säger: "Det är nog".

¹⁷ Den som ger sin far en hånfull blick och vägrar lyda sin mor,
hans ögon skall korparna vid bäcken hacka ut
och örnens ungar äta upp.

18 Tre ting är mig för underbara,
ja, fyra kan jag inte förstå:

19 örnens väg på himlen,
ormens väg över klippan,
skeppets väg mitt i havet
och mannens väg hos jungfrun.

20 Sådant är äktenskapsbryterskans sätt:
Hon äter och torkar sig om munnen
och säger: "Jag har inte gjort något orätt."

21 Tre ting får jorden att skaka,
ja, fyra kan den inte uthärda:

22 en slav som blir kung,
en dåre som frossar i mat,
23 en försmådd kvinna som blir gift
och en tjänstekvinna som tränger undan sin husmor.

24 Fyra finns som är små på jorden,
likväl är de visast bland de visa:

25 myrorna är inget starkt släkte,
men de samlar sin föda om sommaren,
26 klippgrävlingarna är inget kraftfullt släkte,
men i klippan bygger de sin boning,
27 gräshopporna har ingen kung,
men i härordning drar de alla ut,
28 geckoödlan kan man gripa med händerna,
ändå finns den i kungapalats.

29 Tre finns som skriker ståtligt fram,
ja, fyra som har en ståtlig gång:

30 lejonet, hjälten bland djuren
som ej viker tillbaka för någon,
31 en stridsrustad häst^(a) och en bock
och en kung i spetsen för sitt folk.

32 Har du varit dåraktig och upphöjt dig själv
eller tänkt onda tankar,
så lägg handen på munnen.

33 Ty som ost pressas ut ur mjölk
och blod pressas ut ur näsan,
så kommer kiv ur vrede.

Lemuels ord

31 Detta är kung Lemuels ord, det hans mor sade, när hon förmanade honom:

- ² Vad skall jag säga dig, min son,
du mitt livs son, mina löftens son?
- ³ Ge inte din kraft åt kvinnor,
styr inte din färd till dem som är kungars fördärv.
- ⁴ Det anstår inte kungar, Lemuel,
det anstår inte kungar att dricka vin,
ej furstar att fråga efter starka drycker,
- ⁵ så att de dricker och glömmer lagen
och vränger rätten för alla nödens barn.
- ⁶ Ge starka drycker åt den som håller på att förgås
och vin åt bedrövade själar.
- ⁷ Låt dem dricka och glömma sin fattigdom,
så att de slutar tänka på sitt elände.
- ⁸ Öppna din mun för den stumme
och försvara alla värnlösa.
- ⁹ Öppna din mun och döm rättfärdigt,
skaffa den betryckte och fattige rätt.

Lovprisning av en god hustru

- ¹⁰ En god hustru, ^[a] var finner man en sådan?
Långt mer än pärlor är hon värd.
- ¹¹ På henne litar hennes mans hjärta
och han saknar ingenting.
- ¹² I alla sina livsdagar
gör hon honom gott, aldrig ont.
- ¹³ Omsorg har hon om ull och lin,
och hennes händer arbetar med lust.
- ¹⁴ Hon är som en köpmans skepp,
fjärran ifrån hämtar hon sin mat.
- ¹⁵ Medan det ännu är natt stiger hon upp
och sätter fram mat åt sitt husfolk,
åt tjänarinnorna deras bestämda del.
- ¹⁶ Hon har planer på en åker och skaffar sig den,

av sina händers förvärv planterar hon en vingård.
17 Hon fäster ivrigt upp sin klädnad
och går till verket med starka armar.
18 Hon märker att hennes arbete går bra,
hennes lampa släcks inte om natten.
19 Hon sträcker händerna mot spinnrocken,
och fingrarna fattar om sländan.
20 För den betryckte öppnar hon sin hand,
hon räcker ut sina armar mot den fattige.
21 Hon fruktar ej för sin familj när vintern kommer,
ty alla i huset är klädda i scharlakansfärgad ull.
22 Täckten gör hon åt sig,
hon har kläder av finaste linne och purpur.
23 Hennes man är känd i stadens portar,
där han sitter bland landets äldste.
24 Linneskjortor gör hon och säljer,
köpmännen förser hon med bälten.
25 Kraft och värdighet är hennes klädnad,
och hon ler mot den dag som kommer.
26 Hon öppnar sin mun med vishet
och har vänlig förmaning på sin tunga.
27 Hon vakar över ordningen i sitt hem
och äter ej sitt bröd i lättja.
28 Hennes barn står upp och välsignar henne
och hennes man berömmar henne:
29 "Många duktiga kvinnor har funnits,
men du, du överträffar dem alla."
30 Älskvärdhet kan bedra och skönhet är en vindfläkt,
men prisas skall den hustru som fruktar Herren.
31 Låt henne få njuta frukten av sitt arbete
och må hennes gärningar prisa henne i portarna.

Johannes 11: 45–57

45 Många judar, som hade kommit till Maria och sett vad Yeshua gjorde, kom till tro på honom. 46 Men några av dem gick till fariseerna och berättade för dem vad Yeshua hade gjort. 47 Översteprästerna och fariseerna kallade då samman Stora rådet och sade: "Vad gör vi? ^[c] Den

här mannen gör många tecken. ⁴⁸ Om vi låter honom hålla på så här, kommer alla att tro på honom, och sedan kommer romarna och tar ifrån oss både vårt tempel och vårt folk." ⁴⁹ En av dem, Kajfas, som var överstepräst det året, sade till dem: "Ni förstår ingenting. ⁵⁰ Inser ni inte att det är bättre för er att en man dör i folkets ställe än att hela folket går under?" ⁵¹ Detta sade han inte av sig själv, utan som överstepräst det året profeterade han att Yeshua skulle dö för folket. ⁵² Ja, han skulle inte bara dö för folket utan också för att samla och förena Guds kringstridda barn. ⁵³ Från den dagen överlade de om att döda honom. ⁵⁴ Yeshua vandrade därför inte längre öppet omkring bland judarna utan begav sig bort därifrån till landsbygden nära öknen, till en stad som heter Efraim. ^d Där var han tillsammans med sina lärjungar.

⁵⁵ Judarnas påsk var nära, och många gick från landsbygden upp till Jerusalem före påsken för att rena sig. ^e ⁵⁶ De sökte efter Yeshua och sade till varandra där de stod på tempelplatsen: "Vad tror ni? Kommer han inte alls till högtiden?" ⁵⁷ Men översteprästerna och fariseerna hade gett befallning om att den som visste var han fanns skulle tala om det, så att de kunde gripa honom.

8 augusti

St Dominic: "Den som ä herre över sina lidelser är herre över hela världen. Vi har att välja på att behärska dem eller bli behärskad av dem. Bättre vara hammare än städ."

Predikaren 1–3

1 Ord av Predikaren, son till David, kung i Jerusalem.

Allt jordiskt är förgängligt

² Förgänglighet och åter förgänglighet! säger Predikaren.
Förgänglighet och åter förgänglighet! Allt är förgängligt.^[a]

³ Vad vinner en människa med all sin möda,
som hon gör sig under solen?

⁴ Slakten kommer, slakten går,
men jorden står evigt kvar.

⁵ Solen går upp och solen går ner
och skyndar sedan åter till den plats
där den går upp.

⁶ Vinden far mot söder
och vänder sig mot norr.
Den vänder sig ständigt på sin färd fram
och börjar sitt kretslopp på nytt.

⁷ Floderna rinner alla ut i havet,
och ändå blir havet aldrig fullt.

Dit floderna runnit förut,
rinner de åter.

⁸ Allting är fullt av möda,
människan kan inte beskriva det.

Ögat blir inte mätt av att se,
örat blir inte fullt av att höra.

⁹ Det som blivit gjort,
kommer att göras igen,
och det som hänt,
kommer att hända igen.

Det finns inget nytt under solen.

¹⁰ Finns det något om vilket man säger: "Se, detta är nytt", så har det redan funnits i gamla tider som varit före oss. ¹¹ Ingen minns längre det som har skett förut. Inte heller skall det som sker härefter bli ihågkommet av dem som kommer sedan.

Strävan efter vishet är också förgängligt

¹² Jag, Predikaren, var kung över Israel i Jerusalem. ¹³ Jag inriktade mitt hjärta på att genom vishet begrunda och utforska allt som sker under himlen. Det är en usel möda som Gud har gett människors barn att plåga sig med. ¹⁴ Jag såg allt som görs under solen, och se, allt är förgängligt och ett jagande efter vind.

¹⁵ "Det som är krokigt kan inte bli rakt,
och det som saknas kan inte räknas."

¹⁶ Jag sade i mitt hjärta: "Se, jag har en hög ställning och är visare än alla de som varit före mig i Jerusalem. Mycken vishet och kunskap har mitt hjärta sett." ¹⁷ Men när jag inriktade mitt hjärta på att lära känna visheten och förstå oförnuft och dårskap, då insåg jag att också detta var ett jagande efter vind.

¹⁸ Ty med stor vishet följer stor oro,
ökad kunskap ger ökad smärta.

Njutning och rikedom är förgängligt

² Jag sade i mitt hjärta: "Nåväl, jag vill låta dig pröva glädjen. Gör dig nu goda dagar." Men se, också detta var förgängligt.

² Jag sade om skrattet: "Det är dårskap",
och om glädjen: "Vad tjänar den till?"

³ Jag tänkte att jag skulle stärka min kropp med vin, medan jag gav akt på vishet, och hålla mig till dårskap, till dess att jag såg vad som var bäst för människors barn att göra under himlen de dagar de lever. ⁴ Jag uträttade stora ting: Jag byggde hus åt mig, jag planterade vingårdar åt mig. ⁵ Jag anlade trädgårdar och parker åt mig och planterade där alla slags fruktträd. ⁶ Jag anlade vattendammar åt mig för att med dem vattna den skog av träd som växte upp. ⁷ Jag köpte slavar och slavinnor och hade tjänare som fötts i mitt hus. Jag ägde mer boskap, nötkreatur och får än någon före mig i Jerusalem. ⁸ Jag samlade också silver och guld och skatter från kungar och länder. Jag skaffade mig sångare och sångerskor och det som är mannens lust: en kvinna, ja, kvinnor. ⁹ Jag blev stor, ja, större än alla som före mig varit i Jerusalem. Min vishet förblev också hos mig. ¹⁰ Allt som mina ögon begärde gav jag dem och jag unnade mig all glädje. Ty mitt hjärta hade glädje av all min möda, och detta var lönen för all min möda.

¹¹ Men när jag såg på allt som mina händer hade gjort och på den möda jag hade lagt ner, se, då var allt förgängligt och ett jagande efter vind. Det finns ingenting att vinna under solen.

Vishetens och dårskapens förgänglighet

¹² Sedan vände jag mig för att se på visheten och oförnuftet och dårskapen. Ty vad kan den människa göra som kommer efter kungen? Bara det som man redan förut har gjort. ¹³ Jag insåg då att visheten har samma företräde framför dårskapen som ljuset framför mörkret. ¹⁴ Den vise har ögon i sitt huvud, medan dåren vandrar i mörker. Men jag märkte att samma öde drabbar dem båda. ¹⁵ Då sade jag i mitt hjärta: Som det går dåren, så skall det gå mig. Vilken nytta har jag då haft av all min vishet? Jag sade i mitt hjärta: Också detta är förgängligt. ¹⁶ Ty varken den vise eller dåren minns man för evigt. I kommande dagar skall båda vara glömda. Hur dör den vise? Som dåren:

Vad tjänar all möda till?

¹⁷ Jag hatade livet, ty ont tycktes mig det verk som görs under solen. Allt är ju förgängligt och ett jagande efter vind. ¹⁸ Jag hatade all min möda under solen. Åt den som kommer efter mig måste jag ju lämna vad jag gjort. ¹⁹ Och vem vet om han är en vis man eller en dåre. Ändå skall han få råda över allt det som jag med möda och vishet förvärvat under solen. Också detta är förgänglighet.

²⁰ Jag började förtvivla i mitt hjärta över all den möda som jag gjort mig under solen. ²¹ Ty om en människa har arbetat med vishet och kunskap och skicklighet, så måste hon ändå lämna sin del åt någon annan som inte haft någon möda med den. Också detta är förgängligt och ett stort elände. ²² Vad har då människan för all sin möda och sitt hjärtas önskan och allt sitt slit under solen? ²³ Ty alla hennes dagar är fyllda av plågor och bekymmer. Inte ens natten ger hennes hjärta ro. Också detta är fåfänglighet.

²⁴ Det finns inget bättre för en människa än att hon kan äta och dricka och göra sig goda dagar under sin möda. Jag förstod att också detta kommer från Guds hand. ²⁵ Ty vem kan äta och vem kan njuta oberoende av honom? ²⁶ Åt den människa som är god i hans ögon ger han vishet och kunskap och glädje. Men åt syndaren ger han besväret att samla in och lägga på hög för att det skall ges åt den som är god i Guds ögon. Också detta är fåfänglighet och ett jagande efter vind.

Allt har sin tid

3 Allt har sin tid, allt som sker under himlen har sin stund.

² Födor har sin tid

och dö har sin tid,
plantera har sin tid
och rycka upp det som planterats har sin tid.

³ Dräpa har sin tid,
och hela har sin tid.

Bryta ner har sin tid,
och bygga upp har sin tid.

⁴ Gråta har sin tid,
och le har sin tid.

Sörja har sin tid,
och dansa har sin tid.

⁵ Kasta bort stenar har sin tid,
och samla ihop stenar har sin tid.

Ta i famn har sin tid
och avhålla sig från famntag har sin tid.

⁶ Söka upp har sin tid,
och tappa bort har sin tid.

Förvara har sin tid,
och kasta bort har sin tid.

⁷ Riva sönder har sin tid,
och sy ihop har sin tid.

Tiga har sin tid,
och tala har sin tid.

⁸ Älska har sin tid,
och hata har sin tid.

Krig har sin tid,
och fred har sin tid.

⁹ Vad vinner då den som arbetar med sitt slit? ¹⁰ Jag såg den möda Gud har gett människors barn att sträva med. ¹¹ Allt har han gjort skönt i sin tid. Också evigheten har han lagt i människornas hjärtan. Ändå kan de inte förstå Guds verk, från begynnelsen till änden. ¹² Jag insåg att det inte finns något bättre för dem än att vara glada och göra gott så länge de lever. ¹³ Och när en människa äter och dricker och finner glädje i sin möda, då är det en Guds gåva. ¹⁴ Jag insåg att allt det Gud gör består för evigt. Till det kan inget läggas, och från det kan inget dras. Så har Gud gjort för att man skall frukta honom. ¹⁵ Det som är, fanns redan förut. Det som kommer att ske, skedde också tidigare. Gud kallar på det förflutna.

Människans förgänglighet

¹⁶ Vidare såg jag under solen: På domarsätet rådde ogudaktighet, på rättfärdighetens plats den ogudaktige. ¹⁷ Då tänkte jag: Både den rättfärdige och den ogudaktige skall Gud döma. Det finns en tid för allt som sker och allt som görs. ¹⁸ Jag tänkte: För människornas skull sker detta, för att Gud skall pröva dem och för att de skall se att de i sig själva är som djuren. ¹⁹ Ty det går människors barn som det går djuren, det går dem alla lika. Den enes död är som den andres. Alla har de samma livsande. Ja, människorna har inget att komma med framför djuren. Allt är förgängligt. ²⁰ Alla går till en och samma plats. Alla har blivit till av stoft, alla vänder åter till stoft. ²¹ Vem vet om människornas ande stiger uppåt eller om djurens ande far ner under jorden?

²² Jag såg att inget är bättre för människan än att hon gläder sig i sin gärning, ty det är hennes del. Vem kan föra henne tillbaka, så att hon får se det som skall ske efter henne?

Johannes 12: 1–17

Yeshua smörjes i Betania

12 Sex dagar före påsk kom Yeshua till Betania, där Lasarus bodde, han som Yeshua hade uppväckt från de döda. ² De ordnade där en festmåltid för honom. Marta passade upp, och Lasarus var en av dem som låg till bords med honom. ³ Då tog Maria en flaska^[a] dyrbar äkta nardusolja, och smorde Yeshuas fötter och torkade dem med sitt hår, och huset fylldes av doften från oljan.

⁴ Men Judas Iskariot, en av hans lärjungar, den som skulle förråda honom, invände: ⁵ "Varför sålde man inte den här oljan för trehundra denarer och gav åt de fattiga?" ⁶ Det sade han inte därför att han brydde sig om de fattiga, utan därför att han var en tjuv och brukade ta av det som lades i kassan, som han hade hand om. ⁷ Yeshua sade då: "Låt henne vara, hon har sparat denna olja för min begravningsdag. ⁸ De fattiga har ni alltid bland er, men mig har ni inte alltid."

⁹ En stor mängd judar fick veta att Yeshua var där, och de kom dit, inte bara för Yeshuas skull utan också för att se Lasarus, som han hade

uppväckt från de döda. ¹⁰ Då beslöt översteprästerna att döda också Lasarus, ¹¹ ty för hans skull lämnade många judar dem och trodde på Yeshua.

Yeshua rider in i Jerusalem

¹² Nästa dag hade folk i stora skaror kommit till högtiden. När de fick höra att Yeshua var på väg in i Jerusalem, ¹³ tog de palmblad och gick ut för att möta honom. Och de ropade: "Hosianna!^[b] Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung." ¹⁴ Och Yeshua fann ett åsneföls och satt upp på det, såsom det står skrivet: ¹⁵ Frukta inte, du Sions dotter! Se, din konung kommer, ridande på ett åsneföls.^[c] ¹⁶ Hans lärjungar förstod inte detta från början. Men när Yeshua hade blivit förhärligad, kom de ihåg att just detta var skrivet om honom och att man hade gjort så med honom. ¹⁷ Alla som hade varit med honom när han kallade Lasarus ut ur graven och uppväckte honom från de döda, vittnade om detta. ¹⁸ Många människor gick också ut och mötte honom, därför att de hade hört att han hade gjort detta tecken. ¹⁹ Men fariseerna sade till varandra: "Ni ser att vi inte kan uträtta något. Hela världen springer ju efter honom."

9 augusti

St. Theresa Benedicta de la Croix: "Närhelst du söker sanningen, söker du Gud, vare sig du finner den eller inte."

Predikaren 4–9

Förtryck, möda och ensamhet

4 Vidare såg jag de våldsdåd som begås under solen. Jag såg tårarna hos de förtryckta, och ingen tröstade dem. Från förtryckarnas hand utgick våld, och ingen tröstade dem. ² Då prisade jag de döda, som redan dött, lyckligare än de levande, som ännu levde. ³ Men lyckligare än de båda prisade jag den som ännu ej blivit till, den som ej sett det onda som görs under solen.

⁴ Jag såg att all möda och framgång i arbetet beror på den enes avund mot den andre. Också detta är fåfänglighet och ett jagande efter vind. ⁵ Dären lägger händerna i kors och förtär sig själv. ⁶ Bättre en handfull ro än båda händerna fulla med möda och ett jagande efter vind.

⁷ Ännu mer av förgänglighet såg jag under solen: ⁸ En man kan stå helt ensam och inte ha någon vid sin sida, varken son eller bror. Ändå är det inget slut på allt hans slit, och hans ögon blir inte mätta på rikedom. För vem mödar jag mig då och nekar mig själv allt gott? Också detta är fåfänglighet och en usel möda.

⁹ Bättre två än en, ty de får god lön för sin strävan. ¹⁰ Om de faller, kan den ene resa upp den andre. Men ve den ensamme! Om han faller, finns det inte någon som kan resa upp honom. ¹¹ Likaså, om två sover tillsammans håller de värmen, men hur skall den ensamme hålla sig varm? ¹² Där den ensamme blir övervunnen, kan två stå emot. Och en tredubbelt tvinnad tråd brister inte så lätt.

Jordisk makt är förgänglig

¹³ Bättre en yngling som är fattig och vis, än en kung som är gammal och dåraktig, och som inte förstår att låta varna sig. ¹⁴ Ty från fångarnas hus gick han ut för att bli kung, fastän han var född fattig i sitt rike. ¹⁵ Jag såg alla som levde och rörde sig under solen tillsammans med denne yngling som skulle ta den andres plats. ¹⁶ Det var ingen ände på allt folket, på alla dem han gick i spetsen för. Och ändå, de som kommer efter kan inte glädja sig över honom. Också detta är förgänglighet och ett jagande efter vind.

Obetänksamma löften

¹⁷ Bevara din fot, när du går till Guds hus. Att komma dit för att höra är bättre än dårarnas offer. Ty de vet inte att de gör det som är ont.

⁵ Var inte för snar med din mun och låt inte ditt hjärta förhastat sig med att uttala något ord inför Gud. Ty Gud är i himlen och du är på jorden. Låt därför dina ord vara få. ² Ty av mycket arbete kommer drömmar och av många ord dåraktigt tal. ³ Dröj inte att infria det löfte du har gett åt Gud, ty han har inte behag till dårar. Håll vad du lovar! ⁴ Det är bättre att du inte lovar något än att du lovar och inte håller det. ⁵ Låt inte din mun vara orsak till att din kropp syndar och säg inte inför sändebudet att löftet var förhastat. Vill du att Gud skall bli vred för dina ords skull och förstöra dina händers verk? ⁶ Ty där drömmarna är många följer mycket fåfänglighet och många ord. Men frukta du Gud!

Rikedomens och livets förgänglighet

⁷ Om du ser att den fattige förtrycks och att rätt och rättfärdighet i landet kränks, så bli inte förvånad över detta, ty hög vakar över hög och andra höga över dem båda. ⁸ Under allt detta är det en förmån för ett land att ha en kung som ser till att marken brukas.

⁹ Den som älskar pengar blir inte mätt på pengar, och den som älskar rikedom får aldrig nog. Också detta är fåfänglighet. ¹⁰ När ägodelarna förökas är det många som äter av dem. Vilken nytta har ägaren av dem utom att hans ögon får se dem? ¹¹ Ljuv är arbetarens sömn, han må ha litet eller mycket att äta. Men den rikes överflöd ger honom ingen ro att sova.

¹² Ett svårt elände har jag sett under solen: hopsparad rikedom som blir sin ägare till skada. ¹³ Går denna rikedom förlorad genom någon olycka och ägaren har en son, får denne ingenting. ¹⁴ Som han kom ut ur moderlivet, lika naken måste han gå bort igen. För sitt slit får han inget att ta med sig. ¹⁵ Också detta är ett svårt elände. Han skall gå bort som han kom. Vad vinner han som mödar sig för vinden! ¹⁶ Ja, alla dagar lever han i mörker med mycken oro, sjukdom och besvikelse.

¹⁷ Se, detta är vad jag har insett: Det är gott och skönt att människan äter och dricker och gör sig goda dagar mitt i sin möda, när hon strävar under solen, de levnadsdagar som Gud ger henne. Ty detta är hennes del. ¹⁸ Om Gud ger rikedom och skatter åt någon och dessutom förmåga att njuta av det och ta ut sin del och finna glädje i sin möda, då är det en

Guds gåva. ¹⁹ Ty han tänker knappt på sina levnadsdagar eftersom Gud ger honom glädje i hjärtat.

6 Jag har under solen sett ett elände som vilar tungt på människorna:
² Det är när Gud har gett rikedom, skatter och ära åt någon så att han inte saknar något av allt han önskar sig, och Gud sedan inte ger honom möjlighet att själv njuta av det, utan låter en främling göra det. Detta är förgänglighet och en svår plåga.

³ Om en man får hundra barn och lever i många år, ja, hur många hans dagar än blir, men han inte får njuta av det goda, och om han dessutom inte får någon begravning, då säger jag: Ett dödfött foster har det bättre än han. ⁴ Ty till förgänglighet har det kommit, i mörker går det bort, och mörkret döljer dess namn. ⁵ Det fick inte se eller känna solen. Det har mer vila än den andre. ⁶ Ja, även om han levde i två gånger tusen år utan att se något gott – går inte alla ändå till en och samma plats? ⁷ All människans möda är för hennes mun. Ändå blir själen inte mättad.

⁸ Vilket företräde har den vise framför dåren? Vad hjälper det den fattige, om han förstår att uppföra sig inför de levande? ⁹ Bättre att njuta av det man har för ögonen än att tråna efter annat. Också detta är fåfänglighet och ett jagande efter vind.

¹⁰ Det som finns har redan tidigare ett namn, och vad människan är, är redan känt. Hon kan inte gå till rätta med den som är mäktigare än hon själv. ¹¹ Ty ju fler ord, desto större fåfänglighet. Vad vinner man på det?

7 ¹ Ty vem vet vad som är gott för en människa i livet, under de dagar hennes förgängliga liv varar, vilka hon lever som en skugga? Och vem kan säga en människa vad som efter henne kommer att ske under solen?

Levnadsvisdom

² Bättre ett gott namn än god salva,
och bättre dödens dag än födelsens dag.

³ Bättre gå till sorgarhus än till gästbudshus.
Ty det är slutet för alla människor
och den som lever bör ta det till hjärtat.

⁴ Bättre sorg än skratt,

av plågat ansikte mår hjärtat väl.

⁵ De visas hjärtan är i sorgens hus,
dårarnas hjärtan i glädjens hus.

⁶ Bättre höra klander av en vis man
än höra dårars sång.

⁷ Ty som sprakandet av törne under grytan,
så är dårens skratt.

Också detta är fåfänglighet.

⁸ Orätt vinning gör den vise till en dåre,
mutor fördärvar hjärtat.

⁹ Bättre slutet på en sak än dess början,
bättre tålmodig än högmodig.

¹⁰ Var inte snar till vrede,
ty vrede bor i dårars bröst.

¹¹ Fråga inte: Hur kommer det sig
att det var bättre förr?

Det är inte av vishet du frågar så.

¹² En god sak är vishet tillsammans med arvegods,
en förmån för dem som ser solen.

¹³ Ty vishetens beskydd är som penningens beskydd.

Men kunskapens företräde

är att visheten ger liv åt den som har den.

¹⁴ Se på Guds verk:

Vem kan göra rakt det han har gjort krokigt?

¹⁵ Var alltså vid gott mod under den goda dagen
och besinna under den onda dagen,
att den ena såväl som den andra har Gud gjort
för att människan inte skall kunna utforska
det som kommer efter henne.

¹⁶ Allt har jag sett under mina förgängliga dagar:

Den rättfärdige går under i sin rättfärdighet,
den ogudaktige lever länge i sin ondska.

¹⁷ Var inte alltför rättfärdig
och var inte alltför vis.

Varför skulle du förstöra dig själv?

¹⁸ Var inte alltför ogudaktig
och var inte dåraktig.

Varför skulle du dö innan din tid kommer?

- ¹⁹ Det är bäst att du håller fast vid det ena
utan att ändå släppa det andra,
ty den som fruktar Gud
finner en väg ut ur allt detta.
- ²⁰ Visheten gör den vise starkare
än tio mäktiga i staden.
- ²¹ Ty det finns ingen rättfärdig människa på jorden
som gör gott och aldrig syndar.
- ²² Fäst dig inte vid allt vad människor säger,
så hör du inte att din tjänare förbannar dig.
- ²³ Ditt hjärta vet ju att du själv många gånger har förbannat andra.
- ²⁴ Allt detta har jag provat genom vishet.
Jag sade: "Jag vill bli vis."
Men visheten var fjärran från mig.
- ²⁵ Det som är långt borta
och mycket djupt
vem finner det?
- ²⁶ Och jag vände mitt hjärta till att lära känna,
utforska och söka vishet och sammanhang.
Jag ville förstå att ogudaktighet är dårskap
och dåraktigheten galenskap.
- ²⁷ Och jag fann:
Bittrare än döden är den kvinna
vars hjärta är som snaror och nät,
vars händer är som bojor.
Den som är god inför Gud undgår henne,
men syndaren fångas av henne.
- ²⁸ Se, detta fann jag, säger Predikaren,
när jag lade det ena till det andra
för att få sammanhang,
- ²⁹ något som min själ ännu söker men inte funnit.
En enda man bland tusen har jag funnit,
men en kvinna bland alla dessa har jag ej funnit.
- ³⁰ Se, endast detta har jag funnit
att Gud skapade människorna rättsinniga.
Men sedan har de tänkt ut många onda planer.

8 Vem är lik den vise, och vem kan förklara saker och ting?

Visheten gör människans ansikte ljus,
det stränga i hennes uppsyn förvandlas.

² Jag säger: Akta på kungens ord

för den eds skull som du har svurit vid Gud.

³ Var inte snar att överge honom,

framhärda inte i något ont.

Han gör allt vad han vill.

⁴ Ty en kungs ord är mäktigt,

och vem kan säga till honom: "Vad gör du?"

⁵ Den som håller budet

vill inte veta av något ont.

Den vises hjärta känner tid och dom.

⁶ För allting finns en tid och en dom,

och en människas ondska vilar tungt på henne.

⁷ Hon vet ju inte vad som kommer att ske,

och vem kan säga henne hur det kommer att gå?

⁸ Ingen människa har makt över anden,^[a]

så att hon kan hålla anden^[b] kvar,

och ingen har makt över dödens dag.

I krig kommer ingen undan,

och ondska kan inte rädda den ogudaktige.

Orättvisor i världen

⁹ Allt detta såg jag, när jag gav akt på allt det som sker under solen, i en tid när människa har makt över människa till hennes olycka. ¹⁰ Jag såg också de ogudaktiga bli begravda och gå till vila, medan de som gjort det rätta måste dra bort från den heliga platsen och blev glömda i staden. Också detta är förgänglighet.

¹¹ Därför att domen inte genast fälls över det onda, styrks människors barn att göra det som är ont. ¹² Men även om syndaren hundra gånger gör det som är ont och lever länge, så vet jag ändå: Det går väl för de gudfruktiga – de fruktar ju Gud – ¹³ men illa för den orättfärdige. Hans levnad förlängs inte som skuggan – han fruktar ju inte Gud.

¹⁴ Fåfänglighet är detta som sker på jorden, att det kan gå de rättfärdiga som om de hade gjort ogudaktiga gärningar, och att det kan gå de ogudaktiga som om de hade gjort rättfärdiga gärningar. Jag sade: Också detta är fåfänglighet.

¹⁵ Jag prisar glädjen, ty det finns inget bättre för människan under solen än att hon äter och dricker och är glad. Det är vad som följer henne i hennes möda de livsdagar Gud ger henne under solen. ¹⁶ När jag alltså inriktade mitt hjärta på att förstå visheten och såg den verksamhet som försiggår på jorden – varken dag eller natt unnar man sig sömn – ¹⁷ då insåg jag att alla Guds verk är sådana att människan inte förmår fatta vad som sker under solen. Ty hur mycket människan än bemödar sig med att utforska det, förstår hon det ändå inte. Även om den vise säger sig förstå det, kan han ändå inte fatta det.

9 Allt detta har jag grubblat på och jag har provat allt detta: Att de rättfärdiga och visa och deras gärningar är i Guds hand. Kärlek eller hat – ingen människa vet vad som ligger framför henne ² Allt händer lika för alla, för den rättfärdige och den ogudaktige, för den gode, den rene och den orene, för den som offrar och den som inte offrar. Det går den gode som det går syndaren, den som svär en ed på samma sätt som den som är rädd för att svära. ³ Detta är det onda i allt som händer under solen, att det går alla lika. Därför är också människornas hjärtan fulla av ondska, och oförnuft bor i dem så länge de lever, och sedan måste de ner bland de döda. ⁴ För den som blir utvald att höra till de levandes skara finns hopp, ty bättre är en levande hund än ett dött lejon. ⁵ De som lever vet att de måste dö, men de döda vet ingenting och de får ingen lön mer, ty minnet av dem är glömt. ⁶ Deras kärlek, deras hat och deras avund finns inte mer. Aldrig någonsin mer får de ta del i vad som sker under solen.

⁷ Ät därför ditt bröd med glädje och drick ditt vin med glatt hjärta. Gud är redan nöjd med det du gör. ⁸ Låt dina kläder alltid vara vita och låt olja aldrig fattas på ditt huvud. ⁹ Njut livet med en hustru som du älskar, alla dagar i ditt förgängliga liv, det som Gud ger dig under solen, ja, under alla dina förgängliga dagar. Ty detta är din lott i livet och under den möda som du gör dig under solen. ¹⁰ Allt vad din hand kan göra, gör det med kraft. Ty i graven dit du går kan man inte verka eller tänka, och där finns ingen kunskap eller vishet.

¹¹ Vidare såg jag under solen: Det är inte de snabba som vinner loppet, och inte hjältarna striden. Inte heller får de visa alltid bröd, de kloka rikedom och de kunniga uppskattning. De är alla beroende av tid och tillfälle. ¹² Människan känner inte heller sin tid. Som fiskarna fångas i

olycksnätet eller fåglarna fastnar i snaran, så snärjs också människors barn i olyckans tid, när ofärd plötsligt kommer över dem.

¹³ Också detta såg jag under solen, en visdom som syntes mig stor:

¹⁴ Det fanns en liten stad med få invånare. Mot den kom en stor kung som belägrade den och byggde stora befästningsverk mot den. ¹⁵ Där inne fanns en fattig men vis man som räddade staden genom sin vishet. Men ingen kom ihåg denne fattige man. ¹⁶ Då sade jag: "Vishet är bättre än styrka", men den fattiges vishet blir föraktad, och ingen lyssnar till det han säger.

Vishet och dårskap

¹⁷ De visas ord som hörs i stillhet

är bättre än ropet från en härskare bland dårar.

¹⁸ Vishet är bättre än vapen,

men en enda som syndar
fördärvar mycket gott.

Johannes 12: 20–50

Yeshua förutsäger sin död

²⁰ Under högtiden fanns det bland dem några greker^[d] som hade farit upp till Jerusalem för att tillbe. ²¹ De kom nu till Filippus, som var från Betsaida i Galileen, och bad honom: "Herre, vi vill se Yeshua." ²² Filippus gick och talade om det för Andreas, och Andreas och Filippus gick och sade det till Yeshua. ²³ Yeshua svarade: "Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas. ²⁴ Amen, amen säger jag er: Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn, men om det dör, bär det rik frukt. ²⁵ Den som älskar sitt liv förlorar det, och den som hatar sitt liv i den här världen, han skall bevara det och vinna evigt liv. ²⁶ Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är

kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall min Fader ära honom.

²⁷ Nu är min själ i djup ångest. Vad skall jag säga? Fader, fräls mig från denna stund? Nej, just därför har jag kommit till denna stund. ²⁸ Fader, förhårliga ditt namn." Då kom en röst från himlen: "Jag har förhårligat det och skall förhårliga det på nytt." ²⁹ Folket som stod där och hörde det sade att det var åskan. Andra sade: "Det var en ängel som talade till honom." ³⁰ Yeshua svarade: "Denna röst kom inte för min skull utan för er skull. ³¹ Nu går en dom över världen. Nu skall denna världens furste kastas ut. ³² Och när jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig." ³³ Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö.

³⁴ Då sade folket till honom: "Vi har hört i lagen att Messias skall stanna kvar för alltid. Hur kan då du säga att Människosonen måste bli upphöjd? Vad är det för en Människoson?" ³⁵ Yeshua sade till dem: "Ännu en kort tid är ljuset ibland er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. ³⁶ Tro på ljuset, medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets barn." När Yeshua hade sagt detta drog han sig tillbaka och dolde sig för dem.

Judarnas otro

³⁷ Fastän han hade gjort så många tecken inför dem, trodde de inte på honom. ³⁸ Så uppfylldes profeten Jesajas ord: Herre, vem trodde vad som predikades för oss, och för vem var Herrens arm^[e] uppenbarad?^[f] ³⁹ Alltså kunde de inte tro. Jesaja har också sagt: ⁴⁰ Han har förblindat deras ögon och förstocket deras hjärtan, så att de inte ser med sina ögon och förstår med sina hjärtan och vänder om och blir botade av mig. ^[g] ⁴¹ Detta sade Jesaja, därför att han såg hans härlighet och talade om honom. ⁴² Ändå var det många, även bland medlemmarna i Stora rådet, som trodde på honom. Men för fariseernas skull ville de inte bekänna det, för att de inte skulle bli uteslutna ur synagogan. ⁴³ De ville hellre bli ärade av människor än av Gud.

⁴⁴ Yeshua ropade: "Den som tror på mig, han tror inte bara på mig utan på honom som har sänt mig, ⁴⁵ och den som ser mig, han ser honom som har sänt mig. ⁴⁶ Jag är ljuset som har kommit till världen, för att ingen som tror på mig skall bli kvar i mörkret. ⁴⁷ Om någon hör mina ord och inte håller dem, så dömer inte jag honom. Ty jag har inte kommit för att döma världen utan för att frälsa världen. ⁴⁸ Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord, han har en domare över sig: det ord som jag

har talat skall döma honom på den yttersta dagen. ⁴⁹ Ty jag har inte talat av mig själv, utan Fadern som har sänt mig har befallt mig vad jag skall säga och tala. ⁵⁰ Och jag vet att hans befallning är evigt liv. Vad jag talar, det talar jag så som Fadern har sagt mig."

10 augusti

St. Augustinus av Hippo: "Om du frågar mig vad Guds vägar är skulle jag först säga: ödmjukhet. Sedan skulle säga: ödmjukhet. Och för det tredje skulle jag säga: ödmjukhet. Inte för att det saknas andra råd på vägen, men finns inte ödmjukhet i dig är resten meningslöst."

Predikaren 10–12

10 Döda flugor kommer parfymerarens olja att stinka och jäsa.

Så uppväger liten dårskap både vishet och ära.

² Den vise har sitt hjärta åt höger,
men dåren har sitt hjärta åt vänster.

³ På alla sina vägar är dåren utan förstånd
och han säger till alla att han är en dåre.

⁴ Om en furste blir vred på dig,
så lämna inte din plats,
ty saktmod förhindrar stora synder.

⁵ Det finns ett ont som jag har sett under solen,
ett misstag som kommer från den som har makten:

⁶ Att dårskap sätts på höga poster
och framstående män på obemärkt plats.

⁷ Jag har sett slavar till häst
och furstar till fots som slavar.

⁸ Den som gräver en grop faller själv däri
och den som river en mur blir stungen av en orm.

⁹ Den som vältrar bort sten blir skadad av sten,
och den som klyver ved blir skadad av trä.

¹⁰ Den som inte slipar eggen, när järnet blir slött,
måste bruka mer kraft.

Men vishet leder till framgång.

¹¹ Om ormen stinger innan den blivit tjusad,
har ormtjusaren ingen nytta av sin konst.

¹² Ord från den vises mun är välgörande,
men dåren förtärs av sina egna läppar.

¹³ Början på hans tal är dårskap
och slutet svår galenskap.

¹⁴ Dåren är rik på ord,
men ingen människa vet vad som skall ske.

Vem kan säga en människa vad som kommer efter henne?

¹⁵ Dårarnas möda tröttar ut dem.

Inte ens till staden hittar de vägen.

¹⁶ Ve dig, du land, där kungen är ett barn
och där furstarna festar redan på morgonen!

¹⁷ Väl dig, du land, där kungen är son till ädlingar,
där furstarna håller måltid vid rätt tid
för att få styrka och inte för att bli druckna.

¹⁸ Av lättja förfaller husets bjälkar,
och av försumlighet regnar det in genom taket.

¹⁹ Man ordnar fest för att roa sig,
och vinet ger glädje åt livet,
och pengar kan ge allt detta.

²⁰ Inte ens i din tanke skall du förbanna en kung,
och inte ens i ditt sovrum skall du förbanna den rike,
ty himlens fåglar bär fram ditt tal,
och de bevingade för vidare vad du har sagt.

Du kan inte se in i framtiden

11 Sänd ditt bröd över vattnet, ty med tiden får du det tillbaka.

² Dela det du har i sju delar, ja, åtta,
ty du vet inte vilken olycka som kan drabba landet.

³ När molnen är fulla, tömmer de sitt regn över jorden,
och om ett träd faller omkull,

mot söder eller norr,
så ligger det på den plats där det har fallit.

⁴ Den som spejar efter vind får aldrig så,
den som skådar efter moln får ingenting skörda.

⁵ Liksom du inte vet vart vinden far
eller hur benen bildas i moderlivet,
så förstår du ej heller Guds verk,
hans som gör alltsammans.

⁶ Så din säd om morgonen
och låt inte din hand vila om kvällen,
ty du vet inte vilket som lyckas bäst, det ena eller det andra,
eller om båda är lika bra.

⁷ Ljuset är ljuvligt
och det är gott för ögonen
att se solen.

⁸ Om en människas år blir många,
må hon glädja sig under dem alla
och komma ihåg att det blir många mörka dagar.
Allt som kommer är förgängligt.

Råd till de unga

⁹ Gläd dig, du yngling, i din ungdom,
låt ditt hjärta glädjas i din ungdoms dagar.

Vandra ditt hjärtas vägar,
följ det dina ögon ser.

Men vet att för allt detta
kommer Gud att döma dig.

¹⁰ Låt sorgen vika ur ditt hjärta
och håll det onda borta från din kropp.

Ty ungdomstiden, livets blomstringstid, är förgänglig.

12 Tänk på din Skapare i din ungdoms dagar,
innan de onda dagarna kommer

och de år då du skall säga:
"De ger mig ingen glädje";
² ja, innan de förmörkas,
solen och ljuset, månen och stjärnorna,
och innan molnen vänder åter efter regnet;
³ då väktarna i huset darrar
och de starka männen sviker;
då malerskorna har upphört att mala,
eftersom de har blivit så få
och då spejarna har det mörkt i sina gluggar;
⁴ då båda dörrarna mot gatan stängs till,
och ljudet från kvarnen försvagas;
då man vaknar av fågelsång
och sångens alla döttrar sänker rösten;
⁵ då man är rädd för var backe
och vägen är full av skräck;
då mandelträdet blommar,
gräshoppan släpar sig fram
och kaprisknopen blir utan kraft;
då människan går till sin eviga boning
och gråtarna går omkring på gatan;
⁶ innan silvertråden brister
och den gyllene skålen slås sönder,
innan krukan vid källan krossas
och brunshjulet slås itu vid brunnen;
⁷ då stoftet vänder åter till den jord det kommit ifrån
och anden vänder åter till Gud som gav den.

⁸ Förgänglighet och åter förgänglighet! säger Predikaren.
Allt är förgängligt!

Slutord

⁹ För övrigt skall sägas att Predikaren var en vis man, som ständigt undervisade folket. Han övervägde, undersökte och författade många ordspråk. ¹⁰ Predikaren sökte finna de rätta orden och rätt uppteckna sanningens ord.

¹¹ De visas ord är uddar,
som indrivna spikar är deras tänkespråk.
De är gåvor från en och samma Herde.

¹² För övrigt, min son, låt varna dig!

Det finns ingen ände på det myckna bokskrivandet,
och mycket studerande gör kroppen trött.

¹³ Detta är slutsatsen, när allt blivit hört:

Frukta Gud och håll hans bud,
det hör alla människor till.

¹⁴ Ty Gud skall föra alla gärningar fram i domen,
med allt som är fördolt,
vare sig det är gott eller ont.

Johannes 13: 1–17

Yeshua tvättar sina lärjungars fötter

¹³ Det var strax före påskhögtiden, och Yeshua visste att stunden hade kommit, då han skulle lämna denna värld och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna här i världen, och han älskade dem in i det sista.

² De åt kvällsmål, och djävulen hade redan ingett Judas, Simon Iskariots son, den tanken att han skulle förråda honom. ³ Yeshua visste att Fadern hade gett allt i hans händer och att han hade utgått från Gud och skulle gå till Gud. ⁴ Han reste sig från bordet, lade av sig manteln och tog en linneduk och band den om sig. ⁵ Sedan hällde han vatten i ett fat och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med linneduken som han hade bundit om sig. ⁶ När han kom till Simon Petrus, sade denne till honom: "Herre, skall du tvätta mina fötter?" ⁷ Yeshua svarade: "Vad jag gör förstår du inte nu, men längre fram skall du förstå det." ⁸ Petrus sade: "Aldrig någonsin skall du tvätta mina fötter." Yeshua svarade: "Om jag inte tvättar dig, har du ingen del i mig." ⁹ Simon Petrus sade: "Herre, inte bara mina fötter, utan också mina händer och mitt huvud!"

¹⁰ Yeshua svarade: "Den som har badat, behöver sedan bara tvätta fötterna. Han är helt och hållet ren. Så är också ni rena, dock inte alla."

¹¹ Han visste vem som skulle förråda honom. Därför sade han att de inte alla var rena.

¹² När han nu hade tvättat deras fötter och tagit på sig manteln och lagt sig till bords igen, sade han till dem: "Förstår ni vad jag har gjort med er?"

¹³ Ni kallar mig Mästare och Herre och det med rätta, ty det är jag. ¹⁴ Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga

att tvätta varandras fötter. ¹⁵ Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er. ¹⁶ Amen, amen säger jag er: Tjänaren är inte förmer än sin herre, och budbäraren är inte förmer än den som har sänt honom. ¹⁷ När ni vet detta, saliga är ni om ni också gör det.

11 augusti

St. Chiara di Assisi: "Kroppen vår är inte gjord av järn. Vi har inte klippans styrka. Lev och hoppas på Herren och låt din tjänst vara förnuftig."

Höga visan 1–4

1 Sångernas sång av Salomo.

Bruden

² Må han kyssa mig med kyssar av sin mun!

Ty din kärlek är mer ljuv än vin.

³ Ljuv är doften av dina salvor,

en utgjuten salva är ditt namn,

därför har de unga kvinnorna dig kär.

⁴ Tag mig med dig! Låt oss skynda oss!

Konungen har fört mig in i sina kammare.

Vännerna

Vi vill fröjdas och vara glada över dig,
vi vill prisa din kärlek högre än vin.

Med rätta har man dig kär.

Bruden

⁵ Mörk är jag, men vacker,
ni Jerusalems döttrar,
jag är lik Kedars hyddor,
lik Salomos tältdukar.

⁶ Se inte på mig för att jag är så mörk,
att solen har bränt mig så.

Min moders söner var mycket upprörda över mig
och satte mig att vakta vingårdarna.
Min egen vingård vaktade jag inte.

⁷ Säg mig, du som min själ har kär:

Var för du din hjord i bet?

Var låter du den vila om middagen?

Varför skulle jag vara som en beslöjad kvinna
vid dina vänners hjordar?

Vännerna

⁸ Om du inte vet det,
du skönaste bland kvinnor,
gå då i hjordens spår
och för dina killingar i bet
vid herdarnas tält.

Brudgummen till bruden

⁹ Vid ett sto i faraos spann
liknar jag dig, min älskade.

¹⁰ Dina kinder är så vackra med sina smycken,
din hals med sina rader av pärlor.

¹¹ Vi vill göra dig smycken av guld
med silverkulor på.

Bruden

¹² Medan konungen håller fest,
sprider min nardus sin doft.

¹³ Min vän är för mig ett myrragömme

som jag bär vid min barm.

¹⁴ Min älskade är för mig en klase hennablommor
från En-Gedis vingårdar.

Brudgummen om sin brud

¹⁵ Vad du är skön, min älskade!

Vad du är skön!

Dina ögon är som duvor.

Bruden svarar

¹⁶ Vad du är skön, min vän!

Ja, ljuvlig är du,

och grönskande är vårt viloläger.

Brudgummen

¹⁷ Bjälkarna i vår boning är cedrar
och cypresser vår väggpanel.

Bruden

² Jag är en ros i Saron, en lilja i dalen.

Brudgummen

² Som en lilja bland törnen
så är min älskade bland flickor.

Bruden

³ Som ett äppelträd bland skogens träd
så är min vän bland unga män.

Jag längtar att få sitta i dess skugga,
söt är dess frukt i min mun.

⁴ I vinsalen har han fört mig in,
kärleken är hans baner över mig.

⁵ Vederkvick mig med druvkakor,
styrk mig med äpplen,

ty jag är sjuk av kärlek.

⁶ Hans vänstra arm vilar under mitt huvud,

och hans högra arm omfamnar mig.

⁷ Jag besvär er, ni Jerusalems döttrar,
vid gaseller och hindar på marken:

Oroa inte kärleken, stör den inte,
förrän den själv vill.

⁸ Hör min väns röst!

Se, där kommer han!

Han springer över bergen,
han hoppar fram på höjderna.

⁹ Min älskade är lik en gasell
eller en ung hjort.

Se, nu står han där
bakom vår vägg,
han blickar in genom fönstret,
han ser genom gallret.

Bruden anför brudgummens ord

¹⁰ Min vän börjar tala, han säger till mig:

Stå upp, min älskade,
du min sköna, och kom.

¹¹ Ty se, vintern är förliden,
regntiden är över, den är förbi.

¹² Blommorna visar sig på marken,
sångens tid har kommit,
och turturduvans röst hörs åter i vårt land.

¹³ Fikonträdetts gröna frukter skiftar färg,
vinstockarna står redan i blom,
de sprider sin doft.

Stå upp, min vän, min sköna, och kom!

Brudgummen

¹⁴ Du min duva i bergsklyftan,
i klippväggens gömsle,

låt mig se ditt ansikte,
låt mig höra din röst,
ty din röst är så ljuv
och ditt ansikte så skönt.

Om vingårdens fiender

¹⁵ Fånga rävarna åt oss,
de små rävarna,
som fördärvar vingårdarna,
våra vingårdar som nu står i blom.

Bruden

¹⁶ Min vän är min,
och jag är hans,
där han för sin hjord i bet bland liljor.

¹⁷ När dagen blir sval
och skuggorna flyr,
kom då tillbaka, min älskade,
lik en gasell eller en ung hjort
på de kassiadoftande bergen.

3 Där jag låg i min bädd om natten sökte jag honom
som min själ har kär,

jag sökte honom men fann honom inte.

² Jag vill stiga upp och gå omkring i staden,
på gatorna och torgen,

jag vill söka honom som min själ har kär.

Jag sökte honom men fann honom inte.

³ Väktarna fann mig,
där de gick omkring i staden.

Har ni sett honom som min själ har kär?

⁴ Knappt hade jag kommit förbi dem,
så fann jag honom som min själ har kär.

Jag grep tag i honom, och jag släppte honom inte,
förrän jag hade fört honom in i min moders hus,
in i hennes kammare som fött mig.

⁵ Jag besvär er, ni Jerusalems döttrar,
vid gaseller och hindar på marken:

Oroa inte kärleken, stör den inte,
förrän den själv vill.

Brudtåget beskrivs

⁶ Vem är det som kommer upp från öknen
som pelare av rök,

med doft av myrra och rökelse
från köpmannens alla kryddor?

⁷ Se, det är Salomos bärstol!

Sextio krigare omger den,
utvalda bland Israels hjältar.

⁸ Alla bär de svärd

och är skickliga i strid,
var och en med svärd vid sidan
till skydd mot nattens faror.

⁹ En bärstol har kung Salomo

gjort åt sig,
av virke från Libanon.

¹⁰ Sidostöden är av silver,

ryggstödet av guld
och sätet klätt med purpurrött tyg.

Invändigt är den prydd i kärlek
av Jerusalems döttrar.

¹¹ Gå ut, ni Sions döttrar, och se på kung Salomo

när han bär kronan som hans mor har krönt honom med
på hans bröllopsdag,
på hans hjärtefröjds dag.

Brudgummen beskriver bruden

4 Vad du är skön, min älskade vad du är skön!

Dina ögon är som duvor,

där de skymtar genom din slöja.

Ditt hår är likt en hjord av getter

som strömmar ner för Gileads berg.

² Dina tänder liknar en hjord

av nyklippta tackor, nyss uppkomna ur badet,
allesammans med tvillingar.

Ofruktsam är ingen ibland dem.

³ Dina läppar är som ett rosenrött band,

och skön är din mun.

Lik ett brustet granatäpple är din kind,

där den skymtar genom din slöja.

⁴ Din hals är lik Davids torn,

där vapen förvaras,

och där tusen sköldar hänger,
hjältarnas alla sköldar.

⁵ Dina bröst liknar ett killingpar,
tvillingar av en gasell,
som går i bet bland liljor.

⁶ När dagen blir sval
och skuggorna flyr,
vill jag gå bort till myrraberget,
till den rökelsedoftande höjden.

⁷ Du är alltigenom skön, min vän,
på dig finns ingen fläck.

Brudgummen till bruden

⁸ Kom med mig från Libanon, min brud,
kom med mig från Libanon.

Skåda ner från Amanas topp,
från toppen av Senir och Hermon,
från lejonens hålor,
från leopardernas berg.

⁹ Du har tagit mitt hjärta,
du min syster, min brud.

Du har tagit mitt hjärta med en enda blick,
med en enda länk av kedjan kring din hals.

¹⁰ Hur skön är inte din kärlek,
du min syster, min brud!

Hur ljuv är inte din kärlek, ja, mer ljuv än vin,
och doften av dina salvor
mer än all väldoft.

¹¹ Av sötma dryper dina läppar, min brud,
din tunga gömmer honung och mjölk,
och doften av dina kläder
är som Libanons doft.

¹² En tillsluten lustgård är min syster, min brud,
en tillsluten brunn, en förseglad källa.

¹³ Som en plantering av granatträd skjuter du upp
med utsökta frukter,

med hennablommor och nardusplantor,

¹⁴ med nardus och saffran, kalmus och kanel
och rökelsesträd av alla slag,

med myrra och aloe
och de finaste kryddor av alla slag.

¹⁵ En källa i lustgården är du,
en brunn med friskt vatten,
ett rinnande flöde från Libanon.

Bruden svarar

¹⁶ Vakna upp, du nordanvind,
kom, du sunnanvind.
Blås genom min lustgård,
låt dess väldoft strömma ut.
Låt min vän komma till sin lustgård
och äta dess utsökta frukter.

Johannes 13: 18–38

Yeshua förutsäger Judas förräderi

¹⁸ Jag talar inte om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt. Men Skriften skall fullbordas: Den som åt mitt bröd lyfte sin häl mot mig. ^(a) ¹⁹ Jag säger detta till er redan nu, innan det sker, för att ni skall tro, när det har skett, att Jag Är. ²⁰ Amen, amen säger jag er: Den som tar emot någon som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig."

²¹ När Yeshua hade sagt detta, upprördes han i sin ande och vittnade: "Amen, amen säger jag er: En av er skall förråda mig." ²² Lärjungarna såg på varandra och undrade vem han kunde mena. ²³ En av hans lärjungar, den som Yeshua älskade, låg till bords vid Yeshuas sida. ²⁴ Simon Petrus gav honom ett tecken att han skulle fråga vem han talade om. ²⁵ Den lärjungen lutade sig då mot Yeshuas bröst och sade: "Herre, vem är det?" ²⁶ Yeshua svarade: "Det är han som får brödstycket som jag doppar." Och han doppade brödstycket och gav det åt Judas, Simon Iskariots son. ²⁷ När Judas hade tagit emot brödstycket, for Satan in i honom. Yeshua sade då till honom: "Gör snart vad du tänker göra." ²⁸ Men ingen av dem som låg till bords förstod, varför han sade detta till honom. ²⁹ Eftersom

Judas hade hand om kassan, trodde några att Yeshua hade sagt till honom att han skulle köpa något som de behövde till högtiden, eller att han skulle ge något åt de fattiga. ³⁰ När han hade tagit emot brödstycket, gick han genast ut. Och det var natt.

³¹ Så snart Judas hade gått ut, sade Yeshua: "Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom. ³² Är nu Gud förhärligad i honom, skall Gud också förhärliga honom i sig själv, och han skall snart förhärliga honom. ³³ Mina barn, ännu en kort tid är jag hos er. Ni kommer att söka efter mig, och det jag sade till judarna, det säger jag nu till er: Dit jag går kan ni inte komma. ³⁴ Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. ³⁵ Om ni har kärlek till varandra, skall alla förstå att ni är mina lärjungar."

³⁶ Simon Petrus sade till honom: "Herre, vart går du?" Yeshua svarade: "Dit jag går kan du inte följa mig nu, men längre fram skall du följa mig."

³⁷ Petrus frågade: "Herre, varför kan jag inte följa dig nu? Mitt liv vill jag ge för dig." ³⁸ Yeshua svarade: "Ditt liv vill du ge för mig? Amen, amen säger jag dig: Tuppen skall inte gala, förrän du tre gånger har förnekat mig."

12 augusti

St. Maria Magdalena de' Pazzi: "Du Helige Ande, sanningens Ande, du är belöningen för det heliga livet, den verkliga Välgöraren för våra själar. Du är Ljuset i mörkret, du är rikedom för de fattiga, du är skatten för de som älskar Dig. Du är födan för de hungriga, trösten för de som är på vandring. Sammanfattningsvis: du är Den i vilken alla underbara ting finns innehållna."

Höga visan 5–8

Brudgummen

5 Jag kommer till min lustgård, du min syster, min brud.
Jag hämtar min myrra och mina väldoftande kryddor,
jag äter min honungskaka och min honung,
jag dricker mitt vin och min mjölk.

Ät, mina vänner
drick och berusa er av kärlek!

Bruden

² Jag sover, men mitt hjärta är vaket.

Hör, min vän klappar på.

Han säger:

Öppna för mig, du min syster, min älskade,
min duva, du min fullkomliga.

Mitt huvud är fullt av dagg,
mina lockar av nattens droppar.

³ Jag har tagit av mina kläder,
skulle jag nu ta på dem igen?

Jag har tvättat mina fötter,
skulle jag nu smutsa ner dem igen?

⁴ Min vän räckte in sin hand genom luckan,
då rördes mitt hjärta över honom.

⁵ Jag steg upp för att öppna för min vän,
och mina händer dröp av myrra,
mina fingrar av flytande myrra
som fuktade dörrens handtag.

⁶ Jag öppnade för min vän,
men min vän var borta,
han var försvunnen.

Min själ blev helt utom sig av hans ord.
Jag sökte honom, men fann honom inte,
jag ropade på honom, men han svarade mig inte.

⁷ Vaktarna fann mig
där de gick omkring i staden.

De slog mig och sårade mig,
de ryckte av mig manteln,
väktarna på murarna.

⁸ Jag bönfaller er,
Jerusalems döttrar,
om ni finner min vän, så säg –
ja, vad skall ni säga honom?
Att jag är sjuk av kärlek!

Vännerna

⁹ Vad är din vän förmer än andra,
du skönaste bland kvinnor?
Vad är din vän förmer än andra,
eftersom du bönfaller oss så?

Bruden

¹⁰ Min vän är strålande vit och röd,
ypperst bland tiotusen.
¹¹ Hans huvud är som finaste guld,
hans hår är lockigt och svart som korpen.
¹² Hans ögon är som duvor
vid vattenbäckar,
duvor som badar i mjölk,
insatta som ädelstenar.
¹³ Hans kinder liknar väldoftande blomstersängar,
kullar av doftande kryddor.
Hans läppar är som liljor,
de dryper av flytande myrra.
¹⁴ Hans händer är som ringar av guld,
infattade med krysoliter.
Hans kropp är ett konstverk av elfenben,
täckt med safirer.
¹⁵ Hans ben är pelare av marmor
som vilar på fotstycken av finaste guld.
Att se honom är som att se Libanon,
ståtlig är han som cedrarna.
¹⁶ Hans mun är idel sötma,
allt hos honom är ljuvlighet.

Sådan är min vän, ja, sådan är min älskade,
ni Jerusalems döttrar.

Vännerna

¹⁷ Vart har han gått, din vän,
du skönaste bland kvinnor?
Vart har din vän tagit vägen?
Låt oss hjälpa dig att söka honom.

Bruden svarar

6 Min vän har gått ner till sin lustgård,
till de doftande blomstersängarna
för att låta sin hjord beta i lustgårdarna
och för att plocka liljor.

² Jag är min väns,
och min vän är min,
där han för sin hjord i bet bland liljor.

Brudgummen talar om bruden

³ Skön som Tirsas^a är du min älskade,
ljuvlig som Jerusalem,
överväldigande som en härskara.

⁴ Vänd bort dina ögon ifrån mig,
de har kuvat mig.

Ditt hår är likt en hjord av getter
som strömmar ner för Gilead.

⁵ Dina tänder liknar en hjord av tackor,
som stiger upp ur badet,
allesammans med tvillingar,
ofruktsam är ingen av dem.

⁶ Din kind är lik ett brustet granatäpple,
där den skymtar genom din slöja.

⁷ Sextio är drottningarna
och åttio bihustrurna
och de unga kvinnorna en oräknelig skara.

⁸ En enda är hon, min duva, min fullkomliga,
en enda är hon för sin mor,

älskad är hon av henne som fött henne.
Flickorna ser henne, de prisar henne lycklig,
drottningar och biustrur lovprisar henne.

Vännerna

⁹ Vem är hon som blickar fram lik morgonrodnaden,
skön som månen,
strålande som solen,
överväldigande som en härskara?

Brudgummen (eller bruden)

¹⁰ Jag gick ner till valnötsslunden
för att se på grönskan i dalen,
för att se om vinstocken hade friska skott,
om granatträden hade gått i blom.

¹¹ Utan att jag märkte det hade min längtan
satt mig vid mitt furstefolks vagnar.

Vännerna

¹² Vänd om, vänd om, du Sulamit,
vänd om, vänd om, så att vi får se på dig.

Bruden

Varför ser ni på Sulamit,
som på en dans i Mahanajim?

Brudgummen

⁷ Hur vackra är inte dina fötter i sandaler,
du furstedotter!

Dina höfters rundning är som ett bröstspännes kupor,
verk av en konstnärs händer.

² Din navel är som en rund skål,
där vin aldrig fattas.

Din midja är som en veteskyl,
omgiven av liljor.

³ Dina bröst liknar ett killingpar,
tvillingar av en gasell.

⁴ Din hals liknar ett elfenbenstorn,
dina ögon dammarna i Hesbon,
vid Bat-Rabbimsporten.
Din näsa är som Libanonstornet,
som håller vakt mot Damaskus.

⁵ Ditt huvud höjer sig som Karmel,
och lockarna på ditt huvud är som purpur.
Konungen är fångad av dess lockar.

⁶ Så skön och ljuv du är,
du kärlek, så full av njutning!

⁷ Din växt är som en palms,
som druvklasar din barm.

⁸ Jag tänker: I den palmen vill jag klättra upp,
jag vill gripa tag i dess grenar.
Låt dina bröst vara för mig som vinstockens klasar,
din andedräkt som äppels doft

⁹ och din mun som ljuvaste vin.

Bruden

Ja, ett vin som lätt glider ner i min vän
och fuktar de slumrandes läppar.

¹⁰ Jag är min väns,
och till mig står hans åtrå.

¹¹ Kom, min vän,
låt oss gå ut på fälten
och stanna i byarna över natten.

¹² Låt oss tidigt stå upp och gå till vingårdarna
för att se om vinstocken har friska skott,
om knopparna har öppnat sig,
om granatträden har fått blommor.
Där vill jag ge dig min kärlek.

¹³ Kärleksäpplena sprider sin doft,
och vid våra dörrar finns alla slags utsökta frukter,
både nya och gamla.
Åt dig, min vän, har jag förvarat dem.

⁸ O, att du hade varit som en bror för mig,
ammad vid min moders bröst!
Om jag då hade mött dig där ute,

så hade jag fått kyssa dig,
och ingen skulle ha tänkt illa om mig för det.

² Jag hade då fått leda dig,
föra dig in i min moders hus,
och du skulle ha undervisat mig.

Kryddat vin skulle jag ha gett dig att dricka,
av saften från mitt granaträd.

Bruden talar till Jerusalems döttrar

³ Hans vänstra arm vilar under mitt huvud,
och hans högra omfamnar mig.

⁴ Jag bönfaller er, ni Jerusalems döttrar:
Oroa inte kärleken, stör den inte,
förrän den själv vill.

Vännerna

⁵ Vem är hon som kommer hit upp från öknen,
stödd på sin vän?

Bruden

Där under äppelträdet väckte jag dig.
Det var där som din moder födde dig,
hon som gav dig livet födde dig där.

⁶ Sätt mig som ett sigill på ditt hjärta,
som ett sigill på din arm.

Ty kärleken är stark som döden,
dess svartsjuka obetvinglig som dödsriket.

Dess glöd är som eldsglöd,
en Herrens låga.

⁷ De största vatten
kan ej släcka kärleken,
strömmar kan ej dränka den.

Om någon ville ge alla rikedomar i sitt hus för kärleken,
skulle han ändå bli försmådd.

Brudens bröder

⁸ Vi har en syster, helt ung,
som ännu inte har någon barm.
Vad skall vi göra för vår syster,
den dag då man vill vinna henne?
⁹ Är hon en mur bygger vi på den
ett krön av silver,
men är hon en dörr,
bommar vi för den med en cederplanka.

Bruden

¹⁰ Jag är en mur,
och min barm är som torn.
Så blev jag i hans ögon
lik en som finner frid.
¹¹ En vingård ägde Salomo
i Baal-Hamon.
Den vingården lämnade han åt väktare.
Tusen siklar silver får man betala för dess frukt.
¹² Min egen vingård tillhör mig,
tusen tillhör dig, Salomo,
och tvåhundra dem som vaktar dess frukt.

Brudgummen

¹³ Du som håller till i lustgårdarna,
vännerna lyssnar till din röst.
Låt mig få höra den!

Bruden

¹⁴ Skynda min vän!
Var som en gasell
eller en ung hjort
på de kryddoftande bergen.

Johannes 14

Yeshua är vägen till Fadern

14 Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. ² I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? ³ Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är. ⁴ Och vart jag går, det vet ni. Den vägen känner ni."

⁵ Thomas sade: "Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?" ⁶ Yeshua sade till honom: "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. ⁷ Om ni har lärt känna mig, skall ni också lära känna min Fader. Och härefter känner ni honom och har sett honom." ⁸ Filippus sade: "Herre, låt oss få se Fadern, så räcker det för oss." ⁹ Yeshua svarade: "Så länge har jag varit hos er, och du har inte lärt känna mig, Filippus. Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du säga: Låt oss se Fadern? ¹⁰ Tror du inte att jag är i Fadern och att Fadern är i mig? De ord som jag talar till er, talar jag inte av mig själv. Fadern förblir i mig och gärningarna är hans verk. ¹¹ Tro mig: jag är i Fadern och Fadern är i mig. Om ni inte kan tro det, så tro för gärningarnas skull.

¹² Amen, amen säger jag er: Den som tror på mig skall utföra de gärningar som jag gör, och större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern. ¹³ Och vad ni än ber om i mitt namn, skall jag göra, för att Fadern skall bli förhärligad i Sonen. ¹⁴ Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.

Yeshua lovar sända Hjälparen

¹⁵ Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud. ¹⁶ Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, ¹⁷ sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er. ¹⁸ Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er. ¹⁹ Ännu en kort tid, och världen ser mig inte längre, men ni skall se mig, ty jag lever, och ni kommer att leva. ²⁰ Den dagen skall ni förstå att jag är i min Fader, och att ni är i mig och jag i er. ²¹ Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig.

Den som älskar mig skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom."

13 augusti

St. Maximus Bekännaren: "Att inte hyra någon som helst avund, ingen förargelse, ingen irritation över någon som gjort dig något – är fortfarande inte att älska sin fiende. Man kan utan kärlek se till att inte belöna ont med ont. Men andlig kärlek är att ge kärlek till sin fiende, spontant löna ont med gott."

Salomos vishet 1–4:19

1 1 Älska rättfärdigheten, ni som härskar över jorden.

Tänk på Herren med svekfritt sinne,
och sök honom med uppriktigt hjärta.

2 Ty de som inte utmanar honom finner honom,
han visar sig för dem som inte misstror honom.

3 Svekfull beräkning leder bort från Gud,
och hans makt avslöjar de dårar som sätter den på prov.

4 Till en ränksmidares själ kommer inte visheten,
den vill inte bo i en kropp som har sålt sig åt synden.

5 Nej, fostrans heliga ande skyr svek
och flyr de oförnuftigas beräkning,

den visar vad den är när orätt kommer nära.

6 Ty visheten är en ande som älskar människan,

den överser inte med vad hädaren säger.
Gud är vittne till vad som rör sig inom honom,
bevakar omutligt hans tankar
och hör alla hans ord.

7 Ja, Herrens ande uppfyller världen,
den håller samman allt och uppfattar varje ljud.
8 Därför kan ingen som talar orättfärdigt gömma sig,
han undkommer inte den rannsakande rättvisan.

9 Den gudlöses planer kommer att granskas,
och hans ord skall nå fram till Herren,
så att hans brott blir avslöjade.

10 Ty med helig lidelse lyssnar Herren till allt,
inget mumlande knot undgår hans öra.

11 Akta er alltså för detta farliga knot,
och sluta med lömska smädelser.

Det som sägs i lönnedom går inte spårlöst förbi,
när munnen ljuger dör själen.

12 Locka inte fram döden med ert förvillade liv,
och dra inte fördärv över er med era handlingar.

13 Det är inte Gud som har gjort döden,
han gläder sig inte åt att liv släcks.

14 Nej, till att leva skapade han allt,
och i allt som blir till i världen bor hälsa.

Där finns inget gift som dräper,
och döden har inte sin kungaborg på jorden.

15 Rättfärdigheten är odödlig.

16 Men de gudlösa kallar till sig döden
med ord och gärningar.

De trånar efter honom som om han vore deras vän.

De sluter förbund med honom,

ty de har förtjänat att bli hans egendom.

De gudlösas tal

2 1 Med sitt förvända sätt att tänka säger de:

"Kort och bedrövligt är vårt liv;
när slutet kommer finns ingen bot,
vi vet ingen som har återvänt från dödsriket.

2 Vi har kommit till av en slump,
och efteråt är det som om vi aldrig funnits.

Vår andedräkt är flyktig som rök,
och vår tankeförmåga en gnista, tänd vid hjärtats slag.

3 När den släcks blir kroppen aska,
och anden förflyktigas som den tunnaste luft.

4 Vårt namn glöms bort med tiden,
och ingen minns vad vi uträttat.

Vårt liv försvinner spårlöst som ett moln;
det löses upp som dimman
när den drivs bort av solens strålar
och förföljs av dess hetta.

5 Vår livstid drar förbi som en skugga,
och vårt slut är oåterkalleligt:
sigillet sätts på plats och ingen återvänder.

6 Kom, låt oss njuta av det goda som bjuds
och utnyttja världen med ungdomlig iver.

7 Dyra viner och parfymer skall vi ha i överflöd.

Vårens blomning får inte gå oss förbi,

8 bind kransar av rosenknopparna innan de vissnar.

9 Ingen äng skall förbli orörd av vårt överdåd,
överallt skall vi lämna spår av festglädjen.

Detta är vad vi har, vår rättmätiga lott.

10 Den fattige rättfärdige skall vi trampa på.

Inte tar vi hänsyn till änkan,
inte bryr vi oss om den gamles grånade hår.

11 För oss skall styrkan vara lag och rätt –
svagheten visar själv att den är värdelös.

12 Vi skall lägga försåt för den rättfärdige,
ty han står i vägen för oss:

han motarbetar våra planer,
han skymfar oss som lagbrytare
och smädar oss för brott mot skick och sed.

13 Han ger sig ut för att ha kunskap om Gud,
Herrens tjänare kallar han sig.

14 Han står där som en anklagelse mot vårt tänkesätt –
redan att se honom är obehagligt.

15 Hans liv är inte som andras,
hans vägar leder åt annat håll.

16 Oss betraktar han som falska mynt,
och det liv vi lever skyr han som orenhet.

De rättfärdigas slut kallar han salighet,

och han skryter med att Gud är hans far.

17 Nu vill vi undersöka om hans ord är sanna
och se hur det blir vid hans död.

18 Är den rättfärdige Guds son
skall ju Gud ta sig an honom
och rädda honom från hans fiender.

19 Vi skall pröva honom med misshandel och plågor,
så att vi får veta hur fridsam han är
och får se hur det är med hans tålamod.

20 Vi skall döma honom till en neslig död;
han skall ju få beskydd, efter vad han säger.”

21 Så tänker de, men de bedrar sig,
ty deras ondska förblindar dem.

22 De förstår inte Guds hemligheter,
de hoppas inte på lön för fromheten
och tror inte på belöning åt fläckfria själar.

23 Gud skapade människan till odödlighet
och gjorde henne till en bild av sitt eget väsen,

24 men genom djävulens avund kom döden in i världen,
och de som är hans egendom får erfara den.

De rättfärdigas hopp

3 1 Men de rättfärdigas själar är i Guds hand,
och ingen plåga skall nå dem.

2 I dåraktiga människors ögon är de döda;
deras bortgång kallas olycka

3 och deras hädanfärd förintelse,
men de är i frid.

4 Även om de har straffats, så som människor ser det,
har de rikt hopp om odödlighet.

5 Efter att ha tuktats något litet skall de få möta stor godhet,
ty Gud satte dem på prov
och fann att de var honom värdiga.

6 Som guld i smältugnen prövade han dem,
han tog emot dem som en brännoffergåva.

7 I den stund han kommer till dem skall de flamma upp
och flyga fram som gnistor i halm.

8 De skall döma folken och härska över hedningarna,
och Herren skall vara deras konung i evighet.

9 De som förlitar sig på honom skall förstå sanningen,
och de trogna skall förbli hos honom i kärlek.
Ty hans heliga får nåd och barmhärtighet,
och han skall komma till sina utvalda.

De gudlösas straff

10 Men de gudlösa skall straffas för sina villfarelser,
dessa som föraktade den rättfärdige och avföll från Herren.

11 Olyckliga de som ringaktar vishet och fostran:
deras hopp är fåfängt, deras möda gagnlös,
vad de gör är till ingen nytta.

12 De får hustrur utan vett och ondskefulla barn.
Förbannelse vilar över deras avkomma.

13 Salig den ofruktsamma som är obefläckad
och aldrig har haft syndigt umgänge:
när Gud kommer till själarna får hon sin lön.

14 Salig den snöpte som inte har brutit mot lagen
eller burit på onda tankar mot Herren:
hans trohet skall lönas med en dyrbar gåva,
i Herrens tempel skall han få en bättre lott.

15 Ja, dygdens mödor bär ärorik frukt,
och vishetens planta är fast rotad.

16 Men äktenskapsbrytares barn skall inte nå mognad,
de som föds ur förbjudet umgänge skall utplånas.

17 Och även om de lever länge räknas de för intet,
och till sist får de en ärelös ålderdom.

18 Dör de i förtid har de inget hopp
och ingen tröst på avgörandets dag;

19 ont blir slutet för ett orättfärdigt släkte.

4 1 Det är bättre att vara barnlös och rättrådig;
minnet av den rättrådige är odödligt,
både Gud och människor känner honom.

2 När han lever här är han allas föredöme,
och när han går bort sörjs han av alla.

I evigheten bär han stolt sin segerkrans:
han har vunnit en tävling om ädla priser.

3 Men de gudlösa får ingen nytta av sina många barn.

Plantor av oäkta skott rotar sig inte djupt
och skaffar sig inget säkert fäste.

4 Om de också skjuter i höjden en tid och får grenar,
står de ostadigt; de skakas av stormen
och rycks upp med roten av vindarnas kraft.

5 Alla de späda kvistarna bryts av,
och frukten blir värdelös, omöjlig att äta
och oduglig till allt.

6 Barn som blivit till i en syndig förening
vittnar vid rannsakingen om föräldrarnas ondska.

Den rättfärdiges död

7 Men den rättfärdige skall få vila,
om han också dör i förtid.

8 Vörnadsvärd ålder beror inte av livets längd,
det är inte årens antal som räknas.

9 Det är klokheten som är en människas vita hår
och ett oförvitligt liv som är hög ålder.

10 Den rättfärdige behagade Gud,
därför älskade Gud honom
och hämtade honom, där han levde bland syndarna.

11 Han rycktes bort
för att inte ondskan skulle förvilla hans förstånd
eller falskheten snärja hans själ,
12 ty uselheten söker illvilligt fläcka ner det sköna,
och begärets konster fördärvar ett oskuldsfullt sinne.

13 När han dog hade han på kort tid levat länge.

14 Hans själ behagade Herren,
därför fick den undkomma ondskan så snart.

Men människorna som såg det utan att förstå
och inte besinnade detta

15 att hans utvalda får nåd och barmhärtighet
och att han kommer till sina heliga –

16 dessa gudlösa som lever
skall få sin dom av den rättfärdige som dött,
den tidigt bortgångne skall döma
den som grånat i orättfärdighet.

17 De skall se den vises död
utan att förstå vad Herren beslutat om honom

eller varför han tog honom i sitt beskydd.

18 De skall se det med förakt,
men Herren skall skratta åt dem.

19 Efteråt skall de bli eländiga kadaver,
till spott och spe bland de döda i evighet.

Ty han skall slå dem till marken och förstumma dem,
han skall rycka undan fotfästet för dem
och tillintetgöra dem helt.

I kval skall de leva,
och minnet av dem skall utplånas.

Johannes 14: 22–31

²² Judas – inte Judas Iskariot – frågade: "Herre, hur kommer det sig att du vill uppenbara dig för oss och inte för världen?" ²³ Yeshua svarade: "Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord, och min Fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och ta vår boning hos honom.

²⁴ Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord. Det ord som ni hör är inte mitt utan kommer från Fadern som har sänt mig. ²⁵ Detta har jag talat till er, medan jag är kvar hos er. ²⁶ Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.

²⁷ Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa. ²⁸ Ni har hört att jag har sagt er: Jag går bort, och jag kommer till er igen. Om ni älskade mig, skulle ni glädjas över att jag går till Fadern, ty Fadern är större än jag. ²⁹ Och nu har jag sagt det till er innan det sker, för att ni skall tro, när det har skett. ³⁰ Det är inte mycket mer jag kommer att säga er, ty denna världens furste kommer. Mot mig förmår han ingenting. ³¹ Men för att världen skall förstå att jag älskar Fadern och gör som Fadern har befallt mig, så stå upp och låt oss gå härifrån.

14 augusti

St. Maximilian Maria Kolbe: "Ingen i hela världen kan ändra på sanningen. Vi kan och bör göra är att söka denna sanning och tjäna den när vi finner den. Den verkliga konflikten är den inre konflikten inom oss. Bortom militära makter och utrotningsläger finns två stridande och oförenliga fiender inom vår själ: det goda och det onda, synden och kärleken. Vilken nytta har vi av segrar på krigsskådeplatserna om vi förlorar vår själs godhet i den inre striden?"

Salomos vishet 4:20–8:18

20 Darrande skall de komma
när deras synder räknas samman,
och deras lagbrott skall anklaga och överbevisa dem.
De gudlösas ånger

5 1 Då skall den rättfärdige stå där oförskräckt
inför dem som plågade honom
och föraktade hans mödor.

2 När de ser honom
skall de gripas av fruktansvärd skräck
och häpna över hans ofattbara räddning.

3 Ångerfulla skall de säga till sig själva,
suckande i sin själs betryck:

4 "Den mannen var det som vi brukade håna,
smäda och göra narr av, vi dårar!

Vi tyckte att hans liv var en galenskap
och hans slut en nesa.

5 Hur kommer det sig att han räknas till Guds söner

och har fått sin plats bland de heliga?

6 Vi gick alltså vilse från sanningens väg,
rättfärdighetens ljus har inte lyst för oss,
solen gick aldrig upp för oss.

7 Vi snärjde in oss i laglöshetens och fördärvets tistlar,
vi strövade genom stiglösa ödemarker,
men Herrens väg lärde vi inte känna.

8 Vad har vi haft för nytta av vårt övermod?
Vilken hjälp har vi fått av rikedom och prål?

9 Alltsammans har försvunnit som en skugga,
som när en budbärare skyndar förbi,

10 som när ett skepp plöjer det svallande havet:
dess färd lämnar inget spår,
dess köl ingen väg genom vågorna.

11 Eller som när en fågel flyger genom luften:
man finner ingenting som vittnar om dess flykt.

Genom den lätta luften röjs en väg
när den piskas av vingslagen

och klyvs av de susande vingarnas kraft,
men efteråt finns inget spår att se av färden.

12 Eller som när en pil skjuts mot målet:
luften delas men flyter genast samman,
så att ingen vet vilken bana den följde.

13 På samma sätt har vi blivit till och försvunnit.

Vi kan inte visa något tecken på att vi dög något till,
utan vi förtärdes i vår ondska.”

14 Ja, den gudlöses hopp liknar fjun som flyger bort i blåsten,
eller lätta agnar som stormen driver framför sig.

Det skingras som rök för vinden,
försvinner som minnet av gästen som stannade bara en dag.

15 Men de rättfärdiga lever för evigt.

Hos Herren har de sin lön
och den Högste sörjer för dem.

16 Därför skall de ur Herrens hand ta emot
den strålande kungakronan och det sköna diademmet.

Sin högra hand skall han hålla över dem,
och med sin arm skall han ge dem skydd.

17 Han skall rusta sig med helig iver
och väpna skapelsen till värn mot fienderna.

18 Han skall klä sig i rättfärdighetens harnesk

och sätta den opartiska domens hjälm på sitt huvud.
19 Oövervinnelig helighet skall han bära som sköld,
20 skoningslös vrede skall han slipa till svärd,
och hela världen skall följa honom
i strid mot de vanvettiga.

21 Blixtar skall fara ut som välriktade pilar
och slungas mot sitt mål från skyarna
som från en hårdspänd båge.

22 Vredens hagel skall vina från stenslungan.
Havets vatten skall stiga i raseri mot de onda
och floderna obarmhärtigt dränka dem.

23 Kraftens ande skall strida mot dem
och sopa bort dem som en stormvind.
Så skall laglösheten lägga jorden öde,
och illgärningarna skall störta härskarnas troner.
De mäktigas ansvar

6 1 Lyssna därför, konungar, och kom till insikt!
Lär av mig, ni som härskar över jordens alla länder!

2 Hör noga på, ni som regerar över människorna,
ni som yvs över era många undersåtar.

3 Det är Herren som har gett er väldet,
er makt kommer från den Högste;
han skall pröva era gärningar och granska era beslut.

4 Ni är tjänare i hans rike men har inte regerat rättrådigt,
inte följt lagen och inte levt efter Guds vilja.

5 Plötsligt skall han stå där och fylla er med fasa;
domen blir hård över höga herrar.

6 För den ringe finns förlåtelse och nåd,
men de mäktiga möter makt när de rannsakas.

7 Han som är allas härskare tar inte hänsyn till person
och viker inte för världslig storhet.

Hög och låg har han själv skapat,
och han sörjer för alla på samma sätt,

8 men en sträng granskning väntar denna världens stora.

9 Till er talar jag alltså, enväldshärskare,
för att ni skall lära er vishet och undgå felsteg.

10 De som hållit den heliga lagen i helgd
skall räknas som heliga.

De som lärt sig den blir försvarade vid domen.

11 Längta därför efter mina ord

och ta begärligt emot dem; de ger er god fostran.

Att söka visheten

12 Strålände och oförgänglig är visheten.

Hon är lätt att se för dem som älskar henne,
man finner henne om man bara vill söka.

13 Längtar man efter henne ger hon sig först till känna.

14 Den som söker henne om morgonen får kort väg,
ty han finner henne sittande vid husets port.

15 Att ha henne i tankarna är den högsta klokhet,
och den som ligger vaken för hennes skull
är snart utan bekymmer.

16 Hon går själv omkring och söker upp
dem som är henne värdiga.

Vänligt visar hon sig för dem var de än går,
hon möter dem närhelst de tänker på henne.

17 Visheten börjar när man uppriktigt längtar efter fostran.

18 Att söka fostran är att älska henne,
att älska henne är att följa hennes lagar,
att hålla lagen är att försäkra sig om odödlighet,

19 och odödligheten ställer människan nära Gud.

20 Så leder längtan efter vishet till kunglig rang.

21 Om ni gläder er åt troner och spiror, ni folkens härskare,
så håll visheten i ära; då får ni vara kungar i evighet.

22 Vad visheten är och hur hon blev till skall jag låta er veta.

Jag skall inte dölja några hemligheter för er
utan följa hennes spår från allra första början.

Jag skall öppet lägga fram kunskapen om henne
och aldrig vika av från sanningens väg.

23 Med den tärande missunnsamheten skall jag inte slå följe –
den har ingenting gemensamt med visheten.

24 Nej, att många blir visa är världens räddning,
och en klok konung är folkets väl.

25 Låt därför mina ord fostra er; det blir er till nytta.

Salomo finner visheten

7 1Också jag är dödlig, en människa som alla andra,
en ättling till den förste, han som formades av jord.

Min kropp tog form i en moders liv

2 under tio månaders tid; jag bildades i hennes blod
genom en mans säd under nattlig kärleksnjutning.

3 Och när jag föddes drog jag in samma luft som andra
och lades på samma jord som bär oss alla,
under samma gråt som är varje människas första ljud.
4 Jag måste lindas och skötas med omsorg,
5 ty inte ens en konung börjar sin tillvaro på annat sätt:
6 för alla finns en enda väg in i livet, och en enda väg ut.
7 Därför bad jag till Gud, och han gav mig klokhet.
Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig.
8 Jag valde visheten framför spiror och troner
och höll rikedom för intet i jämförelse med henne.
9 Inte ens den dyrbaraste ädelsten satte jag lika högt,
ty bredvid henne blir allt guld till värdelös sand
och silver räknas som smuts på marken.
10 Jag älskade henne mer än hälsa och skönhet
och ville hellre äga henne än dagens ljus,
ty skenet från henne slocknar aldrig.
11 Men med henne kom också allt annat gott till mig;
det låg omätlig rikedom i hennes händer.
12 Jag gladdes åt alla dessa ting,
ty visheten härskar över dem,
men jag visste ännu inte att hon också är deras moder.
13 Det jag lärde mig utan baktankar
lär jag ut utan missunnsamhet.
Jag behåller inte hennes rikedom för mig själv,
14 ty den är en outtömlig skattkammare för människorna.
De som utnyttjar den vinner Guds vänskap,
fostrans gåvor öppnar vägen till honom.

Vishetens gåvor och egenskaper

15 Må nu Gud hjälpa mig att klä min insikt i ord
och göra mina tankar värdiga hans gåvor.
Ty han är vägvisaren till visheten,
och det är han som leder de visa rätt.
16 Av honom beror både vi själva och våra ord,
all tankeförmåga och all yrkesskicklighet.
17 Det är han som har gett mig osviklig kunskap om tingen:
jag känner världens byggnad och elementens verkningar,
18 tidsåldrarnas början och slut och förlopp,
solhöjdens växlingar och årstidernas skiften,

19 årens kretslopp och himlakropparnas ställningar,
20 djurens levnadssätt och vilddjurens lynnen,
andarnas våldsamma krafter och människornas tankar,
växternas arter och rötternas hemliga krafter –
21 allt lärde jag känna, det dolda och det synliga,
22 ty jag fick undervisning av visheten,
hon som med sin konst har format allt.
I visheten bor en ande som är förnuftig och helig,
ensam i sitt slag, mångfaldig till formen,
tunn, lättroilig, klarsynt, ogrumlad,
tydlig, okränkbar, vän till det goda, skarpsinnig,
23 oemotståndlig, välgörande, människovänlig,
fast, orubblig, bekymmersfri,
allsmäktig och med uppsikt över allt;
den genomströmmar alla andar
som är förnuftiga, rena och av den tunnaste materia.
24 Ingenting är så rörligt som vishetens rörelse.
I sin renhet tränger hon in i allt, i alla dess delar.
25 Hon är ett utflöde från Guds makt,
hon strömmar kristallklar fram ur allhärskarens härlighet.
Därför kan ingenting orent komma henne nära.
26 Hon är ett återsken av det eviga ljuset,
en klar spegling av Guds verksamhet
och en avbild av hans godhet.
27 Hon är en men förmår allt,
hon förblir vad hon är men gör allting nytt.
I släkte efter släkte finner hon rum i heliga själar
och frambringar profeter och vänner till Gud,
28 ty Gud älskar bara den som lever med visheten.
29 Hon är härligare än solen
och förmer än alla stjärnbilder.
Hennes strålkraft visar sig överträffa ljusets,
30 ty ljuset avlöses av natten,
men visheten kan inget ont få makt över.
8 1 Hon sträcker sig med kraft från öster till väster,
och hon styr skickligt allt.
Salomos kärlek till visheten

2 Hon blev mig kär; jag valde henne i min ungdom
och strävade efter att göra henne till min brud.
Jag greps av åtrå efter hennes skönhet.

3 Hon lyser med sitt höga ursprung, ty hon lever hos Gud,
och världssalltets härskare älskar henne.

4 Hon är ju invigd i Guds kunskap
och tar del i hans verk.

5 Om rikedom är något att sträva efter i livet,
vad är då värdefullare än visheten som frambringar allt?

6 Om klokhet kan uträtta något,
vem i världen är då en större konstnär än hon?

7 Och om någon älskar rättfärdigheten,
så är det genom hennes mödor som dygderna kommer:
hon lär ut måttfullhet och klokhet,
rättrådighet och mod –
det bästa en människa kan äga i livet.

8 Och skulle någon därtill längta efter lärdom,
så känner hon det förflutna och kan förutse framtiden.
Hon förstår sig på tänkespråk och kan lösa gåtor,
tecken och under känner hon till på förhand,
och hon vet hur tider och skeden skall sluta.

9 Henne föresatte jag mig alltså att föra hem och leva med,
ty detta visste jag:

Med sina råd skall hon ge mig framgång,
hon skall uppmuntra mig i bekymmer och sorg.

10 Tack vare henne får jag ära bland människorna,
redan som ung blir jag hedrad i de gamlas krets.

11 Jag kommer att visa skarpsinne som domare
och bli beundrad av de mäktiga.

12 De skall vänta när jag är tyst
och lyssna när jag yttrar mig,
och om jag talar länge skall de tåla förnödsfullt.

13 Tack vare henne får jag odödlighet,
jag lämnar ett outplånligt minne åt kommande släkten.

14 Jag skall styra hedningarna,
folken skall läggas under mig

15 och fruktansvärda tyranner darra när de hör om mig.
Jag skall visa mig god för folket och tapper i krig.

16 När jag kommer hem skall jag vila ut hos henne,
ty i umgänget med henne finns ingen bitterhet.

Att leva med henne vållar ingen smärta
utan ger bara lust och glädje.

17 När nu mina tankar rörde sig kring detta

och jag begrundade för mig själv
att odödlighet kommer av släktskap med visheten
18 och goda njutningar av vänskap med henne
och outtömlig rikedom av hennes trägna mödor
och klokhet av övning i hennes sällskap
och berömmelse av att man lyssnar till hennes ord –
då gav jag mig på vandring för att försöka vinna henne.

Johannes 15:1–17

Yeshua är den sanna vinstocken

15 Jag är den sanna vinstocken, och min Fader är vingårdsmannen.
2 Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som
bär frukt rensar han, för att den skall bära mer frukt. 3 Ni är redan nu
rena i kraft av det ord som jag har talat till er. 4 Förbli i mig, så förblir jag
i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, utan endast om den
förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig.
5 Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i
honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra. 6 Om någon
inte förblir i mig, kastas han ut som en gren och torkar bort, och man
samlar ihop sådana grenar och kastar dem i elden, och de bränns upp.
7 Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och ni
skall få det. 8 Min Fader förhärligas, när ni bär rik frukt och blir mina
lärjungar.

9 Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek.
10 Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, liksom jag har hållit min
Faders bud och förblir i hans kärlek. 11 Detta har jag talat till er, för att
min glädje skall vara i er och för att er glädje skall bli fullkomlig. 12 Detta
är mitt bud att ni skall älska varandra så som jag har älskat er. 13 Ingen
har större kärlek än att han ger sitt liv för sina vänner. 14 Ni är mina
vänner, om ni gör vad jag befäller er. 15 Jag kallar er inte längre tjänare,
eftersom tjänaren inte vet vad hans herre gör. Vänner kallar jag er, ty allt
vad jag har hört av min Fader har jag låtit er veta. 16 Ni har inte utvalt
mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er att ni skall gå ut och bära
frukt, sådan frukt som består, för att Fadern må ge er vad ni än ber
honom om i mitt namn. 17 Och det befäller jag er att ni skall älska
varandra.

15 augusti

St. Robert Bellarmine: "Vem kan tro, undrar jag, att helighetens ark, den plats där Guds ord väljer att vistas och födas, den helige Andes eget tempel, skulle förvandlas till jord?"

Min själ fylls av djupt obehag vid tanken på att denna jungfruliga kropp som bar och födde fram Gud själv och lät Honom komma in i den här världen efter att ha närt Honom i nio månader, skulle bli aska eller mat åt maskarna?"

Salomos vishet 8:19–12:27

19 Jag var en frisk och stark ung man
som hade fått en god själ,
20 eller snarare: jag var god
och hade därför fått komma till en ofördärvad kropp.
21 Men jag visste att bara Gud kunde ge mig det jag ville ha;
och redan det är klokhet, att veta vems gåva detta är.

Salomos bön

Därför vände jag mig till Herren och bad till honom,
av hela mitt hjärta sade jag:

9 1 Mina fäders Gud, barmhärtighetens herre,
du som har skapat allt med ditt ord,
2 och som genom din vishet gjorde människan
för att hon skulle härska över allt du skapat

3 och styra världen heligt och rättfärdigt
och fälla rättsinniga domar.

4 Ge mig visheten som delar tronen med dig,
uteslut mig inte från dem som får tjäna dig.

5 Jag är ju din tjänare, din tjänarinnas son,
en svag människa, vars tid snart är förbi.

Lag och rätt förstår jag bristfälligt,

6 ty även om man räknas som fullkomlig bland människor,
är man ingenting värd

utan den vishet som kommer från dig.

7 Det var du som utvalde mig till konung över ditt folk
och till härskare över dina söner och döttrar.

8 Du befallde mig att bygga ett tempel på ditt heliga berg
och ett altare i den stad där du ville bo,
en avbild av det heliga tält du reste vid begynnelsen.

9 Hos dig finns visheten som känner dina verk,
som var med när du skapade världen
och som vet vad dina ögon finner glädje i
och vad som är rätt enligt dina bud.

10 Sänd ut henne från din heliga himmel,
låt henne komma från din härlighets tron
och arbeta vid min sida,
så att jag kan lära mig vad som gläder dig.

11 Ty hon vet och förstår allt,
och hon skall vägleda mig med klokhet i vad jag gör
och beskydda mig med sin härlighet.

12 Då skall mina verk behaga dig,
och jag skall styra ditt folk med rättrådighet
och visa mig värdig min faders tron.

13 Vilken människa har kunskap om Guds vilja?
Vem kan tänka ut vad Herren vill?

14 De dödligas tankar är otillräckliga,
våra beräkningar är inte att lita på.

15 Den förgängliga kroppen är en börda för själen,
det jordiska höljet tynger sinnet med alla dess tankar.

16 Vi kan knappt göra oss en bild av det som finns på jorden,
bara med svårighet finner vi det vi har inom räckhåll.

Men vem har utforskat det som finns i himlen?

17 Vem har förstått din vilja utan att du skänkt honom vishet
och sänt din heliga ande från höjden?

18 Det var så jordens invånare leddes på rätta vägar,
så lärde sig människorna vad som gläder dig:
genom visheten blev de räddade.
Visheten som de rättfärdigas räddare

10 1 Det var hon som beskyddade den första människan, allas far,
alltifrån det han skapades. Hon räddade honom efter det felsteg han
begick 2 och gav honom kraft att härska över allt. 3 Men den
orättfärdige som vände henne ryggen i vrede gick själv under genom sitt
vanvettiga brodermord. 4 När jorden sedan översvämmades för hans
skull blev visheten den rättfärdiges lots och räddade världen med hjälp
av ett simpelt träskrov. 5 Och när folken som enats i ondskan blev slagna
av förvirring var det hon som fann den rättfärdige, bevarade honom
fläckfri inför Gud och lät honom förbli stark, trots hans kärlek till barnet.

6 Det var hon som räddade den rättfärdige när de gudlösa gick under, så
att han undkom elden som föll över de fem städerna. 7 Om deras
ondskan vittnar än i dag en rykande ödemark, växter med ofullgångna
frukter och en saltstod – gravvården över en själ utan tro. 8 Ty när de
vände sig bort från visheten drabbades de av okunnighet om det goda,
men de måste dessutom efterlämna ett minnesmärke över sin dårskap,
så att deras felsteg aldrig någonsin blir glömda. 9 Men visheten räddade
sina tjänare ur all nöd.

10 Det var hon som ledde den rättfärdige och förde honom på rätta
vägar när han flydde för sin brors vrede. Hon lät honom se Guds rike och
gav honom kunskap om heliga ting. Hon sörjde för honom när han slet
ont och gav honom riklig lön för hans mödor. 11 Hon bistod honom mot
förtryckarnas girighet och gjorde honom till en rik man. 12 Hon
skyddade honom för fiender och bevarade honom för försåt. Hon gav
honom segern i en hård kraftmätning för att lära honom att gudsfruktan
är starkare än allt.

13 Det var hon som troget stannade hos den rättfärdige när han såldes
och räddade honom från synd. 14 Hon följde honom ner i hålan och
övergav honom inte i fängelset. Till slut gav hon honom kungaspira och
makt över dem som hade förtryckt honom. Hans anklagare avslöjade
hon som lögnare, men åt honom gav hon evig ära.

15 Det var hon som räddade det heliga folket, ett fläckfritt släkte, undan
ett folk av förtryckare. 16 Hon kom till Herrens tjänare, och i hans själ
höll hon stånd med tecken och under mot fruktansvärda kungar. 17 Hon

gav de heliga lön för deras ansträngningar. Hon ledde dem på en sällsam vandring; hon blev till en skärm över dem om dagen och till flammande stjärnljus om natten. 18 Hon lät dem gå genom Röda havet och förde dem genom vattenmassorna, 19 men deras fiender dränkte hon för att sedan vräka upp dem ur det bottenlösa djupet. 20 Så kunde de rättfärdiga plundra de gudlösa, och de lovsjöng, Herre, ditt heliga namn och prisade med en mun din hand som stridit för dem. 21 Ja, visheten gav röst åt de stumma och lät barnen tala rent.

Egypterna törstar, israeliterna får vatten

11 1 Hon gav lycka åt deras företag genom den helige profeten. 2 Genom obebodd öken gick deras vandring, de slog upp sina tält i stiglös vildmark. 3 De avvärjde anfall och försvarade sig mot fiender. 4 När de drabbades av törst åkallade de dig, och de fick vatten ur den branta klippan; ur den hårda stenen kom bot mot törsten. 5 Ty samma ting som deras fiender hade pinats med blev dem själva till hjälp när de var i nöd. 6 Den ousinliga flodens källa blev grumlad av vämjeligt blod 7 som vedergällning för påbudet att barnen skulle dö. De rättfärdiga gav du i stället vatten i överflöd där de minst kunde hoppas det. 8 Men med törsten hade du först gett dem en föreställning om hur du hade straffat deras motståndare. 9 Ty då de sattes på prov – om också din tuktan var lindrig – kunde de fatta hur de gudlösa plågades av vredesdomen. 10 Själva blev de prövade och förmanade av dig som av en far, men de andra förhörde du och dömde som en sträng kung; 11 för dem var plågan lika stor när folket dragit bort som när det var hos dem. 12 Det var en dubbel vända som drabbade dem: de måste jämra sig på nytt vid minnet av det som varit. 13 Ty när de fick höra att det som pinat dem själva hade blivit de andra till hjälp, kände de Herrens närvaro. 14 Den man som en gång satts ut att dö, och som de hånfullt hade avvisat, måste de beundra när utgången stod klar: deras törst var av annat slag än de rättfärdigas.

Straffet motsvarar synden

15 I sin orättfärdighet hade de tänkt dåraktiga tankar och förts vilse av dem; de hade dyrkat förnuftslösa reptiler och andra simpla djur. Därför sände du en mängd förnuftslösa varelser att straffa dem, 16 för att de skulle lära sig att det som brukas till synd, det skall också brukas till straff. 17 Det hade inte varit svårt för dig, som förmår allt och som har skapat världen ur formlös materia, att skicka horder av björnar mot

dem, eller rasande lejon, 18 eller att skapa nya, vildsinta djur som aldrig setts förut, djur med andedräkt av sprutande eld eller av dånande, framvällande rök, eller med ögon ur vilka fasansfulla blixtar ljungade, 19 djur som inte behövt gå till anfall för att förgöra dem utan kunnat skrämma ihjäl dem med sin blotta åsyn. 20 Också utan allt sådant hade du kunnat låta dem falla för en enda vindfläkt, förföljda av din rättvisa och skingrade av din krafts ande. Men dina beslut tar alltid hänsyn till mått och antal och vikt. 21 Att använda din väldiga kraft står dig alltid fritt – vem kan hålla stånd mot din starka arm? 22 Som vågens minsta vikt är hela världen för dig, som en droppe av morgonens dagg, där den faller ner på jorden. 23 Men du är barmhärtig mot alla, därför att du förmår allt, och du överser med människornas synder, för att de skall omvända sig. 24 Du älskar allt som finns till och avskyr ingenting av det du skapat, ty du skulle aldrig ha gett gestalt åt något du hatade. 25 Hur skulle något ha kunnat bestå mot din vilja? Hur hade det kunnat bevaras om det inte hade kallats till liv av dig? 26 Du skonar allt därför att det är ditt, du härskare som älskar allt levande,

12 1 ty din oförgängliga ande finns i allt.

Tillfälle till omvändelse

2 Därför låter du straffet komma steg för steg över dem som felar; du varnar dem genom påminnelser om hur de syndar, för att de skall befria sig från ondskan och tro på dig, Herre. 3/4 Du hatade dem som förr bodde i ditt heliga land för deras avskyvärda gärningar: de bedrev trolldom och skändliga riter, 5 de dräpte utan förbarmande sina barn och höll offermåltider på människors kött och blod och inälvor. Dessa deltagare i hemliga fester, 6 dessa föräldrar som tagit sina hjälplösa barns liv, ville du utplåna med hjälp av våra förfäder, 7 för att det land som var dig dyrbarast av alla skulle befolkas av värdiga invånare, av Guds tjänare. 8 Men till och med mot dessa gudlösa var du skonsam, eftersom de var människor. Som förelöpare till din krigshär sände du getingar som bara stegvis skulle utrota dem.

9 Det hade inte varit svårt för dig att prisge dem åt de rättfärdigas vapen eller att förgöra dem på ett ögonblick genom fruktansvärda vilddjur eller med ett enda skoningslöst ord. 10 Men genom att låta domen komma steg för steg gav du dem tillfälle att omvända sig, fast du inte var okunnig om att de var fördärvade från födelsen, att ondskan var medfödd hos dem och att de aldrig någonsin skulle byta sinnelag – 11 från första början vilade ju en förbannelse över detta släkte.

Det var inte heller av rädsla för någon som du höll inne straffet för deras synder. 12 Ty vem kan säga till dig: "Vad har du gjort?" Vem kan motsätta sig ditt domslut? Vem kan klandra dig för att du utrotar folkslag som du själv skapat, och vem kan ställa dig till svars och kräva rätt åt orättfärdiga människor? 13 Vid sidan av dig, du som sörjer för alla, finns ingen gud som kan kräva bevis för att du har dömt rätt. 14 Ingen kung eller envåldshärskare kan stå öga mot öga med dig och fråga ut dig om dem du har straffat.

15 Rättfärdig är du, och du styr allt med rättfärdighet; att låta domen drabba den som inte förtjänat sitt straff anser du oförenligt med din makt. 16 Ty din rättfärdighet kommer ur din styrka: att du härskar över alla gör dig skonsam mot alla. 17 Du visar din styrka mot dem som tvivlar på att din makt är fullkomlig, och bland dem som känner den bestraffar du allt övermod. 18 Du förfogar över styrka, men du dömer med mildhet; med stor skonsamhet styr du våra öden, ty det står dig fritt att bruka makt närhelst du vill.

19 Genom att handla så har du lärt ditt folk att den rättfärdige skall visa människokärlek, och du har fyllt dina söner med hopp, ty du ger dem tillfälle att vända om när de syndar. 20 Dina tjänares fiender, som hade förtjänat döden, straffade du med en sådan mildhet och återhållsamhet, och du gav dem uppskov och tillfälle att befria sig från ondskan. 21 Med vilken omsorg måste du då inte döma dina söner, åt vilkas fäder du gett löften om allt gott, bekräftade med eder och förbund.

22 Oss fostrar du alltså, och våra fiender tuktar du måttfullt, för att vi skall minnas din godhet när vi själva dömer, och vänta oss barmhärtighet när vi blir dömda. 23 Dem som i dårskap levde ett ogudaktigt liv plågade du med deras egna skändligheter. 24 De hade irrat så långt ut på förvillelsens vägar att de dyrkade vidriga varelser som till och med djuren föraktar – de lät lura sig som dumma småbarn. 25 Därför gav du dem som enfaldiga barnungar ett straff som gjorde dem till åtlöje. 26 Men de som inte låter sig varnas av en spefull tillrättavisning får känna på en dom som svarar mot Guds makt. 27 När de själva led och vämjdes vid de djur som de hållit för gudar och märkte att de straffades just genom dem, då lärde de känna den sanne Guden, som de förut hade förnekat att de visste något om. Därför drabbades de också av den slutgiltiga domen.

Johannes 15: 18–27

Yeshuas lärjungar blir hatade av världen

¹⁸ Om världen hatar er, skall ni veta att den har hatat mig innan den hatat er. ¹⁹ Om ni vore av världen, skulle världen älska er som sina egna. Men ni är inte av världen, utan jag har utvalt er och tagit er ut ur världen. Därför hatar världen er. ²⁰ Kom ihåg vad jag har sagt: tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, skall de också förfölja er. Har de bevarat mitt ord, skall de också bevara ert ord. ²¹ Men allt detta kommer de att göra mot er för mitt namns skull, därför att de inte känner honom som har sänt mig. ²² Om jag inte hade kommit och talat till dem, skulle de inte ha synd, men nu har de ingen ursäkt för sin synd. ²³ Den som hatar mig hatar också min Fader. ²⁴ Om jag inte bland dem hade gjort sådana gärningar som ingen annan har gjort, så skulle de inte ha synd. Men nu har de sett dem och har hatat både mig och min Fader. ²⁵ Så skulle det ord uppfyllas som står skrivet i deras lag: De har hatat mig utan anledning. ^a ²⁶ När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig. ²⁷ Också ni skall vittna, eftersom ni har varit med mig ända från början.

16 augusti

St. Stefan I av Ungern: "Var stark så inte framgång blåser upp dig eller motgång kastar dig till marken. Var bara ödmjuk i detta liv, så att Gud kan upphöja dig i nästa!"

Salomos vishet 13–16

Dyrkan av naturkrafter

13 1 Ohjälpliga dårar var alla de människor som inte visste något om Gud, inte förmådde hämta kunskap ur det sköna de såg om Honom som är, och inte lärde känna konstnären genom att ge akt på hans verk, 2 utan trodde att elden eller vinden eller den flyktiga luften eller stjärnornas krets eller det svallande havet eller himlens ljusbärare var gudar och världens styresmän. 3 Om de har hållit dessa ting för gudar därför att de tjusats av deras skönhet, då bör de inse hur mycket förmer än tingen deras härskare är. All skönhets upphov har ju skapat dem. 4 Och om de drivits av förundran över tingens makt och kraft bör de lära sig av dem hur mycket mäktigare deras skapare är. 5 Ty ur storheten och skönheten hos det skapade träder bilden av dess upphovsman fram för tanken. 6 Ändå förtjänar dessa människor inte att klandras så strängt; det är kanske så att de söker Gud och gärna vill finna honom, fastän de går vilse under sina ansträngningar. 7 De lever bland hans verk och utforskar dem, och de förleds av den yttre anblicken, eftersom det de ser är så vackert. 8 Men urskuldas helt kan de inte – 9 om de förmådde skaffa sig så stora kunskaper att de kunde ana sig till evigheten, varför har de då inte redan funnit tingens härskare?

Dyrkan av gudabilder

10 Ömkliga är de som kallar människohänders verk för gudar – de sätter sitt hopp till döda ting: guld och silver som bearbetats av konstnärer, bilder av djur eller någon värdelös sten som huggits till för länge sedan. 11 En snickare sågar ner ett lämpligt träd, med vän hand skalar han av all barken, och efter alla konstens regler tillverkar han ett nyttigt föremål till vardagslivets tjänst. 12 Spillbitarna från arbetet använder han till att koka mat över, och så äter han sig mätt. 13 Men den spillbit som inte duger till någonting, en krokig trästump som är full av kvistar, den tar han och täljer vårdslöst till under någon ledig stund, och han formar den med lekfull skicklighet. Han ger den en människas gestalt 14 eller gör den lik ett simpelt djur. Han målar den med rödockra och smink så att huden blir rosig, och när han har målat över alla fläckarna på den 15 och gjort ett fodral som passar för den att bo i, sätter han upp den på väggen och fäster den med spik. 16 Han har alltså sört för att den inte skall falla ner, eftersom han vet att den är ur stånd att hjälpa sig själv – den är ju bara en bild och behöver hjälp. 17 Men när han skall be om

pengar, ett gott gifte eller barn, skäms han inte för att tala till detta livlösa ting. Han anropar det kraftlösa om hälsa, 18 han ber det döda om liv, han tigger hjälp av det som saknar varje förnimmelse, lycka på resan av något som inte ens kan ta ett steg. 19 Till affärer och arbete och lycka med hantverket begär han duglighet av händer som är fullständigt odugliga.

14 1 En annan planerar en sjöresa, och då han skall ge sig ut på de vilda vågorna åkallar han ett stycke trä, bräckligare än skeppet som skall bära honom. 2 Begäret efter vinst väckte tanken på skeppet, men den konstnär som byggde det var visheten, 3 och det är din försyn, Fader, som styr dess färd. Du har öppnat en väg också över havet, en trygg led genom vågorna. 4 Så visar du att du kan rädda ur alla faror, för att också den som inte kan segla skall våga gå ombord. 5 Du vill inte att din vishets verk skall ligga outnyttjade. Därför kan människor anförtro sina liv åt det tunnaste träskal, och båten för dem välbehållna genom det svallande vattnet. 6 När de övermodiga jättarna förgicks i urtiden var det också i en båt som världens hopp kom undan, och lotsad av din hand kunde den mannen efterlämna fröet till ett nytt människosläkte i världen. 7 Välsignat är det trä som tjänar rättfärdigheten, 8 men förbannat är människoverket, liksom dess tillverkare: han gjorde bilden, och det förgängliga tinget tog Guds namn. 9 Den gudlöse och hans gudlösa verk är lika förhatliga för Gud, 10 ty verket skall straffas tillsammans med upphovsmannen. 11 Domen skall drabba också hedningarnas gudabilder, eftersom de tillhörde Guds skapelse men förvandlades till skändligheter, fick människors själar på fall och blev till snaror för de dåraktigas fötter.

Bilddyrkans uppkomst

12 Avfallet började med tanken på att göra gudabilder; när de uppfanns kom fördärvet in i människornas liv. 13 De fanns inte till från begynnelsen, och de skall inte bli kvar i evighet. 14 Det var mänskliga vanföreställningar som förde dem in i världen, och därför är det bestämt att de skall få ett hastigt slut.

15 En far bröts ner av sorgen över sitt barn, som plötsligt ryckts bort i förtid. Han gjorde en bild av barnet, och det som varit en död människa blev nu för honom en gud, som han tillbad. Sedan lärde han sina underlydande hemliga ceremonier och riter. 16 Med tiden vann det gudlösa bruket stadga och iaktogs som lag.

Likaså ledde envåldshärskares påbud till dyrkan av statyer: 17 eftersom människor i avlägsna landsdelar inte personligen kunde visa sin vördnad för härskaren gjorde de en bild av hans fjärran gestalt, en staty av den vördade konungen som alla kunde se, så att de i undersåtlig iver kunde krypa för den frånvarande, som om han befunnit sig där. 18 Men dessutom lockade konstnärens ärelystnad ovetande människor att ivrigt delta i kulten, 19 ty han utnyttjade sin konst till att försköna porträttet, kanske därför att han ville vara regenten till lags. 20 Och folket, som tjusades av konstverkets skönhet, såg nu något heligt där de förut sett en vördad människa.

21 Men detta att människorna, kuvade av olyckor eller tyranner, gav stenar och trästycken det namn som bara en enda kan bära, det blev en dödlig fälla för dem.

Bilddyrkans följder

22 Men inte nog med att människorna gick vilse när det gällde kunskapen om Gud. Deras liv i okunnigheten är också ett bittert krig, och likväl kallar de allt detta onda för fred. 23 De ägnar sig åt barnamord i sin kult eller åt hemlighetsfulla riter och vilda fester med sällsamma bruk 24 och bevarar inte längre någon renhet i seder och äktenskap: den ene dräper lömskt den andre eller pinar honom genom att förföra hans hustru. 25 Överallt råder ett kaos av blod och mord, stöld och svek, sedefördärv, trolöshet, oroligheter, mened, 26 hets mot de goda, otacksamhet, förförelse av oskyldiga själar, onaturligt umgänge, otillåtna giften, äktenskapsbrott och orgier. 27 Ja, dyrkan av de namnlösa avgudarna är all onskas början och orsak och höjdpunkt, 28 vare sig man driver festandet till vanvett, profeterar falskt, lever i orätttrådighet eller lättvindigt begår mened. 29 Eftersom det är livlösa avgudar de tror på väntar de sig inte att drabbas av något ont för att de har svurit falskt. 30 Men rättvisan skall straffa dem för båda brotten: för att de höll sig till avgudar och dåligt kände Gud och för att de svekfullt svor falska eder i förakt för all redbarhet. 31 Ty det är inte kraften hos det de svär vid utan rättvisans dom över syndare som gör att de orättfärdigas överträdelser alltid blir hämnade.

Bilddyrkans meningslöshet

15 1 Men du, vår Gud, är god och sann, du är tålmodig och styr allt med barmhärtighet. 2 Även om vi syndar tillhör vi dig, eftersom vi vet vad du förmår, men vi kommer inte att synda, eftersom vi vet att vi räknas som

din egendom. 3 Att känna dig är fullkomlig rättfärdighet, och att veta vad du förmår är odödlighetens rot. 4 Oss lurar inte människors illistiga påfund och inte målarnas meningslösa mödor, deras skenbilder av brokiga färgfläckar, 5 som väcker den dåraktiges begär när han ser dem, så att han åtrår den döda bildens livlösa gestalt. 6 Det de älskar är ont, och på sådant förtjänar de att bygga sitt hopp, både de som gör dessa ting, de som åtrår dem och de som tillber dem.

7 Krukmakaren, som strävsamt knådar leran mjuk, kan tillverka allt som är till nytta för oss. Men av samma jord drejar han både kärll för rena ändamål och kärll av motsatt slag – alla på samma sätt. Vilken användning vart och ett av dessa föremål får bestämmer den som formar leran, 8 och om hans strävan är ond formar han av samma jord en falsk gud, han som själv nyss blev till av jord och strax skall vända åter dit varifrån han hämtades, när själen återkrävs som han har haft till låns. 9 Ändå är hans bekymmer inte att han skall dö eller att hans liv så snart skall ta slut. Nej, han tävlar med guldsmeder och silvergjutare, han tar efter bronsskulptörer, och att förfälska deras produkter anser han ärofullt. 10 Aska är hans hjärta, simplare än jord är hans hopp och värdelösare än lera är hans liv. 11 Ty han känner inte den som formade honom själv, som andades in en själ med kraft att verka och blåste in en ande med liv i honom. 12 I stället menar han att vår tillvaro är en lek, att livet är en marknadsfest där det finns pengar att tjäna. "Inkomster måste man skaffa sig bäst man kan", säger han, "även om medlen blir onda." 13 Han vet ju bättre än någon annan att han syndar när han tillverkar bräckliga kärll och gudabilder av samma jordiska material.

14 Men dåraktigast av alla, klenare än spädbarn till förståndet, var ditt folks fiender och förtryckare. 15 De höll alla hedningarnas bilder för gudar, dessa som varken har ögon att se med eller näsor som kan dra in luft eller öron som kan höra eller fingrar att känna med och vars fötter inte duger att gå med. 16 Det var en människa som gjorde dem, en som har anden till låns gav dem form, och ingen människa kan göra en gud av det som liknar henne själv. 17 Hon är dödlig, och tinget som hon tillverkar med sina syndiga händer är livlöst. De föremål hon dyrkar är sämre än hon själv: hon har fått liv, men aldrig de.

18 Men dessutom dyrkar de djur av vidrigaste slag, djur som har mindre förnuft än några andra, 19 som inte ens har sådan skönhet som man kan lockas av hos djur, och som till och med står utanför när Gud prisar och välsignar sitt verk.

Egypterna plågas av djur, israeliterna räddas

16 1 Därför var det rättvist att dessa människor straffades med liknande ting: med djur i mängder som plågade dem. 2 Och det straffet lät du motsvaras av en välgärning mot ditt eget folk, ty när hunger ansatte dem bjöd du dem vaktlar att äta, något som de aldrig förr hade smakat. 3 När fienderna längtade efter mat skulle de till och med mista den livsnödvändiga lusten att äta – så vidriga var de djur som sändes ut mot dem – medan ditt folk skulle få mat, till och med sådan som de aldrig smakat, efter bara en kort tid av brist. 4 Förtryckarna skulle obönhörligt känna bristen, men de dina skulle bara få en föreställning om hur deras fiender led.

5 Inte ens när de själva överfölls av vilda och rasande djur och höll på att tillintetgöras av de ringlande ormarnas bett, höll din vrede i sig till det yttersta. 6 Att de hölls i skräck för en tid var bara en varning; de hade ett tecken som lovade räddning och påminde om ditt lagbud. 7 Ty den hjälpsökande räddades inte av tecknet han såg utan av dig, allas räddare. 8 Också på det sättet bevisade du för våra fiender att du är den som befriar från allt ont. 9 De dödades av gräshoppors och flugors bett och fann inget botemedel att rädda livet med, ty de förtjänade att straffas av sådana djur.

10 Men dina söner kunde inte ens giftiga reptilers tänder rå på, ty din barmhärtighet kom dem till hjälp och botade dem. 11 För att påminnas om dina ord blev de stungna och sedan snabbt hjälpta; de skulle inte få försjunka i glömskans dvala och bli likgiltiga för din godhet. 12 Ty det var varken örter eller salvor som gjorde dem friska utan ditt ord, Herre, det som botar allt. 13 Du har makten över liv och död, du leder oss ner till dödsrikets portar och för oss upp därifrån. 14 En människa däremot kan visserligen döda i sin ondska, men hon kan inte föra anden tillbaka sedan den lämnat kroppen och inte befria en själ som döden tagit till fånga.

Hagel över egypterna, manna åt israeliterna

15 Att undkomma din hand är omöjligt. 16 De gudlösa, som förnekade att de kände dig, blev tuktade av din starka arm: de förföljdes av oerhörda skyfall, av hagel och skoningslösa oväder, och de förtärdes av eld. 17 Och allra förunderligast var detta: i vattnet, som släcker allt,

rasade elden starkare, ty naturen strider på de rättfärdigas sida. 18 Än dämpades lågan för att inte förbränna de djur som hade sänts ut mot de gudlösa – dessa skulle med egna ögon få se att det var Guds rättvisa som förföljde dem. 19 Än flammade den med större kraft än eldens egen, och det fastän den omgavs av vatten, för att förstöra allt som växte i det orättfärdiga landet.

20 Men åt ditt folk delade du i stället ut änglars mat; från himlen bjöd du dem ett bröd som var färdigt att ätas utan besvär för dem, som förmådde ge all tänkbar njutning och som kunde anpassa sig till vars och ens smak. 21 Det ämne som kom från dig gav en föreställning om hur ljuv du är mot dina barn. Det fogade sig efter den ätandes önskan och förvandlades till vad var och en ville ha. 22 När det utsattes för eld förblev det snö och is och smälte inte. Så skulle de få se att medan elden förstörde fiendernas gröda när den brann i haglet och flammade i regnskurarna, 23 glömde den nu till och med bort sin egen kraft för att de rättfärdiga skulle bli mättade.

24 Ty för att tjäna dig, sin upphovsman, spänner skapelsen sina krafter mot de orättfärdiga och straffar dem men ger efter för att hjälpa dem som litar på dig. 25 Därför gjorde sig skapelsen även den gången till tjänare åt din gåva, som kom med näring åt alla. Den antog alla tänkbara former alltefter vad de bad om och önskade, 26 för att dina älskade söner, Herre, skulle förstå att det inte är markens gröda som livnär människan med sina olika arter, utan att det är ditt ord som uppehåller dem som tror på dig. 27 Och detta som elden inte kunde förstöra smälte för blotta värmen av en flyktig solstråle, 28 för att visa att man måste tacka dig innan solen går upp och be till dig innan dagen gryr. 29 Ty den otacksammes hopp skall smälta som vinterns rimfrost och flyta bort som utspillt vatten.

17 1 Ja, dina domar är överväldigande och svåra att beskriva.

Johannes 16

16 Detta har jag talat till er för att ni inte skall komma på fall. ² Ni kommer att bli utstötta ur synagogorna, ja, den tid kommer då var och en som dödar er skall tro sig tjäna Gud. ³ Och det skall de göra, därför att de varken känner Fadern eller mig. ⁴ Men jag har sagt er detta, för att

ni, när deras tid kommer, skall komma ihåg att jag sade det till er. Jag sade det inte till er från början, eftersom jag var hos er.

Sanningens Ande

⁵ Nu går jag till honom som har sänt mig, och ingen av er frågar mig: Vart går du? ⁶ Men eftersom jag har sagt er detta, är era hjärtan fyllda av sorg. ⁷ Men jag säger er sanningen: Det är bäst för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er. ⁸ Och när han kommer, skall han överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom: ⁹ om synd, ty de tror inte på mig, ¹⁰ om rättfärdighet, ty jag går till Fadern och ni ser mig inte längre, ¹¹ om dom, ty denna världens furste är dömd. ¹² Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu. ¹³ Men när han kommer, sanningens Ande, då skall han föra er in i hela sanningen. Ty han skall inte tala av sig själv, utan allt det han hör skall han tala, och han skall förkunna för er vad som kommer att ske. ¹⁴ Han skall förhärliga mig, ty av det som är mitt skall han ta och förkunna för er. ¹⁵ Allt vad Fadern har är mitt. Därför sade jag att han skall ta av det som är mitt och förkunna för er.

Sorg och glädje

¹⁶ En kort tid och ni ser mig inte längre, och ännu en kort tid och ni kommer att se mig."

17 augusti

St. Thomas Aquinas: "Vi ber om Guds hjälp, inte för att beskriva för Honom vad våra behov och önskningar är utan för att vi själva ska inse att vi behöver Guds hjälp i dessa behov och önskningar."

Salomos vishet 17–19

17 1 Ja, dina domar är överväldigande och svåra att beskriva.

Mörker i Egypten, ljus över israeliterna

Därför förvillades de själar som var utan fostran. 2 När de laglösa trodde sig kunna förslava det heliga folket blev de själva mörkrets fångar och låg fjättrade en lång natt, inspärrade i sina hus som flyktingar undan den eviga försynen. 3 De som syndade i det fördolda och trodde sig trygga för upptäckt i skydd av glömskans mörka slöja skingrades nu i ohygglig fasa, skräckslagna av inbillade syner. 4 Inte ens den vrå som gömde dem gav skydd mot rädslan. Runt omkring dem genljöd dånande skrällar, och gestalter med bistra ansikten skymtade dunkelt. 5 Ingen eld hade kraft att sprida ljus, och inte heller stjärnornas klara lågor kunde lysa upp denna hemska natt. 6 Ingenting annat syntes inför deras ögon än ett fasansfullt bål som tänts av sig självt, och i deras besinningslösa skräck för denna aldrig förut skådade syn blev det de såg ännu fruktansvärdare. 7 Magins taskspelarkonster förmådde ingenting, och domen över dem som skrutit med sitt förstånd blev förödmjukande. 8 Ty de som hade utfäst sig att befria sjuka själar från ångest och skräck låg nu själva sjuka av löjlig, vidskeplig rädsla. 9/10 Det som skrämde dem var ingenting att vara rädd för – ändå var de nära att förgås av fasa, där de hölls i skräck av kringstrykande djur och väsende reptiler. Själva luften, som de inte kunde undkomma, vägrade de att se på. 11 Ty ondskan är feg och får sin dom på eget vittnesbörd; ansatt av samvetet väntar den sig alltid det värsta. 12 Fruktan består just i att förnuftets bistånd sviker, 13 och ju svagare den ängslige är invärtes, desto mer föredrar han att vara okunnig om det som vållar hans plåga.

14 Och under denna natt, som i verkligheten saknade makt att skada och som hade kommit från det maktlösa dödsrikets skrymslen, fick nu alla sova på samma vis: 15 de jagades av inbillade spöksyner men förlamades av att förnuftet svek dem, ty plötsligt och utan förvarning överrumplade skräcken dem. 16 Vem det än gällde, sjönk han ner på stället, stängdes in och hölls fången bakom galler som inte var av järn. 17 Antingen det var en bonde eller en herde eller en arbetare som trälade i ensamhet, överraskades han och måste finna sig i sitt oundvikliga öde, 18 ty alla fjättrades med samma mörkrets boja. Vare

sig de hörde vindens sus och fåglarnas ljuvliga sång bland lummiga grenar eller upprörda vågors rytmiska dån 19 och det fruktansvärda brakets från nedrasande klippblock eller trampet av djur som rusade omkring utan att synas och rytandet från de fruktansvärdaste vilddjur eller ekot som slungades tillbaka från bergsklyftorna, blev de förlamade av skräck.

20 Hela världen lystes upp av strålände dagsljus, och alla skötte obehindrat sina sysslor. 21 Bara dessa människor höljdes av en tryckande natt, lik det mörker där de till sist skulle hamna. Men för sig själva var de en börda mer tryckande än mörkret.

18 1 För dina heliga lyste däremot det klaraste ljus. Fienderna såg dem inte men kunde höra deras röster och prisade deras lycka att inte ha behövt lida som de själva. 2 De tackade dem för att de inte tog hämnd för lidna oförrätter, och de bad om förlåtelse för sin fientlighet. 3 Men israeliterna gav du en lågande eldpelare som vägvisare på färden i det okända, en sol som inte brände dem under den ärorika vandringen. 4 De andra hade förtjänat att mista ljuset och hållas fångna i mörkret. De hade ju spärrat in och fängslat dina söner, som skulle förmedla lagens oförgängliga ljus till världen.

Förgöraren slår egypterna, israeliterna skonas

5 De hade planerat att döda de heligas späda barn. Men sedan ett enda av dem hade blivit utsatt och räddat tog du till straff ifrån dem en mängd av deras egna barn, och dem själva dränkte du alla på en gång i våldsamma vågor. 6 Våra fäder visste i förväg om den natten, för att de i trygg förvisning skulle kunna glädja sig åt den ed de litade på. 7 Vad ditt folk väntade var de rättfärdigas räddning och fiendernas undergång. 8 Ty samma medel som du straffade våra motståndare med använde du också för att kalla oss till dig och ge oss ära. 9 Rättfärdiga fäders fromma söner förrättade offer i hemlighet; de förband sig enhälligt att följa den gudomliga lag som förpliktar de heliga att dela både faror och framgång lika, och redan nu stämde de upp fädernas lovsånger.

10 Men skärande falskt ekade fiendernas rop till svar, hjärtslitande genljöd klagolåten över barnens död. 11 Slav och herre drabbades av samma straff, undersåten fick lida detsamma som kungen. 12 Alla hemsöktes på en gång av döden i samma gestalt, och liken kunde inte

räknas. De levande räckte inte ens till för att begrava dem, ty på ett ögonblick hade deras värdefullaste avkomma förintats. 13 Allt hade de mött med otro på grund av sin trollkunnighet, men när de förstfödda dräptes måste de bekänna: detta folk är Guds son.

14 När djup tystnad behärskade allt och natten hade nått halvvägs i sitt snabba lopp 15 svingade sig ditt allsmäktiga ord från kungatronen i himlen ner till det land som skulle förödas, en hotfull krigare 16 med din obönhörliga befallnings skarpa svärd. Där han stannade spred han död överallt, han stod på jorden och nådde ända till himlen. 17 Genast förfärades de av fasansfulla drömbilder, och en oanad ångest grep dem. 18 När de låg där halvdöda överallt vittnade de om varför de måste dö. 19 Drömmarna som skrämde dem hade förutsagt det: de skulle inte förintas utan att veta varför de drabbades.

20 Inte heller de rättfärdiga undgick dödens beröring. Många blev utplånade i öknen, men vreden dröjde inte kvar länge. 21 En oförvitlig man skyndade fram till försvar med vapen från sin heliga tjänst: bönen och rökelsens soningsmedel. Han gick till strids mot vredens raseri och satte en gräns för olyckan; så visade han att han var din tjänare. 22 Men det var inte med kroppsstyrka som han besegrade raseriet och inte heller med vapenmakt, utan med ord betvang han hämnaren, med en påminnelse om det edsvurna förbundet med fäderna. 23 När de döda redan låg fallna över varandra i högar ställde han sig emellan och hejdade anloppet och spärrade vägen till dem som ännu levde. 24 Ty på hans fotsida dräkt fanns hela världen att se, fädernas ärorika namn var graverade på fyra rader av ädelstenar, och ditt majestät fanns på diademets kring hans huvud. 25 För detta måste Förgöraren vika, det var detta som skrämde honom. Att de hade fått känna av vreden var redan nog.

Egypterna drunknar, israeliterna går genom havet

19 1 Men de gudlösa ansattes ända till det yttersta av Guds obarmhjärtiga vrede, eftersom han i förväg visste vad de skulle göra: 2 fastän de själva hade tillåtit israeliterna att dra bort och ivrigt skyndat på dem skulle de ångra sig och förfölja dem. 3 Medan de ännu höll på med

sorgeriterna och klagade vid de dödas gravar kom de på nya, dåraktiga tankar, och snart förföljde de som rymlingar samma människor som de nyss hade tiggat och bett att ge sig av. 4 Till denna ytterlighet drevs de av en rättvis tvångsmakt, som kom dem att glömma vad som hade hänt för att de skulle drabbas av nya lidanden, tills sista återstoden av deras straff gått i fullbordan. 5 Ditt folk skulle få uppleva en underbar vandring, medan de andra mötte döden på ett sällsamt sätt.

6 Hela skapelsens väsen omformades än en gång från grunden i lydnad för dina befallningar, för att dina tjänare skulle bevaras oskadda. 7 Man fick se hur ett moln täckte lägret och hur torr mark steg upp där det nyss var vatten; en framkomlig väg höjde sig ur Röda havet, en grönskande slätt ur det vilda vågsvallet. 8 Där gick de fram, hela det folk som beskyddades av din hand och som hade fått se så märkliga tecken. 9 De var som hästar på bete, de skuttade som lamm, och de lovsjöng dig, Herre, sin räddare. 10 Ty de mindes ännu det som hänt under deras tid i det främmande landet: hur myggor hade kommit fram ur jorden i stället för att bli till på djurens naturliga sätt, och hur mängder av paddor hade spytt upp av floden i stället för att födas som vattendjur. 11 När de sedan längtade efter något läckert att äta och bad om det, fick de också se fåglar bli till på ett nytt sätt: 12 vaktlar steg upp ur havet för att stilla deras hunger.

13 Så drabbades syndarna av vedergällningen, sedan de först hade varnats genom våldsamma blixtar. Rättvist led de för sin egen ondska – de hade ju gett prov på det mest hätska främlingshat. 14 Andra hade avvisat obekanta vandrare, men dessa människor lade slavok på utlänningar som hade gjort dem väl. 15 Och inte nog med det: de andra skall visserligen stå till svars för att de visade fientlighet mot främmande, 16 men dessa ordnade först välkomstfester och lade sedan fruktansvärda bördor på dem som redan hade fått del av deras egna rättigheter. 17 Så slogs de också med blindhet, alldeles som de andra vid den rättfärdiges port, när de sveptes in i ett oändligt mörker och var och en måste leta efter sin egen port för att komma in.

18 Elementen kan själva bilda nya kombinationer, liksom musiken från ett stränginstrument kan ändra taktarten fast tonerna hela tiden är desamma. Det inser man klart om man ger akt på vad som händer: 19 landvarelser förvandlades till vattendjur, och simmande djur kom upp på land, 20 elden stegrade sin kraft i vatten, och vattnet glömde sin förmåga att släcka. 21 Ändå förtärde lågorna inte de ömtåliga djur som

gick omkring mitt i elden och smälte inte den flyktiga, rimfrostliknande födan från himlen. 22 Ja, på allt sätt, Herre, gav du ditt folk storhet och ära. Du har inte svikit, utan bistått det alltid och överallt.

Johannes 16: 17–33

¹⁷ Några av hans lärjungar sade då till varandra: "Vad menar han med att säga till oss: En kort tid och ni ser mig inte längre, och ännu en kort tid och ni kommer att se mig, och med att säga: Jag går till Fadern?" ¹⁸ De frågade: "Vad menar han med att tala om en kort tid? Vi förstår inte vad han säger." ¹⁹ Yeshua märkte att de ville fråga honom och sade till dem: "Ni frågar varandra om det som jag sade: En kort tid och ni ser mig inte, och ännu en kort tid och ni kommer att se mig." ²⁰ Amen, amen säger jag er: Ni kommer att gråta och jämra er, men världen skall glädja sig. Ni kommer att sörja, men er sorg skall vändas i glädje. ²¹ När en kvinna föder barn har hon svåra smärtor, ty hennes stund har kommit. Men när hon har fött barnet, kommer hon inte längre ihåg sin smärta i glädjen över att en människa blivit född till världen. ²² Nu är ni också bedrövade, men jag skall se er igen, och då skall era hjärtan glädja sig, och ingen skall ta er glädje ifrån er.

Bön i Yeshuas namn

²³ Den dagen kommer ni inte att fråga mig om något. Amen, amen säger jag er: Vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er. ²⁴ Hittills har ni inte bätt om något i mitt namn. Bed och ni skall få, för att er glädje skall vara fullkomlig. ²⁵ Detta har jag talat till er i liknelser. Men det kommer en tid, då jag inte längre skall tala till er i liknelser, utan öppet förkunna för er om Fadern. ²⁶ Den dagen skall ni be i mitt namn, och jag säger inte att jag skall be till Fadern för er, ²⁷ ty Fadern själv älskar er, eftersom ni har älskat mig och tror att jag har utgått från Gud. ²⁸ Ja, jag har utgått från Fadern och kommit till världen. Nu lämnar jag världen och går till Fadern." ²⁹ Då sade hans lärjungar: "Se, nu talar du öppet och inte i liknelser." ³⁰ Nu vet vi att du vet allt och inte är beroende av att någon frågar dig. Därför tror vi att du har utgått från Gud." ³¹ Yeshua svarade: "Nu tror ni. ³² Se, den tid kommer, ja, den har redan kommit, då ni skall skingras var och en åt sitt håll och lämna mig ensam. Men jag är inte ensam, ty Fadern är med mig. ³³ Detta har jag talat till er, för att ni

skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen."

18 augusti

St. Jeanne-Francois de Chantal: "Helvetet är fullt av mycket begåvade och talangfulla själar; i himlen finns de energiska."

Syraks bok: Företal – 3:28

Den grekiske översättarens företal

1 0 Många värdefulla gåvor har kommit oss till del genom lagen och profeterna och deras efterföljare, och Israel är därför värt att berömmas för sin bildning och vishet. Det är emellertid angeläget inte bara att de som läser dessa skrifter själva ökar sin kunskap utan också att de genom sin lärdomssträvan kan bli till nytta för sin omgivning både i tal och i skrift. Min farfar Yeshua, som länge hade ägnat sig åt studiet av lagen, profeterna och de andra fäderneärvda skrifterna och blivit utomordentligt förtrogen med dem, kände sig därför manad att lämna ett eget bidrag till bildnings- och vishetslitteraturen, för att de som strävar efter lärdom skulle göra ännu större framsteg i lagens efterföljd genom att ta del av även detta arbete.

Jag vill nu be läsaren att vara välvillig och uppmärksam och att visa överseende om en eller annan formulering kan förefalla misslyckad, trots den möda som är nedlagd på översättningen. Ty denna bok, som

ursprungligen avfattades på hebreiska, kan inte ge samma intryck när den översätts till ett annat språk. Inte bara den utan också själva lagen, profetiorna och de andra skrifterna ter sig åtskilligt annorlunda i sin ursprungliga form.

När jag kom till Egypten under kung Euergetes trettioåttonde regeringsår och slog mig ner där för en tid, mötte jag en icke obetydlig grad av bildning och fann det då ytterst angeläget att själv visa iver och flit genom att översätta denna bok. Under den tid som sedan gått har jag brukat mycken omsorg och skicklighet på att göra boken färdig, för att kunna ge ut den till nytta också för dem i främmande land som strävar efter lärdom och som redan har inrättat sina liv i enlighet med lagen.

Vishetens ursprung

- 1 All vishet kommer från Herren och finns hos honom för evigt.
- 2 Vem kan räkna havets sandkorn, regnets droppar och evighetens dagar?
- 3 Vem kan utforska himlens höjd, jordens vidd och havets djup?
- 4 Före allt annat skapades visheten; tanke och insikt finns till av evighet.
- 6 För vem har vishetens rot blivit röjd? Vem känner dess sinnrika planer?
- 8 En enda är vis. Väldig och fruktansvärd sitter han på sin tron: Herren.
- 9 Han själv skapade visheten och såg på den, mätte den och utgöt den över alla sina verk.
- 10 Allt som lever har fått del av hans gåva, i rikt mått har den skänkts åt dem som älskar honom.

Vishet och gudsfruktan

- 11 Gudsfruktan är en ära och en berömmelse, en lycka och en festglädjens krans.
- 12 Gudsfruktan fyller hjärtat med fröjd, ger lust och glädje och ett långt liv.
- 13 Den som fruktar Herren får ett gott slut,

och på sin dödsdag blir han välsignad.

14 Vishetens början är att frukta Herren,
och hon skapades hos de trogna redan i moderlivet.

15 Hos människor har hon byggt sitt bo, en evig grundval,
och åt deras avkomma skall hon ges i förvar.

16 Vishetens fullhet är att frukta Herren,
hon mättar de trogna med sina frukter.

17 Hon fyller deras hus med begärliga ting
och förråden med vad hon har frambragt.

18 Vishetens segerkrans är fruktan för Herren,
fred och hälsa växer upp ur den.

19 Kunskap och insikt låter hon falla som regn;
de som vinner henne får lysande ära.

20 Vishetens rot är att frukta Herren,
och hennes grenar är ett långt liv.

22 Orättmätig vrede kan inte försvaras,
vredens övertag blir mannens fall.

23 Den tålmodige håller ut tills tiden är inne,
sedan bryter glädjen fram hos honom.

24 Han sparar sina ord tills tiden är inne;
då kommer många att prisa hans klokhet.

25 I vishetens skattkammare finns kloka ord,
men hos syndaren väcker gudsfruktan avsky.

26 Håll buden, du som längtar efter vishet,
så skall Herren skänka dig den i rikt mått.

27 Ty att frukta Herren ger vishet och vett.
Väljer man det blir man trofast och ödmjuk.

28 Värj dig inte mot gudsfruktan,
och närma dig den inte med svek i hjärtat.

29 Hyckla inte inför din omgivning,
tänk på hur du lägger dina ord!

30 Upphöj inte dig själv -
du kan falla och dra vanära över dig.

Då avslöjar Herren dina innersta tankar
och slår ner dig i allas åsyn,
därför att du närmade dig gudsfruktan
med hjärtat fullt av falskhet.

Uthållighet i prövningar

2 1 Mitt barn, om du närmar dig Herren för att tjäna honom,

bered dig då för prövningar.
2 Var ståndaktig och håll ut,
gör inget förhastat när olyckan kommer.
3 Håll fast vid Herren och lämna honom inte,
så skall det gå dig väl till slut.
4 Ta emot vad som än läggs på dig,
och ha tålamod i alla slags lidanden.
5 Ty liksom guld prövas i eld,
så prövas Guds utvalda i lidandets ugn.
6 Lita på honom, så skall han ta sig an dig.
Håll dig på rätta vägar och hoppas på honom.
7 Ni som fruktar Herren, vänta på hans barmhärtighet,
och vik inte av från vägen så att ni faller.
8 Ni som fruktar Herren, lita på honom,
så skall er lön inte utebli.
9 Ni som fruktar Herren, hoppas på allt gott,
på evig glädje och barmhärtighet.
10 Se på dem som levt i gångna tider:
Har någon som litat på Herren blivit sviken?
Har någon som stått fast i gudsfruktan blivit övergiven?
Har någon åkallat Herren utan att bli hörd?
11 Nej, barmhärtig och nådig är Herren,
han förlåter synder och hjälper i nödens stund.
12 Ve alla feqa hjärtan och kraftlösa händer,
ve den syndare som vandrar två vägar.
13 Ve det hjärta som är kraftlöst, ty det har ingen tro,
och därför skall det inte få något beskydd.
14 Ve er som inte längre håller ut –
vad skall ni göra när Herren kommer?
15 De som fruktar Herren bryter inte mot hans bud,
de som älskar honom håller sig till hans vägar.
16 De som fruktar Herren strävar att göra hans vilja,
de som älskar honom mättar sig med lagen.
17 De som fruktar Herren gör sig beredda
och böjer sig ödmjukt inför honom:
18 "Låt oss falla i Herrens händer
och inte i människors,
ty lika gränslös som hans storhet
är hans barmhärtighet."

Plikter mot föräldrar

- 3 1 Lyssna till er fars förmaningar, mina barn,
och gör som han säger, så går det er väl.
- 2 Ty Herren har gett fadern myndighet över barnen
och fastställt moderns rätt gentemot sönerna.
- 3 Synder sonas när man vördar sin far,
- 4 och att ära sin mor är som att samla skatter.
- 5 Den som vördar sin far skall få glädje av egna barn,
och när han ber skall hans bön bli hörd.
- 6 Den som ärar sin far får ett långt liv,
och den som lyder Herren är sin mor till tröst.
- 7 Den som fruktar Herren vördar sin far
och tjänar sina föräldrar som slaven sina herrar.
- 8 Visa aktning för din far i ord och handling,
så skall du få hans välsignelse,
- 9 ty en fars välsignelse ger stadga åt barnens hus,
men en mors förbannelse river upp dess grund.
- 10 Sök inte ära genom att väcka förakt för din far –
att din far föraktas länder inte dig till ära.
- 11 En människas ära bestäms av faderns anseende,
och att modern föraktas länder barnen till skam.
- 12 Mitt barn, ta hand om din far när han blir gammal,
och vålla honom ingen sorg så länge han lever.
- 13 Ha overseende om hans förstånd försvagas,
och förakta honom inte, du som är i din fulla kraft.
- 14 Godhet mot en far kommer inte att glömmas;
den bygger upp vad dina synder rivit ner.
- 15 När du råkar i nöd skall du bli ihågkommen,
som frost för solen skall dina synder smälta bort.
- 16 En hädares like är den som överger sin far,
och förbannad av Herren är den som gör sin mor vred.

Varning för övermod

- 17 Mitt barn, sköt dina sysslor i ödmjukhet,
så blir du mer älskad än den som är frikostig med gåvor.
- 18 Var ödmjukare ju högre du stiger,
så finner du nåd hos Herren.
- 20 Ty stor är Herrens makt,

och av de ödmjuka blir den förhärligad.
21 Fråga inte efter det som övergår ditt förstånd,
forska inte i det som överstiger dina krafter.
22 Tänk på de befallningar du fått;
det som är fördolt angår dig inte.
23 Ödsla inte kraft på det som går utöver din uppgift;
det du fått se är redan mer än människor kan fatta.
24 Många har ju förts vilse av sina spekulationer,
och skadliga fantasier har förvirrat deras omdöme.
26 För den styvsinte går det illa till sist,
och den som älskar faran dukar under för den.
27 Den styvsinte tyngs av plågor,
och syndaren staplar synd på synd.
28 För den övermodiges olycka finns ingen bot,
ty onskans planta har slagit rot i honom.

Johannes 17

Yeshuas översteprästerliga förbön

17 Sedan Yeshua hade sagt detta, såg han upp mot himlen och bad:
"Fader, stunden har kommit. Förhärliga din Son, för att Sonen må
förhärliga dig. ² Du har gett honom makt över alla människor, för att
han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett åt honom. ³ Detta är
evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har
sänt, Yeshua Kristus. ⁴ Jag har förhärligat dig på jorden genom att
fullborda det verk som du har gett mig att utföra. ⁵ Fader, förhärliga nu
mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till.

⁶ Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du har tagit ut ur
världen och gett mig. De var dina, och du gav dem åt mig, och de har
hållit fast vid ditt ord. ⁷ Nu har de förstått att allt vad du har gett mig
kommer från dig. ⁸ Ty de ord som du har gett mig har jag gett dem, och
de har tagit emot dem och har verkligen förstått att jag har utgått från
dig, och de tror att du har sänt mig.

⁹ Jag ber för dem. Det är inte för världen jag ber utan för dem som du
har gett mig, eftersom de är dina. ¹⁰ Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt,
och jag är förhärligad i dem. ¹¹ Jag är inte längre kvar i världen, men de
är kvar i världen när jag går till dig. Helige Fader, bevara i ditt namn dem

som du har gett mig, för att de skall vara ett, liksom vi är ett. ¹² Medan jag var hos dem, bevarade jag i ditt namn dem som du har gett mig. Jag vakade över dem, och ingen av dem gick förlorad, ingen utom fördärvets man, för att Skriften skulle uppfyllas. ¹³ Nu går jag till dig, och detta säger jag medan jag är i världen, för att deras hjärtan skall vara fyllda av min glädje. ¹⁴ Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom inte heller jag är av världen. ¹⁵ Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda. ¹⁶ De är inte av världen, liksom inte heller jag är av världen. ¹⁷ Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning. ¹⁸ Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen. ¹⁹ Och jag helgar mig för dem, för att de skall vara helgade i sanningen.

19 augusti

St. Jean Eudes: "Synd är ett grymt mord, en fruktansvärd handling av mord på Gud, en skräckinjagande förintelse av allt levande. Det är ett mord för det är orsaken till att döden finns, både för kroppen och för själen. Det är ett mord på Gud för synden och syndaren orsakade Kristi död på korset, och syndare upprepar denna korsfästelse dag efter dag, inom sig själv. "

Syraks bok 3:29–6:37

29 Den kloke begrundar visdomsordet,
att kunna lyssna är den vises glädje.

Plikter mot de fattiga

30 Vatten släcker flammande eld,
och allmosor utplånar synder.

31 Den som lönar gott med gott blir ihågkommen efteråt,
och då han vacklar finner han stöd.

4 1 Mitt barn, beröva inte den fattige hans uppehälle,
låt honom inte vänta med bedjande blick.

2 Såra inte den som svälter,
väck inte förbittring hos en man som lider brist.

3 Upprör inte mer ett redan bittert hjärta,
låt inte den som tigger vänta på din gåva.

4 Avvisa inte den som ber om hjälp i sin nöd,
vänd dig inte bort från den fattige.

5 Vänd inte bort blicken från den som tigger,
ge honom inte skäl att förbanna dig,

6 ty om han förbannar dig i sin själs bitterhet
skall hans skapare höra hans bön.

7 Gör dig omtyckt i folkförsamlingen,
och böj ditt huvud för den mäktige.

8 Lyssna på den fattige
och svara honom vänligt och anspråkslöst.

9 Rädda den förtryckte från förtryckaren;
var oförfärad när du fäller din dom.

10 Var som en far för de faderlösa
och i makens ställe för deras mor.

Då skall du bli som en son till den Högste,
mer än din mor skall han älska dig.

Hur visheten fostrar en människa

11 Visheten ger sina söner framgång
och tar sig an dem som söker henne.

12 Att älska henne är att älska livet,
rik på lycka blir den som vaknar tidigt för hennes skull.

13 Den som äger henne vinner ära,
och där hon går in följer Herrens välsignelse med.

14 De som tjänar henne gör tjänst inför den Helige,
och de som älskar henne blir älskade av Herren.

15 Den som lyder henne skall döma folken,
och den som följer henne kan vila tryggt.
16 Om han litar på henne blir hon hans egendom
och förblir i hans efterkommandes ägo.
17 Ty först leder hon honom på slingrande vägar,
hon låter honom känna ängslan och skräck
och ger honom ingen ro med sin hårdhänta fostran
förrän han litar fullkomligt på henne.
Hon prövar honom med sina krav,
18 men sedan går hon raka vägen tillbaka till honom,
ger honom glädje och röjer sina hemligheter för honom.
19 Men lockas han vilse, överger hon honom
och lämnar honom åt undergången.

Den rätta tiden för blygsel och för frimodighet

20 Ta tillfället i akt, men sky det onda.
Blygs inte över dig själv.
21 Ty det finns en blygsel som för med sig synd,
och det finns en blygsel som ger ära och beröm.
22 Ta inte hänsyn till person – då skadar du dig själv.
Var inte undfallande – det blir din olycka.
23 Håll inte tillbaka ett ord i rättan tid,
24 ty orden röjer visheten
och talet en människas fostran.
25 Säg inte emot sanningen;
om du brister i vett skall du känna skam.
26 Blygs inte för att erkänna dina synder,
sök inte hejda en flod i dess lopp.
27 Låt inte en dåraktig människa trampa på dig,
och ta inte parti för en härskare.
28 Kämpa intill döden för sanningen,
så skall Herren Gud strida för dig.
29 Var inte djärv i ord
men trög och slapp i handling.
30 Var inte ett rytande lejon i ditt hem,
jaga inte inbillade fel hos ditt husfolk.
31 Låt inte din hand sträckas ut för att få
men dras tillbaka när det gäller att ge.

5 1 Lita inte på din rikedom,
säg inte: "Jag har allt jag behöver."
2 Låt inte din lust och din kraft förleda dig
att leva efter dina egna begär.
3 Säg inte: "Över mig befaller ingen",
ty Herren skall sannerligen ställa dig till svars.
4 Säg inte: "Jag har syndat, och ingenting hände",
ty Herren visar tålmod.
5 Var inte så säker på förlåtelse
att du staplar synd på synd.
6 Och säg inte: "Hans barmhärtighet är stor,
han kommer att förlåta alla mina synder."
Ty hos honom finns barmhärtighet, men också vrede,
och hans harm viker inte från syndaren.
7 Dröj inte med att vända om till Herren,
skjut inte upp det dag efter dag.
Ty Herrens vrede slår utan förvarning
och i straffets stund är det ute med dig.
8 Lita inte till vad du förvärvat med orätt;
av det får du ingen hjälp på olyckans dag.
Pålitlighet i ord och gärning

9 Rensa inte säden vid vilken vind som helst,
och slå inte in på varje stig du ser –
så gör syndaren med sitt lösa prat.
10 Var fast i din övertygelse
och pålitlig i ditt tal.
11 Var genast beredd att lyssna,
men tänk dig för innan du svarar.
12 Har du begrepp om saken, så svara din nästa;
om inte, så håll tand för tunga.
13 Ära liksom vanära följer av ord,
en människas tunga kan bli hennes fall.
14 Se till att du inte får heta bakdantare:
lägg aldrig försåt med dina ord.
Ty en tjuv drar skam över sig,
och en hård dom får den som går med skvaller.
15 Fela varken i stort eller smått,

6 1 och bli inte fiende i stället för vän.

Dåligt rykte ger skam och nesa;
så går det syndaren med hans lösa prat.

2 Låt dig inte hetsas upp av ditt egensinne,
det sliter sönder din styrka som en tjur.

3 Du förtär dina blad och fördärvar dina frukter,
och själv står du kvar som ett förtorkat träd.

4 En människas ondska förstör henne själv
och gör henne till åtlöje bland fienderna.

Om vänskap

5 Vackra ord ger många vänner,
den som talar väl blir väl bemött.

6 Stå på god fot med många,
men var förtrolig med en bland tusen.

7 Vill du ha en vän, så pröva honom först,
och ge honom inte ditt förtroende genast.

8 Ty somliga är vänner bara när det passar dem
och stannar inte hos dig i nödens stund.

9 Somliga vänner förvandlas till fiender
och skämmer ut dig genom att röja er osämja.

10 Somliga vänner är gärna gäster vid ditt bord
men stannar inte hos dig i nödens stund.

11 När du har framgång vill de vara som du
och tar sig ton mot ditt husfolk.

12 Men går det utför med dig blir de motståndare
och gör sig osynliga för dig.

13 Håll dig undan för dina fiender
och se upp med dina vänner!

14 En trogen vän är ett starkt värn.
Att finna en sådan är att finna en skatt.

15 En trogen vän är ett omätligt värde,
en tillgång som inte kan vägas på våg.

16 En trogen vän är en livgivande dryck,
och den gudfruktige finner en sådan.

17 Den gudfruktige väljer sina vänner rätt,
ty de som står honom nära liknar honom själv.

Vägen till visheten

18 Mitt barn, låt dig fostras alltifrån ungdomen,
då finner du visheten ännu på ålderns höst.

19 Närma dig visheten likt en som plöjer och sår:

vänta på hennes goda skörd.
Ty med det arbetet strävar du en kort tid
och får strax smaka den frukt hon ger.
20 Hur svår är inte visheten för den som saknar fostran!
Den tanklöse orkar inte med henne.
21 Hon blir en alltför tung lyftesten för honom,
och han släpper henne snart.
22 Ty visheten förtjänar sitt rykte:
hon är inte tillgänglig för alla.
23 Lyssna, mitt barn, hör på min maning
och förkasta inte mitt råd.
24 Stick dina fötter i vishetens fjättrar
och huvudet i hennes halsträ.
25 Lyft upp henne på ryggen och bär henne,
förarga dig inte över hennes bojor.
26 Sök dig till henne av hela ditt hjärta,
och följ hennes vägar av all din kraft.
27 Spana och leta, så skall hon visa sig för dig,
och har du väl fått tag i henne, så släpp henne inte.
28 Till slut skall du finna den vila hon ger,
och hon förvandlas och ger dig glädje.
29 Då blir hennes fjättrar din starka rustning
och hennes halsträ din lysande festdräkt.
30 Ty hennes ok är ett smycke av guld,
och hennes bojor är purpurband.
31 Du får klä dig i henne som i en lysande dräkt
och sätta festkransen på ditt huvud.
32 Om du vill, mitt barn, skall du få fostran,
och strävar du ivrigt blir du skarpsinnig.
33 Om du lyssnar med glädje lär du dig,
och håller du öronen öppna blir du vis.
34 Ställ dig mitt bland de gamla
och ta till dig deras kloka ord.
35 Lyssna villigt till allt tal om upphöjda ting,
låt inga visdomsord undgå dig.
36 Finner du en förståndig man, så stig tidigt upp,
och låt dina fötter nöta hans tröskel.
37 Tänk på Herrens befallningar,
och begrunda alltid hans bud;
han skall skänka ditt sinne stadga

och ge dig den vishet du begär.

Johannes 17:20–26

²⁰ Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord^a kommer att tro på mig. ²¹ Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. ²² Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem, för att de skall vara ett, liksom vi är ett. ²³ Jag i dem och du i mig, för att de skall vara fullkomligt förenade till ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem så som du har älskat mig.

²⁴ Fader, jag vill att där jag är, där skall också de som du har gett mig vara med mig, så att de får se min härlighet som du har gett mig, eftersom du har älskat mig innan världens grund var lagd. ²⁵ Rättfärdige Fader, världen har inte lärt känna dig, men jag känner dig, och de vet att du har sänt mig. ²⁶ Jag har gjort ditt namn känt för dem, och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem."

20 augusti

St. Bernard av Clairvaux: "Helgonen har inte behov av heder från oss; inte heller ökar vår hängivelse deras helighet. Det är helt klart att det är vi själva som mår bra av att vörda deras minne. Men jag erkänner att när jag tänker på dem får jag en djup längtan inom mig."

Syraks bok 7–10

Varning för olika slags självsäkerhet

7 1 Gör inget ont, så skall inget ont drabba dig;

2 håll dig undan det orätta, så viker det undan för dig.

3 Så inte i orättfärdighetens plogfårar, min son,
då slipper du skörda det sju gånger om.

4 Be inte Herren om härskarmakt,
och begär inte ett högt ämbete av en kung.

5 Gör dig inte rättfärdig inför Herren,
och försök inte vara vis inför en kung.

6 Sträva inte efter att bli domare;
kanske skulle du inte rå på all orättfärdighet
utan vara försagd inför den mäktige
och sätta din heder på spel.

7 Gör ingen orätt mot folket i staden,
låt inte hopen få se ditt fall.

8 Begå inte en synd två gånger,
ty du undgår inte straff ens första gången.

9 Säg inte:

"Han kommer att ta hänsyn till alla mina gåvor;
Gud den Högste tar emot vad jag bär fram inför honom."

10 Tröttna inte på att be,
och försumma inte att ge allmosor.

11 Håna inte en människa som lider,
ty det finns en som både förnedrar och upphöjer.

12 Sprid inte lögner om din broder
och inte heller om din vän.

13 Tillåt dig aldrig den minsta lögn,
av vanan att ljuga kommer ingenting gott.

14 Var inte pratsam bland gamla män,
och var inte mångordig när du ber.

15 Sky inte mödosamt arbete,
inte åkerbruket som skapats av den Högste.

16 Sälla dig inte till syndarna –
minns att vreden kommer utan dröjsmål.

17 Böj dig djupt i ödmjukhet,
ty den gudlöses straff blir eld och maskar.

En familjefars plikter

18 Byt inte bort en vän mot pengar
eller en sann broder mot guld från Ofir.

- 19 Överge inte en klok och god hustru,
ty hennes älsklighet är mer värd än guld.
- 20 Var inte hård mot en slav som arbetar ärligt
eller mot en daglönare som gör sitt yttersta.
- 21 Älska uppriktigt en förståndig slav
och vägra inte att ge honom friheten.
- 22 Har du kreatur, så sköt dem väl,
och behåll dem om du har nytta av dem.
- 23 Har du barn, så fostra dem,
och lär dem att lyda alltifrån ungdomen.
- 24 Har du döttrar, så vaka över deras oskuld,
och ge dem inga vänliga blickar.
- 25 Gift bort din dotter, så har du fullgjort en stor uppgift;
men ge henne åt en förnuftig man.
- 26 Har du en hustru efter ditt sinne, så förskjut henne inte.
Och anförtro dig inte åt den du försmått.
- 27 Ära din far av hela ditt hjärta
och glöm aldrig din mors födslovåndor.
- 28 Kom ihåg att du blev till genom dessa båda.
Vad kan du ge dem i gengäld?
- 29 Vörda Herren av hela din själ
och visa aktning för hans präster.
- 30 Älska din skapare av hela din kraft,
och lämna inte hans tjänare utan stöd.
- 31 Frukta Herren, ära prästen
och ge honom hans andel enligt de bud du fått:
det första av skörden, skuldoffret, bringan och låret,
helgelseoffret och det första av heliga ting.
- 32 Var också frikostig mot den fattige,
så skall din välsignelse bli fullkomlig.
- 33 Gläd alla med gåvor medan de lever
och var givmild även när de är döda.
- 34 Vänd inte ryggen åt dem som gråter,
utan sörj med de sörjande.
- 35 Tveka inte att besöka den sjuke,
ty för sådant blir du älskad.
- 36 Tänk på livets slut i allt vad du gör,
då kommer du aldrig någonsin att synda.

Klokhets och försiktighet

8 1 Sök inte strid med en härskare;
du dukar snart under för hans övermakt.

2 Tvista inte med en rik man;
du väger lätt mot hans pengar.
Guldet har ju fördärvat många,
kungars sinnen har det förvillat.

3 Sök inte strid med den grälsjuka,
lägg inte ved på hans brasa.

4 Gör inte narr av en obildad man;
föraktet kan drabba dina fäder.

5 Håna inte en som ångrar sin synd,
kom ihåg att vi alla förtjänar straff.

6 Förakta inte en människa då hon åldras;
en del av oss skall också bli gamla.

7 Jubla inte över någons död,
kom ihåg att slutet väntar oss alla.

8 Försumma inte att lyssna på de visa,
fördjupa dig i deras tänkespråk.
Genom dem kan du få bildning
och lära dig att tjäna stormän.

9 Underlåt inte att lyssna på de gamla;
de har ju själva lärt av sina fäder.
Genom dem kan du få insikt
och lära dig att ge svar när det behövs.

10 Blås inte liv i syndarens glöd;
du kan bli förtärd av hans flammande eld.

11 Släpp inte den samvetslöse ur sikte,
ty då vänder han bakslugt dina ord emot dig.

12 Ge inget lån åt en som är mäktigare än du.
Gör du det, så betrakta det som förlorat.

13 Gå inte i borgen för mer än du har,
och gå du i borgen, så räkna med att få betala.

14 Processa inte med en domare;
man följer hans åsikt och dömer till hans fördel.

15 Med den dumdristige skall du inte göra en resa,
han kan vålla dig svåra olyckor.
Han reser efter sitt eget huvud,
och genom hans dårskap dras också du i fördärvet.

16 Med den hetlevrade skall du inte tvista,
färdas aldrig med honom genom öde trakter.

Han drar sig inte för att spilla blod,
och då ingen hjälp finns slår han ner dig.
17 Med den enfaldige skall du inte rådgöra,
ty han kan inte hålla tyst med något.
18 Sysla inte med hemligheter i en främlings närvaro,
ty du vet inte vad han kan ställa till med.
19 Blotta inte ditt innersta för vem som helst;
för det får du bara otack.

Om kvinnor

9 1 Var inte svartsjuk på kvinnan som delar din bädd,
lär henne inte sådant som skadar dig själv.
2 Hänge dig inte så åt en kvinna
att hon tar makten över dig.
3 Besök inte en lösaktig kvinna,
du kan fastna i hennes snaror.
4 Umgås inte med en harpspelerska,
du kan fångas av hennes konster.
5 Titta inte för länge på en ung flicka,
hon kan kosta dig dryga böter.
6 Hänge dig inte åt gatflickor,
då mister du snart allt du äger.
7 Gå inte och spana på stadens gator,
driv inte omkring i folktomma kvarter.
8 Vänd bort blicken från en välskapt kvinna,
se inte närgånget på en annans vackra hustru.
Av kvinnlig skönhet har många förförts,
den kommer lidelsen att flamma upp som eld.
9 Var aldrig tillsammans med en gift kvinna
och drick inte vin i sällskap med en sådan,
ty du kan komma att dras till henne
och möta en våldsamt död.

Val av vänner

10 Överge inte en gammal vän,
en ny är inte detsamma.
En ny vän är som nytt vin:
först när det mognat dricker du det med välbehag.
11 Avundas inte en syndare hans framgång –

du vet inte vilket slut han får.

12 Gläd dig inte då det går de gudlösa väl –
minns att straffet når dem före döden.

13 Håll dig på avstånd från den som har makt att döda,
då slipper du frukta för ditt liv.

Och närmar du dig honom, så gör inga misstag,
ty då tar han livet av dig.

Du skall veta att du trampar bland fällor
och att du rör dig på stadsmurens krön.

14 Lär känna dina medmänniskor så noga du kan,
och rådgör sedan med dem som är visa.

15 Med kloka män skall du föra dina samtal,
och allt vad du säger skall röra den Högstes lag.

16 Ha rättfärdiga män som gäster vid ditt bord,
och låt gudsfruktan vara din stolthet.

Den vise härskaren

17 Konstnärens händer gör verket värt att prisas;
folkets styresman röjer sin vishet i ord.

18 Den grälsjuka är en skräck för sin stad,
den som inte styr sin tunga gör sig avskydd.

10 1 En vis härskare fostrar sitt folk,
ordning råder där en klok man styr.

2 Som folkets härskare är, så blir också hans tjänare,
och som stadens styresman är, så blir alla dess invånare.

3 En kung utan fostran är folkets fördärv,
men under kloka regenter blomstrar staden.

4 I Herrens hand ligger makten över jorden,
och i rätt tid sänder han den härskare som behövs.

5 I Herrens hand ligger människans framgång,
och han sprider sin glans över de styrande.

Den övermodiges ondska och straff

6 Förargas aldrig på din nästa för en oförrätt,
och gör inte någonting i vredesmod.

7 Övermod är avskyvärt för både Gud och människor,
att kränka andras rätt är brott mot bådass lag.

8 Rättskränkningar, våld och vinstbegär

gör att makten övergår från folk till folk.

9 Vad har stoft och aska att yvas över?

Redan i livet börjar ju kroppens upplösning.

10 Långvarig sjukdom gäckar läkaren.

I dag kung, i morgon död.

11 Och när människan dör blir detta hennes lott:

maskar och krälände kryp.

12 Övermodet börjar när en människa avfaller från Herren

och hennes hjärta vänder sig bort från hennes skapare.

13 Ty övermodet börjar med synd,

och från den som framhårdar väller vidrighet.

Därför sänder Herren märkliga straff

och förintar de övermodiga i grund.

14 Herren störtar härskares troner över ända

och sätter ringa män i deras ställe.

15 Herren rycker upp folkslag med rötterna

och planterar ödmjuka män i deras ställe.

16 Herren skövlar deras länder

och ödelägger dem ända till jordens grundvalar.

17 Han utplånar dem ur mänskligheten, utrotar dem

och låter minnet av dem försvinna från jorden.

18 Inte är övermodet skapat för människorna

eller raseriet för dem som föds av kvinnor.

Sann och falsk ära

19 Vem förtjänar ära? – Människosläktet.

Vem förtjänar ära? – Den som fruktar Herren.

Vem förtjänar vanära? – Människosläktet.

Vem förtjänar vanära? – Den som bryter mot buden.

20 I en skara av bröder äras den främste,

men Herren ärar den som fruktar honom.

22 Den rike och ansedde liksom den fattige –

i gudsfruktan har de sin stolthet.

23 Det är orätt att förakta en fattig som är klok

och otillbörligt att prisa en syndare.

24 Stormannen, domaren och härskaren prisas,

men ingen av dem är förmer än den gudfruktige.

25 En vis slav får fria män till tjänare,

och en förständig man klagar inte över det.

26 Försök inte verka vis när du skall sköta ditt arbete,
och spela inte förnäm när du är i svårigheter.
27 Bättre den som arbetar och får överflöd på allt
än den som går och skryter men saknar mat.
28 Mitt barn, var ödmjuk, men ha respekt för dig själv
och ge dig den aktning du förtjänar.
29 Den som gör sig själv orätt, av vem får han rätt?
Vem respekterar den som föraktar sig själv?
30 Den fattige blir ärad för sin klokhet
och den rike för sin rikedom.
31 Äras man redan som fattig, hur mycket mera då som rik;
föraktas man som rik, hur mycket mera som fattig!

Johannes 18: 1-27

Yeshua blir förrådd och fångslad

18 När Yeshua hade sagt detta, gick han med sina lärjungar över bäcken Kidron.^[a] Där låg en trädgård^[b] dit han och hans lärjungar gick.² Men Judas, han som skulle förråda honom, kände också till det stället, eftersom Yeshua ofta hade varit där med sina lärjungar.³ Judas tog med sig den romerska vakten och ett antal av översteprästernas och fariseernas tjänare och kom dit med facklor, lyktor och vapen.⁴ Yeshua, som visste om allt som skulle hända honom, gick ut och sade till dem: "Vem söker ni?"⁵ De svarade: "Yeshua från Nasaret." Han sade till dem: "Jag Är". Bland dem stod också Judas, han som förrådde honom.⁶ När Yeshua sade till dem: Jag Är, vek de tillbaka och föll till marken.⁷ Än en gång frågade han dem: "Vem söker ni?" De sade: "Yeshua från Nasaret."⁸ Yeshua svarade: "Jag sade er att det är jag. Om det alltså är mig ni söker, så låt dessa gå!"⁹ Det ord som han hade talat skulle nämligen gå i uppfyllelse: "Av dem som du har gett mig, har jag inte förlorat någon enda."¹⁰ Simon Petrus, som hade ett svärd, drog det och högg till översteprästens tjänare och högg så av honom högra örat. Tjänaren hette Malkus.¹¹ Yeshua sade till Petrus: "Stick ditt svärd i skidan! Skulle jag inte dricka den kalk som Fadern har gett mig?"

¹² Soldaterna med sin befälhavare och judarnas tjänare grep nu Yeshua och band honom. ¹³ De förde honom först till Hannas, svärfar till Kajfas, som var överstepräst det året. ¹⁴ Det var Kajfas som hade gett judarna det rådet att det var bäst att en man dog i folkets ställe.

Petrus förnekar Yeshua

¹⁵ Simon Petrus och en annan lärjunge följde efter Yeshua. Den lärjungen var bekant med översteprästen och kom med Yeshua in på översteprästens gård. ¹⁶ Men Petrus stod utanför vid porten. Den andre lärjungen, han som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med flickan som vaktade porten och förde in Petrus.

¹⁷ Tjänsteflickan sade till Petrus: "Är inte också du en av den där mannens lärjungar?" Han svarade: "Nej, det är jag inte." ¹⁸ Eftersom det var kallt hade tjänarna och vakterna gjort upp en koleld, där de stod och värmde sig. Även Petrus stod och värmde sig tillsammans med dem.

Yeshua inför översteprästen

¹⁹ Översteprästen frågade ut Yeshua om hans lärjungar och om hans lära. ²⁰ Yeshua svarade honom: "Jag har talat öppet till världen. Jag har alltid undervisat i synagogan och i templet, där alla judar samlas. I hemlighet har jag inte talat någonting alls. ²¹ Varför frågar du mig? Fråga dem som har hört vad jag har förkunnat för dem. De vet vad jag har sagt." ²² När Yeshua sade detta, gav en av tjänarna, som stod där, honom ett slag i ansiktet och sade: "Skall du svara översteprästen på det sättet?" ²³ Yeshua svarade: "Har jag sagt något oriktigt, så bevisa det, men har jag talat rätt, varför slår du mig då?" ²⁴ Hannas skickade honom sedan bunden till översteprästen Kajfas.

²⁵ Simon Petrus stod där och värmde sig. Då sade de till honom: "Är inte du också en av hans lärjungar?" Han nekade och sade: "Det är jag inte."

²⁶ En av översteprästens tjänare, en släkting till den som Petrus hade huggit örat av, sade: "Såg jag inte själv att du var med honom i trädgården?" ²⁷ Petrus nekade än en gång. Och strax gol en tupp.

21 augusti

Påven Pius X: "Den heliga kommunionen är den säkraste vägen till himlen. Men det finns andra: oskuld, vilket gäller små barn; omvändelse och botgöring, men det är många rädda för; generös uthållighet i livets svårigheter, men när de dyker upp ber vi genast om att slippa dem. Den enklaste och säkraste vägen blir eukaristin."

Syraks bok 11–14:2

11 1 Vishet ger den ringe en aktad ställning
och skaffar honom en plats bland stormän.
2 Prisa inte en man för hans skönhet,
och avsky ingen för hans utseendes skull.
3 Bland vingade varelser tillhör biet de minsta,
men vad det ger är det bästa av allt sött.
4 Stoltsera inte med dina kläder,
och förhäv dig inte när du blir hedrad,
ty Herren kan göra märkliga ting,
och vad han gör är fördolt för människorna.
5 Många tyranner har fått stiga ner i stoftet,
medan kronan sattes på den siste man väntat sig.
6 Många härskare har råkat i djupaste vanära,
och lysande män har hamnat i främlingars våld.

Verklig och skenbar framgång

7 Klandra inte innan du har provat –
tänk först och döm sedan.

8 Svara inte förrän du har lyssnat –
avbryt inte när någon talar.

9 Tvista inte om en sak som inte angår dig,
och befatta dig inte med syndares processer.

10 Mitt barn, ge dig inte in på för många företag,
med vidlyftiga affärer undgår du inte felsteg.
Hur mycket du än jagar når du aldrig målet,
och du kommer inte undan när du måste fly.

11 Den ene arbetar, sliter och jäktar
men får det bara sämre.

12 Den andre är trög och måste be om hjälp,
han är fattig på kraft och rik på armod.
Men Herren ser honom och ställer allt till rätta:
han upprättar honom ur hans förnedring

13 och ger honom en aktad ställning,
och han vinner mångas beundran.

14 Lycka och olycka, liv och död,
fattigdom och rikedom kommer från Herren.

17 Det Herren ger får de fromma behålla,
hans beslut kan aldrig upphävas.

18 En man kan bli rik genom att spara och gnida,
men vad är det för lön han får?

19 När han säger: "Jag kan slå mig till ro,
nu skall jag njuta av min rikedom" –
då vet han inte hur lång tid som är kvar
innan han måste lämna allt åt andra och dö.

20 Håll fast vid den uppgift du fått,
gå upp i den och åldras i din gärning.

21 Beundra inte vad syndaren gör,
utan lita på Herren och håll ut i ditt arbete.
Ty för Herren är det en lätt sak
att plötsligt låta den fattige bli rik.

22 Genom Herrens välsignelse får den fromme sin lön,
och hans framgång slår med ens ut i blom.

23 Säg inte: "Vad är det för mening med mitt liv –
vad kan det finnas för lycka i framtiden?"

24 Säg inte: "Jag har allt –
vilken olycka kan drabba mig i framtiden?"

25 I lyckans stund glöms olyckan bort,
och i olyckans stund minns man inte lyckan.
26 För Herren är det lätt att på livets sista dag
ge människan hennes gärningars lön.
27 En timmes plågor, och ett liv i lyx är glömt.
Människans slut avslöjar hur hon levat.
28 Kalla ingen lycklig innan han är död;
först på barnen ser du hur en människa varit.

Regler för gästfrihet och välgörenhet

29 Bjud inte in vem som helst i ditt hus;
den baksluges knep är många.
30 Som fällans lockfågel är den fräcke,
liksom spionen är han ute efter ditt fall.
31 Det goda vänder han försåtligt till ont,
allt utsökt fläckar han ner.
32 En gnista tänder en stor kolbrasa,
och en syndig människa lurar på rov.
33 Akta dig för den ondskefulle, han har inget gott i sinnet.
Låt honom inte sätta en outplånlig fläck på dig.
34 Ger du en främling husrum ställer han till oreda för dig
och gör dig främmande för dina egna.

12 1 Hjälper du någon, se då till vem det är;
då får du tack för din välgärning.
2 Hjälp den fromme, och du blir belönad,
om inte av honom så av den Högste.
3 Den får inget gott som framhårdar i ondska
och aldrig själv ger en gåva.
4 Ge åt den fromme och ta dig inte an syndaren.
5 Hjälp den ödmjuka och ge ingenting åt den gudlöse.
Behåll bröden och ge honom ingenting,
så att han inte får övertag över dig.
Ty för allt gott som du gör mot honom
får du dubbelt så mycket ont i gengäld.
6 Också den Högste hatar ju syndare,
och han ger de gudlösa deras rättmätiga straff.
7 Ge åt den som är god och ta dig inte an syndaren.

Vänner och fiender

- 8 I medgången prövas inte vännen,
i nöden förblir inte ovännen dold.
- 9 När en man har medgång har hans fiender sorg,
råkar han i nöd drar sig också vännen undan.
- 10 Lita aldrig någonsin på din ovän,
ty hans ondska är lik brons som ärgar.
- 11 Även om han spelar ödmjuk och kröker rygg,
så var på din vakt och se upp med honom.
Då blir det med honom som när du putsat en bronsspegel:
du märker att den inte var genomärgad.
- 12 Låt honom inte stå vid din sida,
då kan han stöta omkull dig och ta din plats.
Låt honom inte sitta till höger om dig,
då vill han ha din egen stol.
Till sist inser du vad jag menade
och minns med ett sting i hjärtat vad jag sagt.
- 13 Vem ömmar för en ormtjusare som blir biten
eller för den som kommer vilda djur för nära?
- 14 Så går det om du närmar dig en syndare
och låter dig dras in i hans synder.
- 15 Han stannar hos dig en kort stund,
men om du vacklar överger han dig.
- 16 Från fiendens läppar strömmar lina ord,
men i sitt hjärta vill han få dig i fångstgropen.
Ur fiendens ögon strömmar tårar,
men får han tillfälle är hans blodtörst omätlig.
- 17 Drabbas du av en olycka är han på platsen före dig;
han låtsas hjälpa men lägger krokben för dig.
- 18 Han ruskar på huvudet och klappar hånfullt i händerna,
han sprider rykten överallt och ser försmädlig ut.

Varning för rika och mäktiga

- 13 1 Den som rör vid tjära fläckar ner sig,
och den som umgås med en högmodig blir som han.
- 2 Lyft inte en börda som är för tung för dig
och umgås inte med en rikare och mäktigare.
Vad har lerkrukan med kitteln att göra?

Stöter de ihop går krukans i bitar.

3 Den rike gör orätt och är dessutom oförsämd,
den fattige lider orätt och får dessutom be om ursäkt.

4 Om du är användbar för den rike, så utnyttjar han dig,
men är du i nöd bryr han sig inte om dig.

5 Om du äger något söker han ditt sällskap
och gör utan skrupler slut på vad du har.

6 När han behöver din hjälp för han dig bakom ljuset
genom att le och väcka förhoppningar hos dig.

Han är len i mun och säger:

"Vad kan jag hjälpa dig med?"

7 Med sina levnadsvanor får han dig att skämmas
och gör slut på dina pengar två och tre gånger om,
och till sist gör han narr av dig.

När han sedan ser dig bryr han sig inte om dig
utan skakar föraktfullt på huvudet åt dig.

8 Akta dig så att du inte blir förd bakom ljuset
och förödmjukas genom ditt oförstånd.

9 Blir du bjuden till en mäktig man, så var nödbedd;
desto ivrigare blir hans inbjudan.

10 Träng dig inte på, då kan du bli bortstött.

Håll dig inte undan, då kan du bli bortglömd.

11 Försök inte tala som en jämlike med honom
och lita inte på hans många ord,

ty medan han pratar sätter han dig på prov,
och medan han ler studerar han dig.

12 Obarmhärtig är han -

han tiger inte med det han fått höra
och skonar dig inte från misshandel och bojor.

13 Ta dig i akt och se dig noga för,
ty vid varje steg riskerar du att falla.

Rika och fattiga

15 Alla djur älskar sina likar
och alla människor sina bröder.

16 Alla varelser håller sig till sin art,
och en man söker sig till sin like.

17 Inte samsas vargen med lammet
och inte syndaren med den gudfruktige.

18 Inte kan hund och hyena hålla fred,
och aldrig blir det fred mellan fattig och rik.
19 Vildåsnorna i öknen blir lejonens byte;
så blir de fattiga foder för de rika.
20 Ringhet är avskyvärd för den högmodige;
så blir den fattige avskydd av den rike.
21 Snavar den rike får han stöd av sina vänner.
Faller den ringe stöter hans vänner bort honom.
22 När den rike tar miste får han många försvarare;
är hans ord oförsvarliga ger man honom ändå rätt.
Om den ringe tar miste får han ovetts dessutom,
och när han talar förnuftigt vill ingen lyssna.
23 När den rike talar är alla tysta,
och man höjer hans ord till skyarna.
När den fattige talar säger man: "Vad är det för en?"
Och om han snubblar knuffar man omkull honom.

Njut av livet

24 Rikedom är något gott om den inte fläckats av synd,
men ett ont är den fattigdom som följer av övermod.
25 En människas hjärta får hennes ansikte att skifta
och gör det sorgset eller glatt.
26 En ljus uppsyn vittnar om ett glatt hjärta.
Att komma på visdomsord kräver mödosam eftertanke.

14 1 Lycklig den som håller sin tunga i styr
och inte behöver känna syndernas sting.
2 Lycklig den som inte måste döma sig själv
och som aldrig ger upp hoppet.

Johannes 18:28–19:16

Yeshua inför Pilatus

²⁸ Från Kajfas förde de sedan Yeshua till pretoriet.^[c] Det var tidigt på morgonen. Själva gick de inte in i pretoriet, för att de inte skulle bli orena utan kunna fira påsken.^[d] ²⁹ Pilatus^[e] gick då ut till dem och

frågade: "Vad anklagar ni den här mannen för?" ³⁰ De svarade: "Om han inte vore en förbrytare, hade vi inte överlämnat honom åt dig." ³¹ Pilatus sade till dem: "Ta ni honom och döm honom efter er lag!" Judarna sade: "Vi har inte rätt att döma någon till döden." ³² Så skulle det ord uppfyllas som Yeshua hade sagt, när han angav på vilket sätt han skulle dö.

³³ Pilatus gick tillbaka in i pretoriet och lät kalla fram Yeshua och frågade: "Är du judarnas konung?" ³⁴ Yeshua svarade: "Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt det om mig?" ³⁵ Pilatus svarade: "Jag är väl inte jude. Ditt eget folk och överstepräster har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?" ³⁶ Yeshua svarade: "Mitt rike är inte av den här världen. Om mitt rike vore av den här världen, hade mina tjänare kämpat för att jag inte skulle bli överlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike inte av den här världen." ³⁷ Pilatus sade: "Du är alltså en konung?" Yeshua svarade: "Du säger själv att jag är en konung. Ja, för att vittna om sanningen är jag född, och därför har jag kommit till världen. Var och en som är av sanningen lyssnar till min röst." ³⁸ Pilatus sade till honom: "Vad är sanning?" Efter att ha sagt detta gick han ut till judarna igen och sade till dem: "Jag finner honom inte skyldig till något brott. ³⁹ Nu är det sed att jag friger en fånge åt er vid påsken. Vill ni att jag skall frige judarnas konung åt er?" ⁴⁰ Då skrek de: "Inte honom, utan Barabbas!" Men Barabbas var en förbrytare.

19 Då tog Pilatus Yeshua och lät gissla^[a] honom. ² Och soldaterna flätade en krona av törne och satte på hans huvud och klädde honom i en purpurröd mantel. ³ De gick fram till honom och sade: "Var hälsad, judarnas konung", och de slog honom i ansiktet. ⁴ Pilatus gick ut igen och sade till dem: "Se, jag för ut honom till er, för att ni skall förstå att jag inte finner något brottsligt hos honom." ⁵ Yeshua kom då ut, klädd i törnekronan och purpurmanteln. Pilatus sade till dem: "Se människan!" ⁶ När överstepräster och deras tjänare fick se honom, skrek de: "Korsfäst! Korsfäst!" Pilatus sade då till dem: "Ta ni och korsfäst honom! Jag finner honom inte skyldig." ⁷ Judarna svarade: "Vi har en lag och enligt den lagen måste han dö, eftersom han har gjort sig till Guds Son."

⁸ När Pilatus hörde det, blev han ännu mer förskräckt, ⁹ och han gick tillbaka in i pretoriet och sade till Yeshua: "Varifrån är du?" Men Yeshua gav honom inget svar. ¹⁰ Pilatus sade till honom: "Svarar du mig inte? Vet du inte att jag har makt att frige dig och makt att korsfästa dig?"

¹¹ Yeshua svarade: "Du skulle inte ha någon makt över mig, om du inte

hade fått den ovanifrån. Därför har den som utlämnat mig åt dig större skuld." ¹² Från det ögonblicket försökte Pilatus frige honom, men judarna skrek: "Friger du honom är du inte kejsarens vän. Var och en som gör sig själv till konung sätter sig upp mot kejsaren."

¹³ När Pilatus hörde de orden, lät han föra ut Yeshua och satte sig på domarsätet, på den plats som kallas Lithostroton, ^(b) på hebreiska Gabbata. ¹⁴ Det var påskens tillredelsedag, ^(c) omkring sjätte timmen. Pilatus sade till judarna: "Här ser ni er konung!" ¹⁵ De skrek: "Bort med honom, bort! Korsfäst honom!" Pilatus frågade: "Skall jag korsfästa er konung?" Översteprästerna svarade: "Vi har ingen annan konung än kejsaren." ¹⁶ Då utlämnade han Yeshua åt dem till att korsfästas.

22 augusti

Ven. John Henry Newman: "Ingen har tillgång till den Allsmäktige såsom Maria, Guds Moder; ingen har hennes värde. Hennes son nekar ingenting hon ber om. Häri ligger hennes kraft. Så länge hon skyddar kyrkan kan varken något högt eller lågt skada oss, varken människor eller onda andar, varken mäktiga potentater eller skickliga människor, inte heller folkmassors våldsamerheter. Människors liv är korta men Maria regerar härövan som en evig Drottning".

Syraks bok 14:3–18:33

14 3 Illa passar rikedom för en snål människa –

vad skall den ogine ha pengar till?
4 Den som inte unnar sig själv något samlar åt andra:
hans egendom får främlingar njuta av.
5 Är man hård mot sig själv,
mot vem kan man då vara god?
Aldrig får man då någon glädje av sina pengar.
6 Ingen är värre än den som är ogin mot sig själv;
just detta är straffet för hans ondska.
7 Om han gör något gott gör han det av misstag,
men till sist avslöjar han sin ondska.
8 Ond är den som har en ogin blick
och föraktfullt vänder sig bort från andra.
9 Den girige blir aldrig nöjd med vad han fått,
och av självisk orättfärdighet förtvinar själen.
10 Den snåle unnar sig inte brödet
och lider brist vid sitt eget bord.
11 Mitt barn, unna dig allt gott du kan,
och ge Herren de offer som tillkommer honom.
12 Minns att döden inte ger uppskov,
men tiden som dödsriket fastställt känner du inte.
13 Gör gott mot din vän innan du dör,
ge åt honom så frikostigt du förmår.
14 Neka dig inte en glad dag,
och försaka inte ett oskyldigt nöje.
15 Måste du inte lämna åt andra det du har slitit ihop
och låta dem dela upp det du har arbetat för?
16 Ge och ta, och njut av livet,
ty i dödsriket finner du ingen njutning.
17 Allt som lever slits ut som ett klädesplagg,
ty sedan urminnes tid lyder budet: Du skall dö.
18 Som grönskande löv på ett lummigt träd
– några faller av, andra spricker ut –
är också släktet av kött och blod:
ett släktled dör, och ett annat föds.
19 Allt människoverk multnar och förgår,
och med det försvinner dess upphovsman.

Att söka och finna visheten

20 Lycklig den som fördjupar sig i visheten,

som övar sitt förstånd när han talar,
21 som i sitt hjärta begrundar vishetens vägar
och tänker på hennes hemligheter.
22 Följ hennes spår som en jägare,
ställ dig på pass där hon går in!
23 Den som ser in genom hennes fönster
och lyssnar vid hennes dörr,
24 som väljer sin boplats intill hennes hus
och slår in tältpluggen i hennes väggar,
25 han kan resa sitt tält i hennes närhet
och får sin boplats där det goda bor;
26 han ställer sina barn under hennes beskydd
och vilar under hennes grenar.
27 Hos henne finner han skydd mot solhettan,
och han får bo i hennes härlighet.

15 1 Så gör den som är gudfruktig;
den som känner lagen vinner visheten.
2 Hon kommer honom till mötes som en mor
och tar emot honom som en trogen maka.
3 Hon ger honom klokhetens bröd att äta,
och vishetens vatten får han att dricka.
4 Han stöder sig på henne och skall aldrig falla,
han kan lita på henne och blir aldrig sviken.
5 Hon höjer honom över hans omgivning
och gör hans röst hörd bland allt folket.
6 Lycka och festkrans får han på sin lott
och en berömmelse som aldrig dör.
7 Män utan förstånd vinner henne aldrig,
syndiga människor får aldrig se henne.
8 Hon är fjärran från de övermodiga,
lögnarna ägnar henne inte en tanke.
9 Falskt klingar syndarens lovsång,
ty den har inte lagts i hans mun av Herren.
10 Visheten skall ge ord åt lovsången,
Herren skall fylla den med kraft.

Människans fria vilja

11 Säg inte: "Det var Herren som fick mig att avfalla" –

han framkallar inte det han avskyr.

12 Säg inte: "Det var han som förde mig vilse" –

han har ingen användning för en syndare.

13 Herren avskyr all vidrighet,
och ingen gudfruktig älskar den.

14 Han skapade människan i begynnelsen
och överlämnade henne åt hennes eget val.

15 Om du vill kan du hålla buden.

Du bestämmer själv om du skall vara trogen.

16 Eld och vatten har han lagt framför dig:
räck ut din hand efter vilket du vill.

17 Framför människan ligger livet och döden,
och hon får det hon väljer.

18 Ty stor är Herrens vishet,
väldig är hans makt, och han ser allt.

19 Hans blickar följer dem som fruktar honom,
och ingen mänsklig handling undgår honom.

20 Han har inte befallt någon att leva gudlöst,
ingen har fått hans tillåtelse att synda.

Hur Gud vedergäller

16 1 Många barn är inget att stå efter om de blir odugliga,
gudlösa söner är inget att glädjas åt.

2 Gläd dig inte över att de är många,
om ingen gudsfruktan finns hos dem.

3 Lita inte på att de får leva,
och förtrösta inte på deras antal.

Ty en enda kan vara bättre än tusen,
bättre dö barnlös än ha gudlösa barn.

4 En enda vis man kan bli upphov till en hel stad,
medan en släkt som bryter mot lagen blir utrotad.

5 Mycket sådant har jag sett,
och än märkligare ting har jag hört:

6 över syndarnas skara kommer flammande eld,
mot ett olydigt folk tänds Herrens vrede.

7 Han visade ingen nåd mot urtidens jättar,
som av sin styrka förleddes till avfall.

8 Han skonade inte Lots grannar,
som med sitt övermod väckte hans avsky.

9 Han förlät inte det folk som vigts åt förintelse;
det blev utrotat till följd av sin synd.
10 Samma öde fick de sexhundra tusen i öknen,
som gaddat sig samman i förhärdelse.
11 Även om bara en enda förhärdar sig
är det ett under om han slipper sitt straff.
Ty hos Herren finns barmhärtighet men också vrede.
Han är en förlåtande härskare
men kan ge vreden fritt lopp.
12 Hans straff är lika väldigt som hans barmhärtighet;
han dömer varje människa efter hennes gärningar.
13 Syndaren slipper inte undan med sitt rov,
aldrig blir den fromme sviken i sin tåliga väntan.
14 Gud gynnar alla som gör gott.
Envar får lön efter sina gärningar.
17 Säg inte: "Jag är dold för Herren,
vem ägnar mig en tanke där uppe i höjden?
Bland så många människor märks inte jag,
vad är väl jag i den omätliga skapelsen?"
18 Se, himlen, himlarnas himmel, darrar,
havsdjupet och jorden skälver när han kommer.
19 Bergen och jordens grundvalar
grips av bävan när han ser på dem.
20 Men ingen lägger detta på hjärtat.
Vem tänker på hans vägar?
21 "En stormby, den kan ingen se!
Det mesta han gör sker i det fördolda.
22 När får vi höra om rättvisans verk?
Vem kan vänta på det? Hans beslut dröjer så länge."
23 Så tänker den som har klent förstånd,
så dumt tänker den enfaldige och förvirrade.

Hur Gud ordnat skapelsen

24 Lyssna, mitt barn, och lär dig.
Hör uppmärksamt på vad jag säger.
25 Den lära jag förkunnar är vägd på våg,
och noga genomtänkt är den kunskap jag ger.
26 Herren skapade sina verk i begynnelsen
och gav dem deras sysslor så snart de kom till.

27 Han bestämde för evigt deras uppgifter
och deras maktområden för all framtid.
De känner varken hunger eller trötthet,
och de överger aldrig sina uppgifter.
28 Ingen av dem går i vägen för sin granne,
och aldrig i evighet skall de trotsa hans bud.
29 Sedan vände Herren sin blick mot jorden
och fyllde den med sina goda ting.
30 Med alla slags levande varelser täckte han den.
Och till jorden skall de återvända.
Människans skapelse och förbundet med Israel

17 1 Herren skapade människan av jord
och lät henne återvända till jorden.
2 Han utmätte hennes dagar och levnadsår
och gav henne makt över alla varelser på jorden.
3 Han rustade människorna med en kraft lik hans egen;
till sin avbild skapade han dem.
4 Han ingöt fruktan för dem i allt som lever,
han lät dem härska över djur och fåglar.
6 Förstånd gav han dem: tunga och ögon och öron,
och ett hjärta, så att de kunde tänka.
7 Han fyllde dem med kunskap och klokhet
och lät dem se vad som är gott och ont.
8 Han skänkte deras hjärtan sitt eget öga
för att kunna visa dem storheten i sina verk.
9/10 Och de skall prisa det heliga namnet,
så att storheten i hans verk blir känd.
11 Han gav dem kunskap att bruka
och skänkte dem lagen som ger liv.
12 Ett evigt förbund slöt han med dem,
och han lärde dem sina bud.
13 De fick se hans storhet och härlighet,
de fick höra hans majestätiska röst.
14 Han befallde dem att fly all orättfärdighet
och föreskrev hur man skall leva med sin nästa.
15 Han ser alltid deras vägar,
de kan aldrig döljas för hans blick.
17 Varje folk har han lagt under en härskare,
men Israel är Herrens egendom.
19 Allt vad de gör syns tydligt som solen för honom,

och hans blick följer ständigt deras vägar.

20 Deras ogärningar undgår honom inte,

Herren ser alla deras synder.

22 Som en signering bevarar han en människas barmhärtighet,

som sin ögonsten räknar han det goda hon gjort.

23 Till sist skall han resa sig för att vedergälla dem,

han skall låta vedergällningen komma över deras huvuden.

24 Men dem som gör bot låter han komma tillbaka,

och han uppmuntrar dem som är nära att förtvivla.

Maning till omvändelse

25 Vänd om till Herren och lämna dina synder,

be till honom och fela inte så ofta.

26 Kom tillbaka till den Högste, vänd om från det orätta,

hata och avsky all vidrighet.

27 Vem prisar den Högste i dödsriket,

vem bär fram lovsång i de levandes ställe?

28 Den som dör finns inte mer, och hans lovsång tystnar;

den som har liv och hälsa kan prisa Herren.

29 Hur stor är inte Herrens barmhärtighet

och hans mildhet mot dem som vänder om till honom.

30 Ty allt står inte i människans makt;

en mänsklig varelse är inte odödlig.

31 Inget lyser klarare än solen, men även den förmörkas,

och alla som är av kött och blod hyser onda tankar.

32 Den höga himlens här har Herren uppsikt över,

men alla människor är stoft och aska.

Guds storhet och barmhärtighet

18 1 Han som lever i evighet har skapat allt i världen.

2 Herren ensam har rätten på sin sida.

4 Det tillkommer ingen att skildra hans verk –

vem kan utforska hans väldiga gärningar?

5 Vem kan mäta hans väldiga kraft

och därtill beskriva hur han förbarmar sig?

6 Inget kan dras ifrån, inget kan läggas till,

ingen kan utforska Herrens underbara gärningar.

7 När människan når målet står hon vid början,
när hon är färdig börjar hennes svårigheter.
8 Vad är en människa, vad duger hon till?
Vad betyder det goda och onda hon gör?
9 En människa blir hundra år om hon lever länge.
10 Som en droppe i havet, som ett sandkorn
är dessa fattiga år mot evighetens dag.
11 Därför har Herren tålmod med människorna
och låter sin barmhärtighet flöda över dem.
12 Han ser och vet att deras slut är svårt.
Därför visar han stor mildhet.
13 En människas barmhärtighet når hennes nästa,
men Herrens barmhärtighet når allt som lever.
Han tillrättavisar, han fostrar, han undervisar,
och som en herde för han hem sin hjord.
14 Han är barmhärtig mot dem som låter sig fostras,
mot dem som ivrigt följer hans bud.

Omtänksamhet och förutseende

15 Mitt barn, låt inte en välgärning följas av ovett
och inte en gåva av sårande ord.
16 Ger inte daggen lindring i sommarhettan?
Så lindrar dina ord mer än dina gåvor.
17 Ja, ett ord är förmer än en dyrbar gåva;
men den som själv begåvats rikt ger bådadera.
18 Den dåraktiges kritik väcker anstöt,
och den snåles gåva är pinsam att se.
19 Skaffa dig kunskap innan du talar,
och tänk på din hälsa innan du blir sjuk.
20 Pröva dig själv innan domen faller,
så får du förlåtelse i räkenskapens stund.
21 Ödmjuka dig innan sjukdomen kommer,
visa ånger i samma stund som du syndar.
22 Låt dig inte hindras från att infria ett löfte i tid,
uppskjut inte till dödsdagen att göra rätt för dig.
23 Gör dig redo innan du avlägger löftet –
likna inte en människa som utmanar Herren.
24 Tänk på vreden som kommer när tiden är ute,
på vedergällningens stund, då han vänder sig från dig.

25 Tänk på hungerns tid när du har överflöd,
på fattigdom och brist när du är rik.
26 Mellan morgon och kväll kan tiden skifta,
allt sker snabbt inför Herren.
27 En vis människa tar sig alltid i akt,
i en syndig tid undviker hon att fela.
28 Alla som är kloka lär känna visheten,
och de som finner den får lovsångens gåva.
29 Den lärdomen gjort klok lär också andra vishet:
från honom strömmar träffande ordspråk.

Behärskning av begäret

30 Följ inte dina begär,
ge inte efter för dina lustar.
31 Om du låter din själ få smak för begäret
gör den dig till åtlöje bland dina fiender.
32 Ha inte din glädje i lyx och överflöd –
genom sådana vanor kan du bli tiggare.
33 Gör dig inte utfattig genom att festa för lånade pengar
när du inte har något i din egen börs.

Johannes 19:17–42

Yeshua korsfästes

De tog Yeshua med sig. ¹⁷ Och han bar själv sitt kors på väg ut till den plats som kallas Huvudskalleplatsen, på hebreiska Golgata. ¹⁸ Där korsfäste de honom, och tillsammans med honom två andra, en på var sida och Yeshua i mitten. ¹⁹ Pilatus hade också låtit göra ett anslag som sattes upp på korset. Där stod: "Yeshua från Nasaret, judarnas konung."
²⁰ Det anslaget läste många judar, eftersom platsen där Yeshua korsfästes låg nära staden och texten var skriven på hebreiska, latin och grekiska. ²¹ Då sade judarnas överstepräster till Pilatus: "Skriv inte judarnas konung, utan skriv att han har sagt sig vara judarnas konung."
²² Pilatus svarade: "Vad jag har skrivit, det har jag skrivit."

²³ Soldaterna som hade korsfäst Yeshua tog hans kläder och delade dem i fyra delar, en åt varje soldat. Också livklädnaden tog de. Men den var utan sömmar, vävd i ett enda stycke, uppifrån och ända ner. ²⁴ Därför sade de till varandra: "Vi skall inte skära sönder den utan kasta lott om vem som skall få den." Ty Skriften skulle uppfyllas: De delade mina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad. ^{d} Så gjorde nu soldaterna.

²⁵ Vid Yeshuas kors stod hans mor och hennes syster Maria som var Klopas hustru och Maria från Magdala. ²⁶ När Yeshua såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: "Kvinna, se din son." ²⁷ Sedan sade han till lärjungen: "Se din mor." Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig.

²⁸ Yeshua visste att allt redan var fullbordat, och han sade därefter för att Skriften skulle uppfyllas: "Jag törstar." ^{e} ²⁹ Där stod ett kärl fullt med ättikvin, och de fäste en svamp fylld med ättikvin runt en isopstjälk ^{f} och förde den till hans mun. ³⁰ När Yeshua hade fått det sura vinet, sade han: "Det är fullbordat." Och han böjde ner huvudet och gav upp andan.

³¹ Eftersom det var tillredelsedag och judarna inte ville att kropparna skulle hänga kvar på korset över sabbaten – det var nämligen en stor sabbatsdag – bad de Pilatus att de korsfästas ben skulle krossas och kropparna föras bort. ^{g} ³² Soldaterna kom därför och krossade benen på dem som var korsfästa tillsammans med honom, först på den ene och sedan på den andre. ³³ När de därefter kom till Yeshua och såg att han redan var död, krossade de inte hans ben, ³⁴ men en av soldaterna stack upp hans sida med sitt spjut, och genast kom det ut blod och vatten. ³⁵ Den som har sett detta har vittnat för att också ni skall tro, och hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning. ³⁶ Ty detta skedde för att Skriften skulle uppfyllas: Inget ben skall krossas på honom. ^{h} ³⁷ Och ett annat skriftställe säger: De skall se upp till honom som de har genomborrat. ^{i}

Yeshuas begravning

³⁸ Josef från Arimatea, som var en Yeshuas lärjunge i hemlighet, av rädsla för judarna, bad därefter Pilatus att få ta ner Yeshuas kropp. Pilatus tillät det, och Josef gick därför och tog hans kropp. ³⁹ Även Nikodemus kom dit, han som första gången hade kommit till Yeshua om natten. Han hade med sig en blandning av myrra ^{j} och aloe, ^{k} omkring hundra pund. ^{l} ⁴⁰ De tog Yeshuas kropp och lindade den med

linnebindlar tillsammans med de välluktande salvorna, enligt begravningsseden bland judarna. ⁴¹ Intill den plats där Yeshua hade blivit korsfäst låg en trädgård, och i trädgården fanns en ny grav, där ännu ingen hade blivit lagd. ⁴² I den lade de Yeshua, eftersom det var judarnas tillredelsedag och graven låg nära.

23 augusti

St. Rosa av Lima: "Förutom korset finns ingen stege till himlen."

Syraks bok 19–22

19 1 En arbetare som dricker blir inte rik,
och den som inte är nöjd med det lilla går det utför med.
2 Vin och kvinnor får kloka män på avvägar,
och den som går till horor blir allt mer förhårdad.
3 Förruttnelse och maskar tar hand om honom:
den förhårdade skall gå under.

Onda rykten

4 Att genast tro vad man hör är tanklöst,
och synden drabbar den felande själv.
5 Den som gläds åt det onda skall få sin dom,
6 men den som avskyr skvaller undgår ett ont.
7 För aldrig ett rykte vidare;
det förlorar du ingenting på.

8 Säg ingenting, det må gälla vän eller fiende,
håll saken hemlig, om detta inte är en synd.
9 Ty den som hör dig blir på sin vakt,
och i sinom tid börjar han hata dig.
10 Har du hört ett rykte, så göm det till din död.
Var lugn, det spränger dig inte.
11 Dåren får värkar av ryktet
liksom den födande kvinnan av barnet.
12 Som en pil som har fastnat i låret
är ryktet som dåren bär på.
13 Kräv besked av din vän –
han har kanske ingenting gjort,
och har han gjort något,
så låt honom inte göra om det.
14 Kräv besked av din nästa –
han har kanske ingenting sagt,
och har han sagt något,
så låt honom inte upprepa det.
15 Kräv besked av din vän –
det uppstår ofta förtal,
och du skall inte tro allt du hör.
16 Ett ord kan halka ur munnen utan avsikt.
Vem har inte felat med sin tunga?
17 Kräv besked av din nästa innan du hotar honom –
låt den Högstes lag gälla.

Ytligt skarpsinne och sann vishet

20 All vishet innebär att frukta Herren,
och till all vishet hör att lyda lagen.
22 Kunnighet i ondska är inte vishet,
och syndares rådslag är inte klokhet.
23 Det finns skarpsinnighet som förtjänar avsky,
och det finns tanklösa människor med föga vishet.
24 Den som har klent förstånd men fruktar Herren
är bättre än en lagbrytare med överlägsen begåvning.
25 Det finns skarp intelligens som är orättfärdig,
och det finns de som förställer sig när ett domslut förestår.
26 En ondskefull man kan gå nerböjd i botdräkt
medan hans inre är fullt av svek.

27 Han slår ner blicken och låtsas vara döv,
och där han inte blir genomskådad överlistar han dig.
28 Om bristande krafter hindrar honom att synda
skadar han dig ändå så snart han får tillfälle.
29 Mannen känns igen på sitt yttre
och den vise på sitt uppträdande.
30 Mannens klädsel, hans skratt och hans gång
låter dig veta hurdan han är.

Vishet och dårskap i ord och handling

20 1 En tillrättavisning kan ges i otid,
och att tuga kan vara klokt.
2 Men bättre tillrättavisa än gå med agg,
3 och den som medger sitt fel slipper råka illa ut.
4 En snöping som vill lägga en oskuld –
sådan är den som vill skapa rättvisa med våld.
5 Den ene tiger och anses som vis,
den andre väcker avsky med sitt prat.
6 Den ene tiger därför att han inget har att säga,
den andre tiger därför att han vet sin tid.
7 En vis människa tiger tills tiden är inne,
men en skrytsam dumbom försitter sitt tillfälle.
8 Den som pratar för mycket gör sig avskydd,
och den som tar sig ton blir hatad.
9 Det finns framgångar som följer av olyckor,
och det finns lyckträffar som blir till skada.
10 Det finns gåvor som inte gagnar givaren,
och det finns gåvor som ger det dubbla igen.
11 Somliga går det illa för deras storhets skull,
andra har från ringhet stigit till höga ställningar.
12 Somliga köper mycket för billigt pris
men får sedan betala det sjudubbelt.
13 Den vise gör sig omtyckt med små medel,
men dårens välgärningar är bortkastade.
14 Den dåraktiges gåva får du ingen glädje av –
han följer den med långa blickar.
15 Hans gåvor är få, hans skällsord många,
han står och ropar som en härold.
I dag ger han ett lån, i morgon kräver han igen det.

En sådan människa är olidlig.

16 Dåren säger: "Jag har ingen vän,
och ingen tackar mig för det goda jag gör –
de som äter mitt bröd talar illa om mig."

17 Hur ofta blir han inte utskrattad!

18 Bättre halka på golvet än slinta med tungan;
så kommer de onda hastigt på fall.

19 Obegåvad man, ord i orätt tid –
det är regel hos folk utan fostran.

20 I dårens mun blir ordspråket misslyckat,
ty han använder det inte vid rätt tillfälle.

21 Somliga hindras från synd av sin fattigdom
och slipper samvetskval när de går till ro.

22 Somliga plågar ihjäl sig med skamkänslor –
de fördärvar sig genom att falla undan för dårar.

23 Somliga ger löften åt en vän för att slippa skämmas
och gör honom i onödan till sin fiende.

24 Lögnaktighet är en ful fläck på en människa
men är regel hos folk utan fostran.

25 En tjuv är bättre än den som gjort lögnen till regel,
men bådas lott blir undergången.

26 Lögnarens karaktär är hans vanära,
och skammen följer honom ständigt.

27 Den som kan tala vist tar sig fram i livet,
och en klok människa behagar de mäktiga.

28 Den som brukar jorden ökar sina förråd,
och den som behagar de mäktiga får sina brott förlåtna.

29 Gästfrihet och gåvor förblindar de visa
och tystar deras kritik som en munkavle.

30 Vishet som döljs och en skatt som är gömd –
vad är det för nytta med sådant?

31 Bättre en man som döljer sin dårskap
än en som döljer sin vishet.

Synden och dess följder

21 1 Mitt barn, har du syndat, så gör aldrig om det,
och be om förlåtelse för vad du redan gjort.

2 Fly för synden som för en orm:
kommer du nära den biter den dig.

Den har tänder som ett lejon,
tänder som gör slut på människoliv.
3 Som ett tveeggat svärd är varje lagbrott:
för dess hugg finns ingen bot.
4 Förtryck och övervåld föröder rikedom,
över den hänsynslöses hus går förödelsen fram.
5 Så snart den fattige ber hör Herren det,
och hastigt kommer hans dom.
6 Den som avskyr tillrättavisning går syndarens väg,
men den som fruktar Herren ångrar sig uppriktigt.
7 Den som är stor i orden märks på långt håll,
men den kloke märker själv när tungan slinter.
8 Att bygga sitt hus för lånade pengar
är att samla byggsten till en ruin.
9 De laglösas skara är en hög med blånor,
och de slutar i flammande eld.
10 Syndarnas väg är jämn och fri från stenar,
men vid dess slut finns dödsrikets fångstgrop.

Vishet och dårskap i umgängeslivet

11 Den som följer lagen är herre över sina tankar,
gudsfruktan leder fram till vishet.
12 Den som är obegåvad kan inte fostras,
men det finns begåvning som vållar mycken sorg.
13 Den vises kunskap väller fram som en flodvåg,
och de råd han ger är som en frisk källa.
14 Dårens sinne är som en sprucken kruka:
ingen kunskap stannar där.
15 Om den kloke hör ett vist ord
berömmar han det och tillfogar ett annat,
men den njutningslystne hör det med avsmak
och slänger bort det över axeln.
16 Dårens utläggningar är som bördan under vandringen,
men att lyssna till den kloke är ett nöje.
17 När folket rådslår är den vises ord eftersökta,
och man begrundar noga vad han säger.
18 För dåren är visheten som ett hus i spillror
och den klokes kunskap osammanhängande ord.
19 För den enfaldige är fostran som bojar kring fötterna,

som en handklove om högra handen.
20 Dårens skratt är högljutt,
men en insiktsfull man ler bara stillsamt.
21 För den vise är fostran som ett smycke av guld,
som en ring på hans högra arm.
22 Dåren rusar rakt in i huset,
en erfaren människa visar sig försynt.
23 En människa utan vett kikar in genom dörren,
en man med hyfs väntar utanför.
24 Att lyssna vid dörren är brist på hyfsning;
för den vise vore det en outhärdlig skam.
25 Andra pratar vitt och brett,
men de visa väger sina ord på våg.
26 Dårens tanke styrs av tungan,
den vises tunga tyglas av tanken.
27 När den gudlöse förbannar Satan,
förbannar han sitt eget begär.
28 Ryktesspridaren fläckar ner sig själv,
och han blir avskydd bland sina grannar.

Dårskapen är avskyvärd

22 1 Den late liknar en nersmord sten;
alla människor visslar åt hans förnedring.
2 Den late liknar en klump spillning;
den som tar upp den torkar av handen.
3 Ohyfsade barn är en skam för fadern,
och en sådan dotter blir honom till skada.
4 En förständig dotter gör sin man rik,
men den som är skamlös vållar sin far sorg.
5 Den fräcka skämmer ut både far och man,
och av båda blir hon föraktad.
6 Förmaningar i otid är som festmusik vid sorg,
men att fostra med riset är alltid klokt.
9 Att undervisa dåren är som att limma ihop krukskärvor,
som att väcka en sovande ur djup sömn.
10 Att förmana dåren är som att förmana en halvsovande;
när man är färdig säger han: "Va?"
11 Gråt över den döde, ty han har skilts från ljuset,
och gråt över dåren, ty han har skilts från sitt förnuft.

Gråt mindre bittert över den döde – han har ju fått ro,
men dårens liv är värre än döden.

12 Sorgen över en död varar sju dagar,
sorgen över den gudlöse dåren varar hela hans liv.

13 Slösa inte många ord på en enfaldig man,
och uppsök inte den som saknar förstånd.
Akta dig för honom så slipper du obehag
och blir inte nersmutsad om han stöter till dig.

Gå ur vägen för honom så får du vara i fred
och slipper tröttas av hans galenskap.

14 Vad är det som är tyngre än bly?
Vad har det för namn om inte "dåren"?

15 Sand och salt och järnstycken
är lättare att bära än en vettlös människa.

16 Bjälklag som byggts in i stenhus
faller inte isär vid ett jordskalv,
och ett hjärta som har fäste i klok eftertanke
fäller inte modet när stunden är inne.

17 Ett hjärta som har stöd av förnuftigt tänkande
är som en relief på en polerad stenvägg.

18 Småsten som ligger på en hög mur
blir inte kvar när vinden blåser,
och ett fejt hjärta som vilar på dåraktigt tänkande
håller inte stånd mot något skrämmande.

Vänskapens krav

19 En tagg i ögat vållar tårar,
och en tagg i hjärtat blottar dess sårbarhet.

20 Den som kastar sten på fåglar skrämmer bort dem,
och den som skymfar en vän gör slut på vänskapen.

21 Har du dragit svärd mot en vän,
så förtvivla inte, det finns en väg tillbaka.

22 Har du talat hårt till en vän,
så var inte rädd, det finns försoning –
utom för skymfande ord, föraktfull överlägsenhet,
en förrådd hemlighet och ett hugg i ryggen.

För sådant tar varje vän till flykten.

23 Vinn din nästas förtroende medan han är fattig,
så får du glädja dig när han blir rik.

Stå vid hans sida när han har det svårt,
så får du vara med och dela när han ärver.
24 Innan det brinner kommer os och rök;
likaså växlas smädelser innan blod flyter.
25 Jag skall inte skämmas för att skydda en vän
och aldrig hålla mig undan för honom.
26 Om jag råkar illa ut för hans skull
kommer alla som hör det att akta sig för honom.

Bön om självbehärskning

27 Vem sätter ut vakt vid min mun
och förser mina läppar med ett sinnrikt sigill,
så att de inte vållar mitt fall
och min tunga inte drar mig i fördärvet?

Johannes 20

Den tomma graven

20 Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria från Magdala ut till graven och fick se att stenen var borttagen från den.

² Hon sprang därifrån och kom till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Yeshua älskade, och sade till dem: "De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom."

³ Då begav sig Petrus och den andre lärjungen ut till graven. ⁴ De sprang båda på samma gång, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. ⁵ Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där, men han gick inte in. ⁶ Strax därefter kom Simon Petrus. Han gick in i graven och såg linnebindlarna ligga där ⁷ och duken som hade täckt huvudet. Men den låg inte tillsammans med bindlarna utan för sig, hopvikt på en särskild plats. ⁸ Sedan gick också den andre lärjungen in, han som hade kommit först till graven, och han såg och trodde. ⁹ Förut hade de nämligen inte förstått Skriftens ord att han måste uppstå från de döda. ¹⁰ Därefter vände lärjungarna tillbaka hem.

Yeshua visar sig för Maria från Magdala

¹¹ Maria stod utanför graven och grät. Och medan hon grät lutade hon sig in i graven. ¹² Hon fick då se två änglar i vita kläder sitta där Yeshuas kropp hade legat, den ene vid huvudets plats, den andre vid fötternas. ¹³ Och de sade till henne: "Kvinna, varför gråter du?" Hon svarade: "De har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom." ¹⁴ När hon hade sagt det, vände hon sig om och fick se Yeshua stå där, men hon förstod inte att det var han. ¹⁵ Yeshua sade till henne: "Kvinna, varför gråter du? Vem söker du?" Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: "Herre, om det är du som har fört bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom." ¹⁶ Yeshua sade till henne: "Maria." Då vände hon sig om och sade till honom på hebreiska: "Rabbuni" – det betyder lärare. ¹⁷ Yeshua sade till henne: "Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte farit upp till Fadern. Men gå till mina bröder och säg till dem att jag far upp till min Fader och er Fader, till min Gud och er Gud." ¹⁸ Maria från Magdala gick då och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

24 augusti

St.Ireneus av Lyon: "Vi ska inte söka från andra den sanning som vi enkelt kan få av Kyrkan. I henne har apostlarna deponerat sanningen, likt en rik man som deponerar sin förmögenhet, så att alla som så önskar kan hämta det levande vattnet."

Syraks bok 23–25

23 1 Herre, fader och härskare över mitt liv,

utlämna mig inte åt deras önskingar,
och låt mig inte råka i olycka genom dem.

2 Må piskan svingas över mina tankar
och tukta mitt hjärta till vishet,
så att jag inte skonas när de felar,
utan deras synder upphör fullständigt.

3 Annars blir mina felsteg allt fler,
och mina synder växer i antal,
tills jag faller i mina motståndares åsyn
och väcker mina fienders skadeglädje.

4 Herre, fader och mitt livs Gud,
låt mig inte se med lystna blickar,

5 håll begäret borta från mig.

6 Ge inte kroppens behov och drifter makt över mig,
utlämna mig inte åt skamlösa lustar.

Talets tukt

7 Hör läran om talets tukt, mina barn;
följer man den går man fri för snaror.
Genom sina ord 8 blir syndaren fångad,
och den övermodige smädaren kommer på fall.

9 Vänj inte din mun vid eder,
ta inte för vana att nämna den Heliges namn.

10 Ty liksom en slav under ett långvarigt förhör
inte kan undgå märken av piskrappen,
så undgår man heller inte att synda
om man ständigt svär vid Herrens namn.

11 En man som ofta svär blir en stor lagbrytare,
och gisslet kommer inte att skona hans hus.
Sviker han sin ed ådrar han sig synd;
struntar han i eden syndar han dubbelt,
och om hans ed var tomma ord undgår han inte straff:
hans hem fylls av olyckor.

12 Det finns ord som är lika med döden –
må de aldrig förekomma i det land vi ärvt från Jakob.
Allt sådant är fjärran från de fromma;
de kommer inte att låta sig dras in i synder.

13 Vänj inte din mun vid grovt och lastbart tal,
ty sådana ord är syndiga.

14 Tänk på din far och din mor
när du sitter i stormäns krets,
så att du inte glömmet dig i deras sällskap
och låter din vana göra dig till narr;
då önskar du att du aldrig blivit till
och förbannar den dag du föddes.
15 En människa som vänjer sig vid oförskämt tal
förblir utan fostran så länge hon lever.

Sexuella synder

16 Det finns två slag av stora syndare,
och ett tredje, som drar Guds vrede över sig:
en liderlig man vars begär brinner som eld
och inte slocknar förrän han är förtärd,
en man som brukar sin kropp till otukt
och inte upphör förrän elden svett honom
17- ty för den otuktige smakar allt bröd lika gott,
och han tröttnar inte förrän han dör -
18 och en man som lämnar sin äkta säng
och säger för sig själv: "Vem ser mig?
Det är mörkt omkring mig, väggarna döljer mig,
och ingen ser mig - vad har jag att frukta?
Den Högste kommer inte att minnas mina synder."
19 Han fruktar bara människors ögon,
men Herrens ögon känner han inte;
de är oändligt klarare än solljuset,
de ser varje steg som människor tar
och blickar in i gömda vrår.
20 Allt var känt för honom före skapelsen
lika väl som sedan det fullbordats.
21 En sådan man får sitt straff på stadens gator,
han blir gripen där han minst väntar det.
22 På samma sätt med en kvinna som bedrar sin man
och utger en annans barn för hans arvinge.
23 Ty för det första har hon brutit mot den Högstes lag,
för det andra har hon svikit sin man,
för det tredje har hon lånat sig till otukt och hor
och låtit en annan mans barn gälla som äkta.
24 Den kvinnan skall ställas inför folkförsamlingen,

och hennes barn skall drabbas av Herrens dom.

25 Hennes barn finner inget rotfäste,
och hennes grenar bär aldrig frukt.

26 Det minne hon efterlämnar blir förbannat,
och hennes skam skall aldrig utplånas.

27 Och de som lever kvar på jorden skall inse
att ingenting är bättre än att frukta Herren
och ingenting ljuvligare än att följa hans bud.

Vishetens lov

24 1 Visheten prisar sig själv
och talar stolt i kretsen av sitt folk.

2 Hon tar till orda i den Högstes församling
och talar stolt inför hans här:

3 Jag är den som utgick ur den Högstes mun;
som en dimma höljde jag jorden.

4 Jag är den som slog läger i höjden,
och min tron står på en molnpelare.

5 Jag ensam har vandrat runt himlens krets
och strövat genom avgrundens djup.

6 Över havets vågor och över hela jorden,
bland alla folk och stammar vann jag makten.

7 Bland dem alla sökte jag en viloplats –
på vems område skulle jag finna min hemvist?

8 Då gav mig världens skapare sin befallning,
han som skapat mig lät mig få en varaktig boning.

Han sade: I Jakobs land skall du slå läger,
hos Israels folk skall du bosätta dig.

9 Av evighet, från begynnelsen, är jag skapad av honom,
och jag skall aldrig i evighet förgås.

10 I det heliga tältet gjorde jag tjänst inför honom;
sedan blev jag bofast på Sion.

11 I den stad som han älskar lät han mig också bo,
i Jerusalem blev jag härskare.

12 Jag rotade mig hos det folk han förhärligat,
Herrens arvslott blev min egendom.

13 Som en ceder på Libanon sköt jag i höjden,
som en cypress på Hermons berg.

14 Som en palm i En-Gedi växte jag upp,

som rosenbuskar i Jeriko,
som ett ståtligt olivträd på slätten,
jag sköt i höjden som en platan.
15 Som kanel och doftande kameltörne,
som utsökt myrra spred jag vällukt,
som galbanum och sjönagel och stakte,
som rökelsemolnet i förbundets tält.
16 Jag är som terebinten med det vida grenverket,
och mina grenar är härliga och sköna.
17 Jag är som vinrankan med den sköna blomningen,
och mina blommor ger rik och härlig frukt.
19 Kom till mig, ni som längtar efter mig,
och mätta er med vad jag har frambragt.
20 Att tänka på mig är ljuvare än honung,
att äga mig är förmer än honungskakans sötma.
21 De som äter mig hungrar efter mer,
och de som dricker mig får törst efter mer.
22 Den som lyder mig slipper skammen,
de som gör bruk av mig undgår synden.

Lagen och dess utläggare

23 Allt detta finns i Gud den Högstes förbunds bok,
den lag som Mose befallde oss att lyda
och gav i arv åt Jakobs församlingar.
25 Den flödar över som Pishon av vishet,
som Tigris i den första grödans tid.
26 Den sväller som Euftrat av klokhet,
som Jordan vid skördetiden.
27 Den låter sin lära flöda som ljuset,
som Gichon när vinskörden bärgas.
28 Den förste som fann visheten är inte fullärd,
och lika litet har den siste utforskat henne.
29 Ty hennes tanke får sitt tillflöde från havet,
hennes klokhet från det stora djupet.
30 Självt gick jag ut som en kanal från en flod,
som en vattenledning till en park.
31 Jag sade: "Jag skall vattna min trädgård
och ge mina land rikligt med vatten."
Men kanalen blev till en flod för mig,

och min flod blev till ett hav.

32 Min lära skall ständigt lysa som gryningsljuset,
jag skall sprida dess budskap till avlägsna länder.

33 Min undervisning skall ständigt flöda som profetiskt tal,
jag skall lämna den efter mig åt tallösa slakten.

34 Betänk att jag inte har arbetat blott för mig själv
utan för alla som söker visheten.

Livets bästa glädjeämnen

25 1Tre ting fyller mig med välbehag,
att se dem gläder både Herren och människorna:
sämja mellan bröder, vänskap mellan grannar
och att man och hustru lever väl tillsammans.

2Tre slags människor fyller mig med avsky,
och jag vämjes vid deras levnadssätt:
en fattig som är högmodig, en rik som ljuger
och en svagsint gubbe som begår äktenskapsbrott.

3Om du inte har sparat i ungdomen,
hur skall du då få något när du blir gammal?

4Omdöme passar till gråa hår,
förstånd och klokhet anstår gamla män.

5Vishet är en prydnad för åldringar,
eftertanke och klokhet för ansedda män.

6Erfarenhet är åldringars ärekrans,
och gudsfruktan är deras stolthet.

7 Det finns nio som jag har prisat lyckliga i min tanke,
men om den tionde skall jag låta min tunga tala:

en man som får glädje av sina barn,
en som får uppleva sina fienders fall;

8 lycklig den som lever samman med en klok hustru,
den som aldrig slinter med sin tunga,
den som slipper tjäna en underlägsen herre;

9 lycklig den som funnit insikt
och den som talar för uppmärksamma lyssnare;

10 stor är den som har funnit visheten –
men han är inte förmer än den som fruktar Herren.

11 Gudsfruktan överträffar allt annat.

Den som äger den kan inte jämföras med någon.

Onda kvinnor och goda

13 Vilket sår som helst –
bara inte sår i hjärtat;
vilken elakhet som helst –
bara inte från en kvinna.

14 Vilken olycka som helst –
bara inte genom dem som hatar mig;
vilket straff som helst –
bara inte genom mina fiender.

15 Inget huvud är farligare än ormens,
och ingen vrede är värre än kvinnans.

16 Hellre har jag ett lejon eller en drake i huset
än jag bor tillsammans med en elak kvinna.

17 En kvinnas elakhet förändrar hennes yttre
och gör hennes uppsyn ilsken som en björns.

18 När hennes man slår sig ner hos sina grannar
kan han inte låta bli att sucka bittert.

19 All ondska är obetydlig emot en kvinnas ondska –
må syndarens lott bli hennes!

20 Som en sandig backe för en åldrings fötter
är en grälsjuk kvinna för en stillsam man.

21 Fall inte för en kvinnas skönhet,
åtrå henne inte för hennes skönhets skull.

22 Vredesutbrott, oförskämdhet och stor smälek
blir följden om en kvinna försörjer sin man.

23 Modlöst sinne, dystert uppsyn
och sår i hjärtat vållar en elak hustru.
Kraftlösa händer och matta knän
vållar den som inte gör sin man lycklig.

24 Från en kvinna leder synden sitt ursprung,
och för hennes skull måste vi alla dö.

25 Låt inte vatten läcka igenom,
och låt inte en elak hustru få träta.

26 Om hon inte vill rätta sig efter dig,
så skär henne loss från din kropp.

Johannes 20: 19–31

Yeshua hos sina lärjungar

¹⁹ På kvällen samma dag, den första veckodagen, var lärjungarna samlade bakom låsta dörrar av rädsla för judarna. Då kom Yeshua och stod mitt ibland dem och sade: "Frid vare med er." ²⁰ När han hade sagt detta visade han dem sina händer och sin sida. Och lärjungarna blev glada när de såg Herren. ²¹ Yeshua sade än en gång till dem: "Frid vare med er. Som Fadern har sänt mig sänder jag er." ²² Sedan han sagt detta, andades han på dem och sade: "Tag emot den helige Ande." ²³ Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden."

Den uppståndne och Thomas

²⁴ Thomas, en av de tolv, han som kallades Tvillingen,^[a] hade inte varit med dem när Yeshua kom. ²⁵ De andra lärjungarna sade nu till honom: "Vi har sett Herren." Men han svarade dem: "Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka fingret i hålen efter spikarna och inte får sticka min hand i hans sida, så kan jag inte tro." ²⁶ Åtta dagar därefter samlades hans lärjungar igen där inne, och Thomas var med bland dem. Då kom Yeshua, medan dörrarna var låsta, och stod mitt ibland dem och sade: "Frid vare med er." ²⁷ Sedan sade han till Thomas: "Räck hit ditt finger och se mina händer. Och räck hit din hand och stick den i min sida. Och tvivla inte utan tro!" ²⁸ Thomas svarade honom: "Min Herre och min Gud!" ²⁹ Yeshua sade till honom: "Därför att du har sett mig, tror du. Saliga är de som tror, fastän de inte ser."

³⁰ Många andra tecken, som inte är nerskrivna i denna bok, gjorde Yeshua i sina lärjungars åsyn. ³¹ Men dessa har blivit nerskrivna, för att ni skall tro att Yeshua är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans namn.

25 augusti

St. Ludvig IX: "Innan du väljer att begå en dödlig synd, bör du låta dig torteras av vilket martyrium som helst."

Syraks bok 26–29

26 1 Lycklig den som har en god hustru,
hans livstid blir dubbelt så lång.

2 En duglig hustru ger sin man glädje,
och han njuter frid i alla sina dagar.

3 En god hustru är en dyrbar gåva;
den gåvan ges åt den gudfruktige.

4 Rik som fattig blir glad till sinnes
och har alltid en ljus uppsyn.

5 Tre ting fyller mig med fruktan,
och ett fjärde målar skräck i mitt ansikte:
skvaller i staden, en folkhop som samlas
och en falsk anklagelse – allt detta är värre än döden.

6 Men en svartsjuk kvinna betyder pina och elände
och sårande ord som alla drabbas av.

7 En elak hustru är som ett vrenskande oxspann,
att ha en sådan är som att hålla i en skorpion.

8 En kvinna som dricker vållar stor förargelse,
hon visar öppet sin skamlöshet.

9 En kvinnas lösaktighet visar sig
i utmanande blickar och ögonkast.

10 Vaka strängt över en självsvåldig dotter,
annars utnyttjar hon din släpphänthet.

11 Ser du fräcka blickar, så var på din vakt,
och bli inte förvånad om hon trotsar dig.

12 Som en törstig vandrare dricker med vidöppen mun
av det vatten han först får tag på,
så sätter hon sig på första bästa stake
och öppnar sitt koger för pilen.

13 En älsklig hustru är sin mans glädje,
hon förstår att hålla honom frisk och stark.

14 En tystlåten kvinna är en gåva från Herren,
ingenting är värdefullare än ett tuktat sinne.

15 Ljuvligheters ljuvlighet är en sedesam kvinna,
ingenting kan våga upp ett kyskt sinne.
16 Som den uppgående solen på Herrens höga himmel
är en god kvinnas skönhet i ett välordnat hem.
17 Som den lysande lampan på helgedomens lampställ
är ett skönt ansikte på en kraftig gestalt.
18 Som pelare av guld på fundament av silver
är vackra ben på välformade fötter.

Hur rättfärdigheten prövas

28 Två ting gör mig bedrövad,
och ett tredje väcker min vrede:
att en soldat lever i armod och nöd,
att kloka män behandlas som avskräde
och att någon överger rättfärdighet för synd –
för honom håller Herren svärdet berett.
29 En köpman lär knappast undgå att fela,
en affärsman kan inte hålla sig ren från synd.

27 1 För pengars skull har många syndat,
den som strävar efter rikedom blundar ofta.
2 Liksom spiken drivs in i fogen mellan stenarna
tränger synden sig in mellan försäljning och köp.
3 Den som inte håller fast vid gudsfruktan
kommer plötsligt att se sitt hus lagt i ruiner.
4 När man skakar sållet blir skräpet kvar,
och människans uselhet märks när hon diskuterar.
5 Krukmakarens käril prövas i ugnen,
och en människa sätts på prov genom diskussion.
6 Frukten vittnar om hur trädet blivit skött;
så visar talet hur människan tänker.
7 Beröm inte en man innan du hört honom diskutera,
ty det är så en människa sätts på prov.
8 Strävar du efter rättfärdigheten kommer du att nå den
och får iklä dig den som en lysande skrud.
9 Fåglar av samma slag bygger bo tillsammans,
och sanningen kommer till den som är sannfärdig.
10 Lejonet lurar på sitt byte,
likaså synden på den som är orättfärdig.

11 Vad den fromme säger är oföränderligt vist,
men den oförnuftige skiftar som månen.
12 Slösa inte bort tiden hos oförståndigt folk,
men stanna länge hos dem som är kloka.
13 Därarnas tal väcker anstöt,
och de skrattar i sin syndiga vällevnad.
14 Den som svär ymnigt får håret att resa sig,
när sådana grälar håller man för öronen.
15 De övermodigas gräl slutar i blodsutgjutelse,
deras ständiga smädelser är vidriga att höra.

Svek och falskhet

16 Den som avslöjar hemligheter förlorar allt förtroende,
han får aldrig en nära vän.
17 Håll av din vän och var trofast mot honom,
men om du har avslöjat hans hemligheter,
så försök inte nå honom igen.
18 Ty så som en människa dödar sin fiende,
så har du dödat din nästas vänskap,
19 och liksom du släpper en fågel ur handen,
så har du förlorat din vän och kan inte fånga honom.
20 Följ inte efter honom; han är redan långt borta,
han har flytt som en gasell ur snaran.
21 Ty ett sår kan förbindas, en skymf kan förlåtas,
men för den som röjt hemligheter finns inget hopp.
22 En man som blinkar med ögonen har ont i sinnet,
och den som känner honom håller sig undan.
23 När du är med är han len i mun
och visar beundran för allt du säger,
men efteråt anslår han en annan ton
och får dina ord att låta anstötliga.
24 Mycket avskyr jag, men ingenting så som honom,
och Herren skall också visa sin avsky.
25 Den som kastar en sten rakt upp får den i huvudet,
och ett försåtligt hugg sårar angriparen.
26 Den som gräver en grop faller själv däri,
och den som gillrar en fälla blir fångad.
27 Den som gör något ont får det själv över sig
utan att förstå varifrån det kommer.

28 Hån och ovetta drabbar den övermodige,
och straffet lurar på honom som ett lejon.
29 Snaran skall fånga dem som gläds åt de frommas fall,
och innan de dör skall de förtäras av vanda.

Var försonlig och fridsam

30 Vrede och hätskhet är också avskyvärda,
men syndaren håller fast vid dem.

28 1 Den som hämnas drabbas av Herrens hämnd,
men han framhärdat i sin syndfullhet.
2 Förlåt din nästa den orätt han har gjort,
så utplånas dina egna synder när du ber.
3 Om en människa bär på agg mot en annan,
hur kan hon då kräva läkedom av Herren?
4 Hon visar ingen nåd mot sin medmänniska,
men när hon själv har syndat tar hon till böner!
5 Hon bär på agg, hon som själv är dödlig –
vem skall då ge försoning för hennes synder?
6 Tänk på livets slut och hata inte mer;
minns döden och förgängelsen, håll fast vid buden.
7 Tänk på buden och vredgas inte på din nästa;
minns förbundet med den Högste och glöm andras fel.
8 Undvik strid, så syndar du mindre,
ty en hetlevrad människa får striden att flamma upp.
9 En syndare vållar splittring bland vänner
och sår ut förtal bland dem som lever i fred.
10 Ju mer bränsle, dess högre flammor,
ju styvare sinnen, dess hetare strid.
Ju starkare man, dess häftigare raseri,
ju större rikedom, dess våldsammare vrede.
11 Ett hetsigt gräl vållar eld,
och en hetsig strid slutar i blod.
12 Blåser du på glöden flammor den upp,
och spottar du på den slocknar den;
båda delarna är ett verk av din mun.

Förtalets faror

13 Förbannelse över lögnaren och baktalaren –
han vållar många fredliga människors undergång.
14 Den skvallrande tungan har störtat många i olycka
och drivit dem på flykt från land till land.
Den har förstört befästa städer
och lagt stormäns hus i ruiner.
15 Den skvallrande tungan har kört dugliga hustrur på porten
och berövat dem frukten av deras arbete.
16 Lyssnar man till den får man ingen frid
och kan aldrig leva i ro.
17 Piskans slag ger blodiga märken,
men tungans slag knäcker ben.
18 Många är de som fallit offer för svärdet,
men inte så många som tungans offer.
19 Lycklig den som funnit skydd mot förtalet,
som inte utsatts för dess raseri,
inte behövt släpa på dess ok
och aldrig fjättrats av dess bojor.
20 Ty dess ok är av järn
och dess bojor av koppar.
21 Ond är den död det vållar,
och dödsriket självt ger en bättre lott.
22 Förtalet skall aldrig få makt med de fromma,
de skall inte bli brända av dess flammor.
23 Dess offer blir de som överger Herren,
kring dem skall det brinna och aldrig slockna.
Det skall släppas loss mot dem som ett lejon,
som en leopard skall det slita dem i stycken.
24/25 Du inhägnar ju din egendom med törnhäckar –
se också till att sätta lås för din mun.
Du knyter ihop om ditt silver och guld –
gör dig också en våg för att väga dina ord.
26 Akta dig så att förtalet inte får dig på fall
mitt för ögonen på din lurande fiende.

Om lån och borgensförbindelser

29 1 Den som är barmhärtig låter sin nästa få låna;
att räcka en stödjande hand är att hålla buden.
2 Låt din nästa få låna när han behöver det,

och betala punktligt igen din skuld till honom.

3 Stå vid ditt ord och vinn hans förtroende,
så kommer du alltid att få vad du behöver.

4 Många ser lånet som en upphittad skatt
och ställer till besvär för sin hjälpare.

5 Innan de har fått något kysser de honom på hand
och talar med dämpad röst om hans pengar.
Men när skulden skall betalas drar de ut på tiden,
de betalar bara med beklagande fraser
och skyller på de dåliga tiderna.

6 Är långgivaren hård får han möjligen igen hälften,
och det får han ta som en skänk från ovan.
I annat fall försnillar de hans pengar
och gör honom i onödan till sin fiende.
Förbannelser och smädelse är allt han får i gengäld,
i stället för att hedras betalas han med vanära.

7 På grund av sådan ondska vägrar många ge lån:
de är rädda för onödiga förluster.

8 Men ha tålamod med den som är i nöd,
låt honom inte vänta på din gåva.

9 Ta dig an den fattige för budordets skull,
skicka inte bort honom tomhänt när han lider brist.

10 Gör av med pengarna på din broder och vän
och låt dem inte rosta bort under en sten.

11 Använd dina tillgångar så som den Högste har befallt,
det blir dig till mer nytta än guld.

12 Goda gärningar skall du låsa in i din skattkammare,
de kommer att rädda dig ur alla olyckor.

13 Bättre än en stark sköld och en tung lans
skall de försvara dig mot din fiende.

14 En god människa går i borgen för sin nästa,
men den som saknar skamkänsla sviker honom.

15 Glöm aldrig din tacksamhetskulld till en borgensman,
ty han har satt sitt liv på spel för din skull.

16 Syndaren föröder sin borgensmans välstånd,
17 och den otacksamme sviker sin räddare.

18 Borgensförbindelsen har knäckt många välbärgade män
och sköljt dem med sig som en brottsjö på havet;
mäktiga män har drivits från gård och grund
och fått irra omkring bland främmande folk.

19 Syndaren som ger sig in i borgensförbindelser
är ute efter vinst men hamnar inför rätta.
20 Ta dig an din nästa så långt du förmår,
men akta dig för att dras med i fördärvet.

Den hemlöses olycka

21 Livets nödtorft är vatten, bröd och kläder
och väggar som skyler det som inte bör visas.
22 Bättre leva fattigt i ett skjul av bräder
än äta överdådigt i en annans hus.
23 Var nöjd antingen du har litet eller mycket,
så slipper du de skymford en främling får höra.
24 Att gå ur hus i hus är ett eländigt liv,
där du är främling har du inte någon talan.
25 Du måste stå för mat och dryck utan att få tack,
och till råga på allt får du höra sårande ord:
26 "Fram med dig, främling, duka bordet,
låt mig få smaka om du har något." –
27 "Ut med dig, främling, ur vägen för fint folk,
jag har min bror på besök och behöver huset."
28 Det är tungt för en klok man att höra sådant,
att skällas för utböling och skymfas av långgivare.

Johannes 21

Yeshua uppenbarar sig vid Tiberias sjö

21 Därefter uppenbarade sig Yeshua än en gång för lärjungarna. Det var vid Tiberias sjö, och det gick till så här: ² Simon Petrus och Thomas som kallades Tvillingen, Natanael från Kana i Galileen, Sebedeus söner och två andra av hans lärjungar var tillsammans. ³ Simon Petrus sade till dem: "Jag ger mig ut och fiskar." De andra sade: "Vi går också med dig." De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting. ⁴ Tidigt på morgonen stod Yeshua på stranden, men lärjungarna visste inte att det var han. ⁵ Yeshua sade till dem: "Mina barn, har ni något att äta?" De svarade: "Nej." ⁶ Han sade: "Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få." De kastade ut nätet, och nu orkade de inte längre dra upp det

för all fisken. ⁷ Den lärjunge som Yeshua älskade sade då till Petrus: "Det är Herren." När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig ytterplagget, för han var lätt klädd, och kastade sig i sjön. ⁸ De andra lärjungarna kom efter i båten. De var inte långt från land.

⁹ När de kom i land, fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd. ¹⁰ Yeshua sade till dem: "Bär hit av fisken som ni fått." ¹¹ Simon Petrus steg i båten och drog in nätet. Det var fullt av stora fiskar, etthundrafemtio stycken. Och fast de var så många gick nätet inte sönder. ¹² Yeshua sade till dem: "Kom och ät." Ingen av lärjungarna vågade fråga honom vem han var. De förstod att det var Herren.

¹³ Yeshua gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken.

¹⁴ Detta var tredje gången som Yeshua uppenbarade sig för lärjungarna sedan han hade uppstått från de döda.

Yeshua och Petrus

¹⁵ När de hade ätit sade Yeshua till Simon Petrus: "Simon, Johannes son, älskar du mig mer än dessa?" Han svarade: "Ja, Herre, du vet att jag har dig kär." Yeshua sade till honom: "För mina lamm på bete." ¹⁶ För andra gången frågade han: "Simon, Johannes son, älskar du mig?" Han svarade: "Ja, Herre, du vet att jag har dig kär." Yeshua sade till honom: "Var en herde för mina får." ¹⁷ För tredje gången frågade han: "Simon, Johannes son, har du mig kär?" Petrus blev bedrövad över att Yeshua för tredje gången frågade: "Har du mig kär?" och han svarade: "Herre, du vet allt. Du vet att jag har dig kär." Yeshua sade: "För mina får på bete. ¹⁸ Amen, amen säger jag dig: När du var yngre, spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir äldre, skall du sträcka ut dina händer och en annan skall spänna bältet om dig och leda dig dit du inte vill."

¹⁹ Detta sade han för att ge till känna med vilken död Petrus skulle förhålla sig till Gud. Sedan sade han till honom: "Följ mig!"

²⁰ Petrus vände sig om och fick se att den lärjunge som Yeshua älskade följde efter. Det var han som vid måltiden hade legat vid Yeshuas sida och frågat: "Herre, vem är det som skall förråda dig?" ²¹ När Petrus fick se honom, frågade han Yeshua: "Herre, hur blir det med honom?"

²² Yeshua svarade: "Om jag vill att han skall vara kvar tills jag kommer, vad rör det dig? Följ du mig!" ²³ Så kom det ryktet ut bland bröderna att den lärjungen inte skulle dö. Men Yeshua hade inte sagt till honom att han inte skulle dö, utan: "Om jag vill att han skall vara kvar tills jag kommer, vad rör det dig?"

Slutord

²⁴ Det är den lärjungen som vittnar om detta och har skrivit detta, och vi vet att hans vittnesbörd är sant. ²⁵ Yeshua gjorde också mycket annat. Om varje händelse skulle skrivas ner, tror jag att inte ens hela världen kunde rymma de böcker som då skulle skrivas.

26 augusti

St. Thomas Aquinas: "Precis såsom de som är födda i en kropp behöver skydd och omvårdnad för att det kroppsliga livet ska kunna fungera, så behöver de som föds i anden skydd och omvårdnad av helig Ande. För att de skulle bli starka fick apostlarna helig Ande efter att Kristus uppstått. Denna kraft går vidare i alla människor i konfirmationens sakrament."

Syraks bok 30–33

Barnuppfostran

30 1 Den som älskar sin son agar honom ofta, då kommer han till slut att få glädje av honom.

2 Den som fostrar sin son får nytta av honom och kan vara stolt över honom inför sina bekanta.

3 Den som undervisar sin son väcker fiendens avund och får glädjas över honom inför vännerna.

4 När fadern har dött är det som om han inte var död, ty han lämnar kvar en som är hans avbild.

5 Medan han lever gläds han åt anblicken, och när han dör känner han ingen grämelse.

6 Åt sina fiender efterlämnar han en hämnare
och åt sina vänner en som återgäldar deras godhet.
7 Han tar vård om sin son och förbinder hans sår
och känner oro var gång han skriker.
8 En häst som inte rids in blir självsvåldig,
och en son som inte tuktas blir en vildhjärna.
9 Kela med ditt barn, och han blir en skräck för dig;
lek med honom, och han blir din sorg.
10 Skratta inte med honom, ty då får du lida med honom,
och till slut sitter du där och gnisslar tänder.
11 Lämna honom ingen frihet när han är ung.
12 Ge honom stryk medan han är barn,
så att han inte blir självsvåldig och visar dig olydnad.
13 Fostra din son och sätt honom i arbete,
så att inte hans tygellösa liv blir ditt fall.

Hälsa och glädje

14 Bättre fattig men frisk och stark
än rik och plågad av sjukdom.
15 Hälsa och välbefinnande är mer värt än all världens guld
och en sund själ förmer än omätlig rikedom.
16 Ingen förmögenhet är mer värd än kroppens hälsa,
och ingen lycka överträffar hjärtats glädje.
17 Döden är bättre än ett liv i plågor;
hellre evig vila än lång sjukdom.
18 Låckerheter som slösas på den som inte kan äta
är som matgåvor som sätts fram vid en grav.
19 Vad har en avgud för nytta av offer?
Den kan ju inte äta eller ens känna lukt.
På samma sätt med den som ansätts av Herren:
20 han ser på det som bjuds och suckar
som snöpingen suckar när han omfamnar en flicka.
21 Ge dig inte hän åt sorgsna tankar,
och plåga dig inte med dina bekymmer.
22 Fröjd i hjärtat håller människan vid liv,
den som lever glad får leva länge.
23 Njut av livet, var lätt till sinnes
och håll sorgen på avstånd.
Att gå och sörja har blivit många fördärv,

och det gör ingen som helst nytta.

24 Avund och vrede förkortar livet,
och bekymmer gör att man åldras i förtid.

25 Den som har ett ljust sinne och är glad i mat
förmår uppskatta det han får att äta.

Rikedomens faror och frestelser

31 1 Oro för rikedom tär på hälsan,
sådana bekymmer håller sömnen borta.

2 Men vid oro och bekymmer behöver man sova;
svår sjukdom kan botas av sömn.

3 Den rike sliter för att samla pengar,
men när han vilar kan han njuta av sin lyx.

4 Den fattige sliter för ett knappt uppehälle,
och när han vilar kommer nöden.

5 en som älskar guld kan inte bli rättfärdig,
den som jagar pengar förs på villovägar.

6 För guldets skull har många hamnat i olycka
och gått sin undergång till mötes.

7 En fälla är guldets för dem det har förhäxat,
och alla som saknar förstånd blir fångade i den.

8 Lycklig den rike som visat sig fläckfri
och inte gjort guldets till sin gud.

9 Säg vem det är, så skall vi prisa honom,
ty han har utfört storverk bland sitt folk.

10 Vem är den fullkomlige som bestått detta prov?
Må han bära huvudet högt.

Vem har avstått från synd när han kunde synda,
från att göra ont när han kunde göra det?

11 Den mannens lycka blir bestående,
och folkförsamlingen skall prisa hans frikostighet.

Regler vid festligt umgänge

12 Har du slagit dig ner vid ett rikt bord
skall du inte prata högt om det;
säg inte: "Här var det minsann välförsett!"

13 Kom ihåg att onda ögon vållar olycka.

Har någon värre ondska blivit skapad?

Så är det också alltid ögat som gråter.

14 Grip inte efter det en annan kastat blicken på,
trängs inte med honom vid skålen.

15 Ge akt på dig själv för att förstå din nästa,
och tänk dig för, vad saken än gäller.

16 Ät som en människa av det som dukats fram,
och glufsa inte i dig, så att du väcker motvilja.

17 Var den förste som slutar, så visar du dig väluppfostrad,
och var inte omättlig, så att du väcker anstöt.

18 Och om du sitter i ett sällskap,
så ta inte för dig före de andra.

19 Hur nöjd är inte den väluppfostrade med litet!
Han slipper också andnöd när han har gått till sängs.

20 Sund sömn får den som ätit måttligt;
han stiger tidigt upp med tankarna samlade.

Men en omåttlig människa plågas
av sömnlöshet, illamående och kolik.

21 Om maten bekommer dig illa,
så gå ut och kasta upp, då får du lindring.

22 Hör på mig, mitt barn, och ringakta mig inte;
en gång får du se att mina ord är sanna.

Sköt allt du gör med skicklighet,
så kommer du aldrig att drabbas av sjukdom.

23 En belevad gäst prisas högt av alla
och får ett grundmurat rykte för sina fina manér.

24 En ohyfsad gäst klandras av hela staden,
och ryktet talar bitande om hans dåliga manér.

25 Försök inte spela karl vid bågaren,
ty vinet har fört många i fördärvet.

26 Ugnen prövar ståleggens skärpa
liksom vinet hjärtat vid de övermodigas gräl.

27 Vin är som livet självt för människan
om det dricks i måttliga mängder.

Vad har man för liv om vinet fattas?
Det blev ju skapat till människans glädje.

28 Fröjd i hjärtat och glädje i sinnet
ger vin i rätt tid och i lagom mängd.

29 Bitterhet i sinnet ger vin som dricks i övermått
medan man hetsar och utmanar varandra.

30 Ruset stegrar dårens vrede tills han förgår sig,
det minskar hans styrka och vållar sår.

31 Klandra inte din kamrat när ni dricker tillsammans,
och förakta honom inte när han är upprymd.

Säg inget kränkande till honom,
och besvåra honom inte med penningkrav.

32 1 Har man valt dig till värd, så bli inte högfärdig,
utan var bland de andra som en av dem.

Sörj först för dem och inta sedan din plats.

2 Lägg dig inte till bords förrän du gjort vad du skall,
så kan du sedan glädja dig åt deras glädje
och motta ärekransen för ditt goda värdskap.

3 Tala, du som är gammal, ty det tillkommer dig,
tala klokt och förståndigt, men stör inte musiken.

4 Prata inte medan man lyssnar till annat,
och lägg inte fram din visdom i otid.

5 En sigillsten av rubin i en ring av guld –
så är orkesterns spel vid festen.

6 En sigillsten av smaragd i en infattning av guld –
så är sång och spel till ett gott vin.

7 Tala, du som är ung, om det är nödvändigt,
och en andra gång bara om du blir tillfrågad.

8 Fatta dig kort, säg mycket med få ord,
lik en kunnig man som också vet att tiga.

9 Ta dig inte ton bland stormän,
och var inte för pratsam i gamla mäns närvaro.

10 Före åskmullret ljungar blixten,
och framför den försynte går välviljan.

11 Bryt upp i tid och stanna inte kvar till sist,
gör inget lättsinnigt utan skynda dig hem.

12 Där kan du roa dig och följa dina infall;
men synda inte med övermodiga ord.

13 Därefter skall du prisa honom som skapat dig
och mättar dig med sina goda gåvor.

Gudsfruktan, försiktighet och allvar

14 Den gudfruktige låter sig undervisas,
och de som börjar dagen med bön får Herrens välbehag.

15 Den som fördjupar sig i lagen skall mättas av den,
men för hycklaren blir den en fälla.

16 De gudfruktiga ser vad som är rätt,
och deras lagtolkningar lyser som ljuset.

17 Syndaren skyr tillrättavisning
och tolkar lagen efter sina syften.

18 En klok man tänker sig alltid för,
men en övermodig främling drar sig inte för något,
och efteråt förblir han lika tanklös.

19 Gör ingenting utan eftertanke,
så slipper du ångra det du gör.

20 Gå inte på en oländig väg,
så slipper du snava på stenarna.

21 Känn dig inte heller säker på en jämn väg,
22 utan ta dig i akt till och med för dina barn.

23 Lita på dig själv i allt vad du gör,
ty också detta är att hålla buden.

24 Den som litar på lagen följer buden,
och den som förtröstar på Herren lider aldrig skada.

33 1 Den som fruktar Herren möter inget ont
– nej, gång på gång blir han räddad ur prövningen.

2 En vis man avskyr inte lagen,
men hycklaren är som ett skepp i en stormby.

3 Den förståndige litar på lagen,
lagen är för honom lika pålitlig som ett orakelsvar.

4 Förbered vad du skall säga, så lyssnar man på dig,
gör bruk av all din kunskap när du yttrar dig.

5 Dårens hjärta är som hjulet på en vagn,
hans tankar löper runt som en axel.

6 En brunstig hingst liknar en vasstungad vän:
den gnäggjar vem som än rider på den.

Motsatser i tillvaron

7 Varför är den ena dagen förmer än den andra,
när alla årets dagar får sitt ljus från solen?

8 I sin vishet gjorde Herren skillnad mellan dem
och fastställde olika högtider och fester.

9 En del av dem upphöjde och helgade han,

och andra gjorde han till vanliga dagar.

10 Likaså är alla människor komna ur stoftet

– av jord skapades Adam –

11 men i sin stora insikt gjorde Herren skillnad mellan dem och stakade ut olika vägar för dem.

12 En del av dem välsignade och upphöjde han, en del helgade han och ställde i sin närhet.

Andra förbannade och förnedrade han och störtade dem över ända.

13 Liksom krukmakaren har leran i sin hand och formar den så som han vill, så har skaparen människorna i sin hand och ger dem den lott han beslutar.

14 Mot det onda svarar det goda och mot döden livet;

så svarar den fromme mot syndaren.

15 Så skall du betrakta alla den Högstes verk: två och två, det ena svarar mot det andra.

16 Självs har jag gått in i arbetet som den siste, lik den som gör efterskörden i vingården,

17 men genom Herrens välsignelse har jag hunnit ifatt och likt druvplockaren fyllt min vinpress.

18 Betänk att jag inte har arbetat blott för mig själv utan för alla som söker fostran.

19 Så hör på mig, ni folkets hövdingar – ni folkförsamlingens ledare, lyssna!

Var herre i eget hus

20 Låt ingen bli herre över dig så länge du lever, vare sig son eller hustru, bror eller vän.

Låt inte heller någon ta över dina ägodelar – du kanske måste ångra dig och tigga dem tillbaka.

21 Så länge du lever och andas skall du inte ge dig själv i någons händer.

22 Ty det är bättre att dina barn tigger av dig än att du sneglar efter gåvor från dina söner.

23 Behåll ditt oberoende i allt vad du gör, låt inte ditt anseende fläckas.

24 Den dag som är den sista av dina levnadsdagar,

när dödsstunden är inne, skall du fördela arvet.
25 Foder, spö och last åt åsnan,
åt slaven bröd, tukt och arbete.
26 Sätt tjänaren i arbete, så slipper du bekymmer;
har han inget för händer, vill han ha sin frihet.
27 Ok och piska böjer nacken,
och en illasinnad slav skall ha prygel och pina.
28 Håll honom i arbete och låt honom inte lata sig;
29 av sysslolöshet lär man mycket ont.
30 Låt honom arbeta – det är vad han är till för,
och lyder han inte, så slå honom i bojor.
Men gå inte för långt med någon,
och gör ingenting utan rättslig grund.
31 Har du bara en slav, så låt honom bli din like,
ty du förvärvade honom genom blod.
Har du bara en slav, så behandla honom som en broder,
ty du behöver honom lika mycket som ditt eget liv.
32 Om du behandlar honom illa så att han ger sig i väg,
vart skall du då gå för att leta rätt på honom?

Apostlagärningarna 1

Löftet om den helige Ande

1 I min förra skrift,^[a] käre Teofilus, skrev jag om allt som Yeshua gjorde och lärde,^[b] ² fram till den dag då han blev upptagen till himlen, sedan han genom den helige Ande hade gett sina befallningar åt apostlarna som han hade utvalt. ³ Han visade sig för dem efter sitt lidande och gav dem många bevis på att han levde, då han under fyrtio dagar lät sig ses av dem och talade med dem om Guds rike. ⁴ Vid en måltid tillsammans med apostlarna befallde han dem: "Lämna inte Jerusalem utan vänta på vad Fadern har utlovat, det som ni har hört av mig. ⁵ Ty Johannes döpte med vatten, men ni skall om några dagar bli döpta i den helige Ande."

Yeshuas himmelfärd

⁶ När de nu var samlade frågade de honom: "Herre, är tiden nu inne för dig att återupprätta riket åt Israel?" ⁷ Han svarade dem: "Det är inte er sak att veta vilka tider eller stunder som Fadern i sin makt har fastställt."

⁸ Men när den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns." ⁹ Då han hade sagt detta, såg de hur han lyftes upp, och ett moln tog honom ur deras åsyn. ¹⁰ Medan de såg mot himlen dit han for upp, se, då stod två män i vita kläder hos dem. ¹¹ Och de sade: "Ni män från Galileen, varför står ni och ser mot himlen? Denne Yeshua som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen."

Apostlakretsen blir fulltalig

¹² Då vände de tillbaka till Jerusalem från det berg som kallas Oljeberget och som ligger nära staden, en sabbatsväg^[c] därifrån. ¹³ Och när de kom dit gick de upp till det rum i övre våningen där de brukade uppehålla sig – Petrus, Johannes, Jakob, Andreas, Filippus, Thomas, Bartolomeus, Matteus, Jakob, Alfeus son, Simon ivraren^[d] och Judas, Jakobs son. ¹⁴ Alla dessa höll endråktigt ut i bön tillsammans med några kvinnor, bland dem Yeshuas mor Maria, och vidare hans bröder.

¹⁵ En av de dagarna^[e] trädde Petrus fram bland bröderna – omkring etthundratjugo personer var då samlade – och sade: ¹⁶ "Mina bröder, det ord i Skriften måste uppfyllas som den helige Ande genom Davids mun hade förutsagt om Judas,^[f] han som blev vägvisare åt dem som grep Yeshua. ¹⁷ Han räknades som en av oss, och denna tjänst hade fallit på hans lott. ¹⁸ För pengarna som han fick för sitt brott skaffade han sig ett jordstycke. Och han föll framstupa, så att buken brast och alla hans inälvor rann ut. ¹⁹ Detta blev känt för alla som bodde i Jerusalem, och det jordstycket kallas på deras språk Akeldamak, Blodsåkern. ²⁰ I Psaltaren står det skrivet: Hans gård skall bli öde, ingen skall bo där, och: Hans ämbete skall en annan få.^[g]

²¹ Därför måste en av de män som var med oss under hela den tid Herren Yeshua gick in och ut ibland oss, ²² från det att han döptes av Johannes till den dag då han blev upptagen från oss, en av dem måste tillsammans med oss vara ett vittne om hans uppståndelse." ²³ Då ställde man fram två: Josef Barsabbas, som även kallades Justus, och Mattias. ²⁴ Och de bad: "Herre, du som känner allas hjärtan, visa vilken av dessa två du har utvalt ²⁵ till att få den apostoliska tjänst som Judas lämnade för att gå till den plats som var hans." ²⁶ De kastade lott mellan dem, och lotten föll på Mattias. Så blev han tillsammans med de elva räknad som apostel.

27 augusti

St. Monika: " När jag dör lägger jag undan den här kroppen var som helst. Bry dig inte med detta. Jag önskar endast att du minns mig vid altaret i en kyrka, var du än befinner dig i världen. Ingenting är långt från Gud. Jag behöver inte oroa mig för att Han inte ska veta var nästans Han ska låta mig åter uppstå."

Syraks bok 34–36

Drömmens lärdomar och verklighetens

34 1 Tomma förhoppningar bedrar den oförståndige, och drömmar hetsar upp den enfaldige.

2 Som att gripa efter skuggor och jaga efter vind är det att fästa sig vid drömmar.

3 Drömsyner är en efterhärming av verkligheten, den visar bilder i stället för människor.

4 Hur kan något rent komma ur orenhet, hur kan sanning komma ur lögn?

5 Spådomar, varsel och drömmar är meningslösa, skräcken för dem är som en födande kvinnas ångest.

6 Om de inte är uppenbarelser från den Högste skall du inte lägga dem på hjärtat.

7 Ty många har vilseförts av drömmar och ingetts förhoppningar som kommit på skam.

8 Lagen skall uppfyllas utan bedrägeri, och den ärliges visdomsord är dess fullbordan.

9 Den som har rest omkring känner till mycket, den erfarne kan tala med sakkunskap.

10 Den som inte samlat erfarenhet vet litet,

11 men den bereste förvärvar allt större insikt.
12 Mycket har jag sett under mina resor,
jag vet mer än som ryms i mina ord.
13 Många gånger har jag svävat i livsfara
men blivit räddad tack vare detta.
14 De som fruktar Herren skall få leva,
15 ty deras hopp står till honom som kan rädda dem.
16 Den som fruktar Herren är inte rädd för något,
hans mod sviktar aldrig, ty Herren är hans hopp.
17 Lycklig den man som fruktar Herren.
18 Vem är det han litar på? Vem är hans stöd?
19 Herrens blick följer dem som älskar honom,
han är en mäktig sköld och ett kraftfullt stöd,
han skyddar mot hettan och ger skugga i middagssolen
och bevarar dem från att snubbla och falla.
20 Han ger själen glädje och ögonen ljus,
han ger läkedom, liv och välsignelse.

Offer åt Gud och rättvisa åt de fattiga

21 Det som vunnits med orätt blir inget felfritt offer,
22 de laglösas gåvor vinner inte Herrens välbehag.
23 Vad de gudlösa bär fram behagar inte den Högste,
han förlåter inte synder för många offers skull.
24 Att frambära offer av det som tillhör de fattiga
är att dräpa en son inför faderns ögon.
25 Det hoptiggda brödet är de fattigas liv;
stjäl man det får man blod på händerna.
26 Den som tar levebrödet från sin nästa mördar honom,
27 och den som vägrar arbetaren hans lön spiller blod.
28 Om en bygger upp och en annan river ner,
vad vinner de då mer än mödor?
29 Om en ber och en annan förbannar,
vem skall då Härskaren lyssna till?
30 Om man badar efter liksvepning men rör liket igen,
vad vinner man då med sin rening?
31 Så handlar den som fastar för sina synders skull
men sedan går och gör samma sak igen.
Vem lyssnar till en sådan mans bön,
och vad vinner han med sin botgöring?

35 1 Att hålla lagen är ett rikligt offer;
2 gemenskapsoffer frambärs när man följer buden.
3 Att löna gott med gott är att frambära matoffer,
4 och välgörenhet är detsamma som tackoffer.
5 Herrens nåd får den som undviker det onda,
försoning vinner den som skyr orättfärdighet.
6 Träd inte fram tomhänt inför Herren;
7 alla dessa gåvor påbjuds av lagen.
8 Den rättfärdiges offer pryder altaret,
dess vällykt når fram till den Högste.
9 En rättfärdig mans gåva tas nådigt emot,
hans påminnelseoffer blir inte bortglömt.
10 Var frikostig när du ger till Herrens ära,
snåla inte med de förstlingsoffer du skänker.
11 Bär fram gåvor med glatt ansikte,
och överlämna med glädje det heliga tiondet.
12 Ge åt den Högste så som han gett åt dig,
var frikostig så långt dina tillgångar räcker.
13 Ty Herren är den som återgäldar;
han skall återgälda dig sjufalt.
14 Kom inte med mutor, dem tar han inte emot,
15 lita inte på orättfärdiga offer.
Ty Herren är den som dömer,
inför honom finns ingen mänsklig storhet.
16 Han tar inte parti mot den fattige
utan lyssnar till den förorättades bön.
17 Han gör sig inte döv för den faderlöses nödrop
eller för änkan som oavlåtligt klagar.
18 Se hur änkans tårar rinner över kinden,
19 hör hennes förbannelse över den som vållat dem!
20 Den som villigt fullgör sin tjänst blir mottagen,
och hans bön når upp till molnen.
21 Genom molnen stiger den ringes bönerop;
han tröstas inte förrän det når sitt mål,
han tystnar inte förrän den Högste griper in,
22 tar sig an de rättfärdigas sak och skipar rättvisa.
Och Herren skall sannerligen inte dröja,
han skall inte låta deras väntan bli lång
innan han knäcker ryggen på de obarmhärtiga

23 och låter hedningarna få sitt rättvisa straff,
innan han utplånar hela den fräcka hopen
och bryter sönder de orättfärdigas spiror,
24 innan han ger människorna deras gärningars lön
och straffar dem efter deras handlingars syfte,
25 innan han tar sig an sitt folks rättvisa sak
och gläder dem med sin barmhärtighet.
26 Underbar är hans barmhärtighet i nödens tid,
som regnmoln när torkan råder.

Bön om Guds ingripande

36 1 Förbarma dig över oss, du härskare som är allas Gud,
2 hjälp oss, slå alla hednafolk med skräck för dig!
3 Lyft din hand mot de främmande folken
och låt dem se din härskarmakt.
4 Liksom du använde oss till att visa dem din helighet
må du använda dem till att visa oss din storhet.
5 Må de få erfara detta liksom vi har gjort:
det finns ingen annan Gud än du, Herre.
6 Gör nya tecken, låt åter under hända,
7 vinn ära åt din hand, åt din starka arm!
8 Låt vreden vakna, ge fritt lopp åt din harm,
9 förinta motståndaren och utplåna fienden.
10 Låt dagen komma snart, minns vad du beslutat,
låt dina storverk bli förkunnade.
11 I din vredes eld må de flyende förtäras
och ditt folks plågoandar möta sin undergång.
12 Krossa huvudet på fiendernas ledare,
de som säger: "Det finns ingen annan än vi."
13 Samla alla Jakobs stammar,
ge dem på nytt deras urgamla arvslott.
14 Förbarma dig, Herre, över det folk som fått ditt namn,
över Israel, som du har liknat vid en förstfödd son!
15 Var barmhärtig mot din tempelstad,
mot Jerusalem, den plats där du valt att bo.
16 Låt Sion genljuda av dina gärningars lov
och ditt tempel fyllas av din härlighet.
17 Träd fram som vittne för dem du skapade i begynnelsen,
och uppfyll de profetior som uttalats i ditt namn.

18 Ge lön åt dem som tåligt väntar på dig,
och visa att dina profeter var trovärdiga.
Lyssna, Herre, till dina tjänares bön,
19 så att Arons välsignelse av ditt folk går i uppfyllelse!
Då skall alla som bor på jorden se
att du är Herren, den evige Guden.
Det kloka giftermålet

20 Magen smälter vilken mat som helst,
men somlig mat är bättre än annan.
21 Gommen känner smaken av vilt,
likaså känner ett klokt hjärta igen lögnen.
22 Den som är bakslug vållar elände,
men en erfaren man kan ge honom vad han förtjänar.
23 Kvinnan får ta vilken man som helst,
men den ena flickan är bättre än den andra.
24 En vacker hustru gör mannens uppsyn glad
och är förmer än allt en man kan begära.
25 Om hon är mild och vänlig i sitt tal
går mannens lycka över mänskliga mått.
26 Den som tar sig en hustru får det första han behöver:
den rätta hjälpen, en pelare till stöd.
27 Finns inget stängsel blir gården plundrad,
finns ingen hustru får man lida den rotlöses kval.
28 Ty vem har förtroende för en tjuvaktig landstrykare,
som flackar omkring från stad till stad?
Så går det den som saknar hem
och tar in var som helst när natten kommer.

Apostlagärningarna 2

Den helige Ande utgjuts på pingstdagen

2 När pingstdagen^[a] hade kommit var de alla samlade. ² Då kom plötsligt från himlen ett dån, som när en våldsamt storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt. ³ Tungor som av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på var och en av dem. ⁴ Och de

uppfylldes alla av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala.

⁵ Nu bodde i Jerusalem fromma judiska män från alla folk under himlen.

⁶ Och när dånet hördes samlades folkskaran, och alla blev mycket uppskakade, eftersom var och en hörde sitt eget språk talas. ⁷ Håpna och förundrade sade de: "Är de inte galileer, alla dessa som talar?" ⁸ Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål? ⁹ Vi som är parter, meder eller elamiter, vi som bor i Mesopotamien, Judeen eller Kappadocien, i Pontus eller Asien, ^[b] ¹⁰ i Frygien eller Pamfylien, i Egypten eller Libyen åt Cyrene till eller är inflyttade främlingar från Rom, ¹¹ vi som är judar eller proselyter, ^[c] kretenser eller araber – vi hör dem tala på vårt eget språk om Guds väldiga gärningar." ¹² De var alla mycket håpna och förvirrade och frågade varandra: "Vad kan detta betyda?" ¹³ Men andra sade hånfullt: "De har druckit sig fulla av sött vin."

Petrus pingstpredikan

¹⁴ Då trädde Petrus fram tillsammans med de elva och tog till orda och talade till dem: "Ni judiska män och alla ni som bor i Jerusalem, detta bör ni veta, och lyssna nu på mina ord. ¹⁵ Det är inte som ni tror att dessa är berusade. Det är ju bara tredje timmen på dagen. ¹⁶ Nej, det är detta som är sagt genom profeten Joel:

¹⁷ Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud:

Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött.

Era söner och era döttrar skall profetera,
era unga män skall se syner, och era gamla män
skall ha drömmar. ^[d]

¹⁸ Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de skall profetera.

¹⁹ Jag skall låta under synas uppe på himlen
och tecken nere på jorden, blod, eld och rök.

²⁰ Solen skall vändas i mörker och månen i blod,
innan Herrens dag kommer, den stora och härliga.

²¹ Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn
skall bli frälst.

²² Israeliter, lyssna till dessa ord: Yeshua från Nasaret var en man som Gud bekände sig till inför er genom kraftgärningar, under och tecken, som Gud genom honom utförde mitt ibland er, så som ni själva vet.

²³ Efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och med

hjälp av dem som är utan lagen^[e] spikade ni fast honom på korset och dödade honom. ²⁴ Men honom har Gud uppväckt och löst ur dödens vånda, eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av döden.

²⁵ David säger med tanke på honom:

Jag har alltid Herren för ögonen, han står på min högra sida för att jag inte skall vackla.^[f]

²⁶ Därför gläder sig mitt hjärta och jublar min tunga, ja, också min kropp skall vila i det hoppet

²⁷ att du inte skall lämna mig i graven^[g] eller låta din Helige se förgängelsen

²⁸ Du har visat mig livets vägar, och du skall uppfylla mig med glädje inför ditt ansikte.

²⁹ Mina bröder, jag får väl öppet säga er att vår stamfader David är både död och begravnen, hans grav finns ibland oss än i dag. ³⁰ Han var profet och visste att Gud med ed hade lovat att sätta någon av hans ättlingar på hans tron. ³¹ I förväg såg han Kristi uppståndelse och sade: Han skall inte lämnas kvar i graven, och hans kropp skall inte se förgängelsen. ^[h]

³² Det är denne Yeshua som Gud har uppväckt, och vi är alla vittnen till det. ³³ Sedan han nu genom Guds högra hand har blivit upphöjd och av Fadern tagit emot den utlovade helige Ande, har han utgjutit detta som ni ser och hör. ³⁴ Ty David har inte farit upp till himlen. Men han säger:

Herren sade till min Herre:^[i] Sätt dig på min högra sida,^[j]

³⁵ tills jag har lagt dina fiender som en fotpall under dina fötter.^[k]

³⁶ Därför skall hela Israels folk veta att denne Yeshua som ni korsfäste, honom har Gud gjort både till Herre och Messias."

³⁷ När de hörde detta, högg det till i hjärtat på dem, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: "Bröder, vad skall vi göra?" ³⁸ Petrus svarade dem: "Omvänd er och låt er alla döpas i Yeshuas Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva.

³⁹ Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar." ⁴⁰ Också med många andra ord vittnade han och uppmanade dem: "Låt er frälsas från detta bortvända släkte." ⁴¹ De som då tog emot hans ord döptes, och så ökade antalet lärjungar den dagen med omkring tre tusen.

De troendes gemenskap

⁴² De höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönera. ⁴³ Och fruktan kom över alla, och många under och tecken gjordes genom apostlarna. ⁴⁴ Alla troende var tillsammans och hade allting gemensamt. ⁴⁵ De sålde sina egendomar och allt vad de ägde och delade ut till alla, efter vad var och en behövde. ⁴⁶ Varje dag var de endräktigt tillsammans i templet, och i hemmen bröt de bröd och höll måltid med varandra i jublande, innerlig glädje. ⁴⁷ De prisade Gud och var omtyckta av allt folket. Och Herren ökade var dag skaran med dem som blev frälsta.

28 augusti

St. Augustine av Hippo: "Gud valde att låta gott komma ur det onda istället för att inte alls tillåta det onda att ske."

Syraks bok 37–39

Vänner och rådgivare

37 1 Alla vänner säger: "Även jag är din vän",
men somligas vänskap är bara ord.
2 Är det inte en sorg ända till döds
när en vän och kamrat förvandlas till fiende?
3 O, du onda böjelse, varifrån har du strömmat in
för att översvämma hela jorden med svek?
4 En vän kan dela sin kamrats glädje
men bli hans motståndare i nödens stund.
5 En annan vän delar slitet för brödfödan,
och inför striden griper han sin sköld.
6 Ha alltid din vän i minnet,
och kom ihåg honom när du får pengar.

7 Alla rådgivare prisar sina råd,
men somliga ger råd till egen fördel.
8 Akta dig för den som vill ge råd,
och ta först reda på vad hans intresse är –
han ser ju till sin egen fördel.
Låt honom inte kasta lott om ditt öde
9 och säga dig att du är på rätt väg
men sedan stiga åt sidan för att se vad som händer.
10 Rådgör inte med den som ser snett på dig,
dölj dina planer för dina avundsmän.
11 Rådgör inte med en kvinna om hennes rival
eller med en feg man om krig,
inte med säljaren om en affär
eller med köparen om en försäljning,
inte med den ogine om en gengåva
eller med den hårdhjärtade om en vänlighet,
inte med den maktige om arbete av något slag,
med en säsongarbetare om verkets slutförande
eller med en lat slav om ett stort företag.
Dröj aldrig hos sådana för att få råd.
12 Nej, håll dig till den gudfruktige,
den som du vet följer buden,
som har samma sinnelag som du
och som lider med dig om du råkar i svårigheter.
13 Använd också ditt eget omdöme,
ty det är din trognaste rådgivare.
14 En människas hjärta ger stundom bättre besked
än sju spejare i ett högt vaktorn.
15 Men utöver detta skall du be till den Högste
att han leder dig på sanningens raka väg.

Visdomens frukter

16 Varje handling börjar med ord,
och varje företag inleds med rådslag.
17 Tecken på hjärtats föränderlighet
18 är fyra ting som kommer därifrån:
gott och ont, liv och död,
men den ständige härskaren över dem är tungan.
19 En man kan vara skarpsinnig och en lärare för många

och ändå till ingen nytta för sig själv.

20 En man kan vara skicklig talare men bli avskydd.

Han går miste om allt livets goda,

21 ty Herren gav honom inte förmågan att behaga;

en sådan man saknar helt vishet.

22 En man kan vara vis när det gäller honom själv,

men hans klokhet kommer bara hans kropp till godo.

23 En vis man fostrar sitt folk,

och frukten av hans klokhet är att lita på.

24 En vis man blir rikt välsignad,

och alla som ser honom prisar honom lycklig.

25 En människa har sin utmätta livstid,

men Israels dagar kan inte räknas.

26 Den vise vinner förtroende hos sitt folk,

och hans namn skall leva i evighet.

Regler för hälsa, sjukdom och dödsfall

27 Mitt barn, pröva dig fram så länge du lever;

ta reda på vad som är skadligt och avstå från det.

28 Ty allting är inte nyttigt för alla,

och alla tilltalas inte av allt.

29 Sukta inte efter allsköns läckerheter

och hänge dig inte åt frosseri.

30 Ty överdrivet ätande leder till sjukdom,

och omåttligheten är granne till ohälsan.

31 Omåttlighet har blivit mångas död,

men den försiktige förlänger sitt liv.

38 1 Visa läkaren aktning för den nytta han gör

– även han är ju skapad av Herren –

2 ty från den Högste kommer förmågan att bota,

och av kungar blir han belönad.

3 Läkarens kunnighet ger honom en hög ställning,

och han vinner mäktiga mäns beundran.

4 Herren har låtit jorden alstra läkemedel,

och en klok man förkastar dem inte.

5 Var det inte ett trästycke som gjorde vattnet drickbart,

för att Herrens makt skulle bli känd?

6 Åt människorna gav han kunskap

för att bli prisad för dessa underbara gåvor.
7 Genom dem har han botat den sjukes plåga,
8 av dem blandar apotekaren till sin medicin.
Herren upphör aldrig att verka;
från honom sprider sig hälsa över jorden.
9 Mitt barn, ta inte för lätt på sjukdom,
utan be till Herren, så skall han göra dig frisk.
10 Upphör att fela, ändra ditt handlande
och rena ditt hjärta från all synd.
11 Offra rökelse och påminnelseoffer av mjöl,
och håll olja över din gåva, så mycket du har råd till.
12 Men låt också läkaren göra sitt
– även han är ju skapad av Herren.
Låt honom inte lämna dig, ty du behöver honom.
13 Ibland ligger en lycklig utgång i läkarnas händer;
14 så ber de ju också om Herrens hjälp
att ge lindring och bot som leder till liv.
15 Den som syndar mot sin skapare
må hamna i läkarens händer.
16 Mitt barn, låt tårarna flöda när någon är död,
stäm upp klagosång över din svåra förlust.
Visa den döde den heder han har rätt till,
och var inte försumlig med hans begravning.
17 Låt gråten vara bitter och klagan högljudd;
håll en sorgeshögtid som är honom värdig,
under en dag eller två, för att undgå förtal,
men trösta dig sedan för sorgen.
18 Ty sorg kan leda till död,
sorg i hjärtat bryter din styrka.
19 Där olyckan slår bor också sorgen,
ett liv i fattigdom är en förbannelse för hjärtat.
20 Låt inte sorgen få makt över ditt hjärta,
skjut undan den, och tänk på ditt eget slut.
21 Glöm inte detta, ty det finns ingen väg tillbaka;
du hjälper inte den döde men skadar dig själv.
22 Tänk på att hans öde även skall bli ditt:
”I går jag, i dag du.”
23 Har den döde fått ro, så låt hans minne vila;
trösta dig över förlusten så snart hans liv har flytt.

Kroppsarbete och studier

24 Den lärdes vishet förutsätter riklig fritid;
har man litet att sköta, då kan man bli vis.

25 Inte kan den bli vis som regerar över plogen
och stoltserar med oxpiken som lans,
som kör sina oxar och upptas av deras arbete
och som inte kan tala om annat än kreatur.

26 En sådan man lever för att plöja fåror,
och hans bekymmer är fodret till kvigorna.

27 Likaså byggmästaren och hans hantverkare,
som arbetar dag och natt,
eller den som graverar sigillringar
och outtröttligt formar olika mönster.

En sådan man lever för att göra bilden lik,
och hans bekymmer är att få arbetet färdigt.

28 Likaså smeden som sitter vid städet
och noga ger akt på sitt smide.

Den heta röken plågar hans kropp,
och han sliter hårt i hettan från ässjan.

Hammarlagen bedövar hans öron,
medan blicken är fäst på modellen för arbetet.

En sådan man lever för att få föremålen färdiga,
och hans bekymmer är att ge dem slutputsen.

29 Likaså krukmakaren som sitter vid sitt arbete
och snurrar drejskivan med fötterna.

Hans arbete håller honom i ständig oro,
hur mycket han skall göra är noga bestämt.

30 Han formar leran med händerna
och trampar den mjuk med fötterna.

En sådan man lever för att få glasyren färdig,
och hans bekymmer är att få ugnen tömd.

31 Alla dessa litar på sina händer,
och var och en av dem är kunnig på sitt område.

32 Utan dem kan ingen stad grundas,
och de behöver inte flacka omkring bland främlingar.

Men till stadens råd blir de inte kallade,

33 och de utmärker sig inte i folkförsamlingen.

De tar aldrig plats på domarsätet,
och rättsordningen förstår de sig inte på.

De kan varken undervisa eller döma,

och de gör sig inte bemärkta med tänkespråk.
34 Nej, det är den skapade världens bestånd de säkrar,
och deras bön gäller deras hantverk.
Den däremot som lever för den Högstes lag
och ägnar sina tankar åt den,

39 1 han forskar i alla fädernas vishet
och studerar ivrigt vad profeterna sagt.

2 Han samlar på berömda mäns ord
och tränger in i sinnrika tänkespråk.

3 Han söker ordspråkens dolda mening
och är förtrogen med tänkespråkens gåtor.

4 Stormän tar honom i sin tjänst,
och i härskares följe blir han sedd.

Han kan resa i främmande länder,
ty han har provat på gott och ont bland människor.

5 Han beflitar sig om att börja sin dag
i bön inför Herren, sin skapare.

Han vänder sig till den Högste, åkallar honom
och ber om förlåtelse för sina synder.

6 Om det är Herrens, den Våldiges, vilja
fylls han av vishetens ande.

Han låter sin vishet strömma fram i ord
och prisar Herren i bön.

7 En sådan man ger rätt riktning åt sin klokhet och insikt
och ägnar sina tankar åt Herrens hemligheter.

8 Han undervisar om sin lära
och har sin stolthet i Herrens förbunds lag.

9 Många skall lovsjunga hans klokhet,
aldrig någonsin skall hans namn utplånas.

Minnet av honom skall inte försvinna,
hans rykte skall leva genom alla släktled.

10 I främmande länder skall man tala om hans vishet,
och folkförsamlingen skall förkunna hans lov.

11 Lever han länge äras hans minne mer än tusen andras,
och dör han är detta honom nog.

Allt har sitt ändamål

12 Ännu fler tankar har jag att lägga fram;

som fullmånen sväller jag av dem.

13 Lyssna till mig, mina fromma söner,
så skall ni grönska som rosenbusken vid bäcken.

14 Ni skall sprida vällukt som rökelsen
och gå i blom som liljan.

Sprid er vällukt, stäm upp er lovsång
och prisa Herren för alla hans verk.

15 Förkunna hans namns storhet,
tacka och lovsjung honom
med sånger och med spel på lyra.

Med dessa ord skall ni prisa honom:

16 Allt vad Herren har skapat är underbart,
och allt vad han har befallt sker i rätt tid.

17 Ingen må säga: "Vad är detta? Vad är det till för?"
Allt blir efterfrågat när dess tid är inne.

Genom hans ord hejdades vattnet liksom i en damm,
på hans bud blev vattenförråden till.

18 På hans befallning sker allt vad han önskar,
och ingen kan försvaga hans räddande kraft.

19 Han vet allt om varje människas gärningar,
ingenting kan gömmas för hans blickar.

20 Från evighet till evighet ser han,
och ingenting är förundransvärt för honom.

21 Ingen må säga: "Vad är detta? Vad är det till för?"
Allt har skapats för sitt ändamål.

22 Hans välsignelse flödar över som en flod
som dränker in den torra jorden med sitt vatten.

23 Men hans vrede skall också fördriva hedningarna,
liksom när han förvandlade vattenrik mark till saltjord.

24 Hans vägar är raka för de fromma
men fulla av hinder för de laglösa.

25 Goda ting har från begynnelsen skapats för de goda
men också onda ting för syndarna.

26 Det mest nödvändiga för människans liv
är vatten och eld och järn och salt,
mjöl och mjölk och honung,
vin och olja och kläder.

27 Allt detta är de fromma till nytta,
men för syndarna vänds det till skada.

28 Det finns andar som skapats för att straffa

och låter piskslagen hagla i vredesmod.
På räakenskapens dag ger de sin styrka fritt lopp
tills deras skapares vrede är stillad.
29 Eld och hagel, pest och hungersnöd –
allt detta har skapats för att straffa,
30 liksom vilddjurständer, skorpioner och ormar
och svärdet som straffar och förgör den gudlöse.
31 När de hör hans befallning gläds de
och gör sig beredda för sin tjänst på jorden;
när tiden är inne lyder de hans ord.
32 Av detta har jag från början blivit styrkt,
jag har övervägt det och nu skrivit ner det:
33 allt vad Herren har skapat är gott,
han fyller varje behov i rätt tid.
34 Ingen må säga: "Det här är sämre än det där",
ty allt blir uppskattat när dess tid är inne.
35 Så stäm upp er lovsång med både hjärta och mun,
och prisa Herrens namn.

Apostlagärningarna 3

Petrus botar en lam man

3 Petrus och Johannes var på väg upp till templet vid tiden för bönen
man ber vid nionde timmen. ² Då bar man dit en man som hade varit lam
från födelsen. Varje dag satte man honom vid den tempelpört som
kallas Sköna porten, för att han skulle be dem som var på väg in i
templet om en gåva. ³ När han nu såg att Petrus och Johannes skulle
gå in i templet, bad han om en gåva. ⁴ De fäste blicken på honom, och
Petrus sade: "Se på oss!" ⁵ Mannen såg uppmärksamt på dem och
väntade sig att få något. ⁶ Men Petrus sade: "Silver och guld har jag inte,
men vad jag har, det ger jag dig: I Yeshuas Kristi, nasaréns, namn: stig
upp och gå!" ⁷ Och han tog honom i högra handen och reste honom upp.
Genast fick mannen styrka i fötter och vrister. ⁸ Han hoppade upp, stod
upprätt och började gå och följde med dem in i templet, han gick och
hoppade och prisade Gud. ⁹ Allt folket såg honom gå omkring och prisa
Gud. ¹⁰ Och de kände igen honom och såg att det var mannen som
brukade sitta och tigga vid Sköna porten, och de fylldes av förskräckelse
och förundran över det som hade hänt med honom.

Petrus vittnar om Livets furste

¹¹ Då mannen höll sig till Petrus och Johannes, skyndade allt folket fram till dem i den pelarhall som kallas Salomos pelarhall. De var utom sig av häpnad. ¹² När Petrus såg det sade han till folket: "Israeliter, varför är ni förvånade över det här, och varför stirrar ni på oss, som om vi av egen kraft eller fromhet hade gjort att han kan gå? ¹³ Nej, Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, våra fäders Gud, har förhärsligt sin tjänare Yeshua, som ni utlämnade och förnekade inför Pilatus, när denne hade beslutat att frige honom. ¹⁴ Ni förnekade den Helige och Rättfärdige och begärde att få en mördare frigiven. ¹⁵ Livets furste dödade ni, men honom har Gud uppväckt från de döda. Det är vi vittnen till. ¹⁶ Och genom tron på hans namn har det namnet gett styrka åt denne man, som ni ser och känner. Tron som det namnet skänker har gett honom full hälsa så som ni alla ser.

¹⁷ Nu vet jag, bröder, att varken ni eller era rådsherrar visste vad ni gjorde. ¹⁸ Men Gud har på detta sätt låtit det gå i uppfyllelse som han har förutsagt genom alla sina profeter, att hans Messias skulle lida. ¹⁹ Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade ²⁰ och tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte och han sänder Messias som är bestämd för er, nämligen Yeshua. ²¹ Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer då allt det blir återupprättat, som Gud har förkunnat genom sina heliga profeters mun från urminnes tid. ²² Mose har sagt: En profet som är lik mig skall Herren er Gud låta träda fram åt er, ur era bröders krets. Lyssna till honom i allt vad han säger er. ^[b] ²³ Men var och en som inte lyssnar till den profeten skall utrotas ur folket. ^[c] ²⁴ Alla profeterna, så många som har talat från Samuel och framåt, har också förkunnat dessa dagar. ²⁵ Ni är barn till profeterna och arvtagare till förbundet som Gud slöt med era fäder, när han sade till Abraham: I din avkomma ^[d] skall alla folk på jorden välsignas. ^[e] ²⁶ För er först och främst har Gud låtit sin tjänare träda fram, och han har sänt honom för att välsigna er genom att vända var och en bort från sina onda gärningar."

29 augusti

Ven. Beda: "Det råder inget tvivel om att Johannes Döparen led i fängelse och var fastkedjad såsom ett vittne till vår Återlösare, vars förelöpare han var och för vilken han gav upp sitt liv. Hans förföljare hade inte krävt att han avsåde sig sin tro. bara att han skulle vara tyst om sanningen. Ändå var det Kristus han dog för. Säger inte Kristus: "Jag är sanningen?" Just därför att Johannes Döparen spillde sitt blod för sanningen, dog han sannerligen för Kristus."

Syraks bok 40–42

Människans hårda lott

40 1 En ständig möda har skapats åt alla människor,
ett tungt ok har lagts på Adams söner
alltifrån den dag de lämnar moderlivet
till den dag de återvänder till allas moder:

2 bekymrade tankar, hjärtats ångest,
oro för det som väntar, dödsdagen.

3 Från den som sitter i prakt på tronen
till den som sjunkit ner i stoft och aska,

4 från den som bär purpur och krona
till den som går klädd i grovt linnetyg:

5 vrede och avund, förvirring och oro,
dödsskräck, förbittring och strid.

Och när det är tid för nattvilan
förvränger drömmen den sovandes föreställningar.

6 En liten stund, knappt märkbar, får han ro,
men sedan plågas han i sömnen som på dagen,
lika fylld av ångest för det han ser inom sig
som den som flytt ur en strid.

7 I det avgörande ögonblicket vaknar han
och häpnar över att inget finns att frukta.

8 Bland allt som lever, såväl människor som djur,
men sjufalt värre bland syndarna,

9 härskar pest och blodsutgjutelse, strid och svärd,
olyckor och hunger, förstörelse och lidande.

10 För de laglösa har allt detta skapats;
för deras skull kom också floden.

11 Allt som är av jord vänder åter till jorden,
och det som är av vatten går tillbaka till havet.

Värden som består

12 All korruption och orätt skall sopas bort,
men redbarheten skall alltid bestå.

13 De orättfärdigas rikedom är lik bäcken som torkar ut,
lik åskmullret som dör bort i regnet.

14 Den som är frikostig får leva i glädje,
men lagbrytaren skall förintas fullständigt.

15 De gudlösas avkomma skjuter inte många skott,
för deras orena rötter finns bara hårda klippan.

16 Vassen som växer vid sjöar och flodstränder
rycks upp före alla andra gräsarter,

17 men godheten är som en grönskande trädgård,
och barmhärtigheten fortlever för alltid.

18 Att vara sin egen eller ha ett arbete är behagligt,
men bättre än båda är att finna en skatt.

19 Att få barn och att grunda en stad tryggar eftermälet,
men bättre än båda anses en oförvitlig hustru.

20 Vin och musik ger glädje åt hjärtat,
men bättre än båda är kärlek till visheten.

21 Flöjt och harpa frambringar sköna toner,
men bättre än båda är älskvärda ord.

22 Skönhet och behag är en lust för ögat,
men bättre än båda är spirande gröda.

23 Vän och kamrat skyndar till när det behövs,
men bättre än båda är hustrun vid mannens sida.

24 Bröder och hjälpsamhet gagnar i nödens stund,
men bättre än båda skyddar din egen godhet.

25 Silver och guld ger säkert fotfäste,
men bättre än båda anses klokhet.

26 Pengar och makt ger självsäkerhet,
men bättre än båda är gudsfruktan.

För den gudfruktige finns ingen motgång,

han behöver aldrig söka hjälp.

27 Gudsfruktan är som en grönskande trädgård
och skyddar bättre än någon jordisk härlighet.

Fattigdom, död och vanära

28 Mitt barn, lev inte en tiggares liv;
det är bättre att dö än att tigga.

29 En man som måste snegla åt andras bord –
hans tillvaro kan inte kallas liv.

Att äta andras mat fläckar hans själ,
och en man med förstånd och fostran tar sig i akt.

30 I den skamlöses mun smakar gåvan sött,
men i hans mage bränner den som eld.

41 1 O död, hur bitter är inte tanken på dig
för en man som lever i lugn och välstånd,
en man utan bekymmer som har framgång i allt
och som ännu kan njuta av en god måltid.

2 O död, en lycka är det bud du sänder
för en man som är fattig och orkeslös,
en utlevad gubbe som har bekymmer med allt,
som vägrar finna sig och inte längre håller ut.

3 Frukta inte för dödens bud –
tänk på dem som gått före och dem som kommer efter.

4 Detta är Herrens bud för alla som lever,
och hur kan du förkasta den Högstes beslut?

Tio år eller hundra eller tusen –
i dödsriket kan ingen klaga över sitt liv.

5 Syndares barn blir vidriga barn,
som vistas i de gudlösas sällskap.

6 Syndares barn går miste om sitt arv,
deras avkomma lever i ständig vanära.

7 En gudlös far får höra klander från barnen,
ty de blir vanärade för hans skull.

8 Ve er, alla gudlösa,
som har övergett den Högstes lag!

9 När ni föds, föds ni till förbannelse,
och när ni dör, blir förbannelse er lott.

10 Allt som kommer ur jord vänder åter till jorden;

så går de gudlösa från förbannelse till förintelse.

11 Människor sörjer över kroppens död,
men för syndaren utplånas även hans onda namn.

12 Var rädd om ditt namn, ty det följer dig
längre än tusentals väldiga guldskeer.

13 Det goda livet har sin utmätta tid,
men ett gott namn lever kvar för alltid.

Berättigad blygsel och oberättigad

14 Följ min lära, mina barn, och lev i frid.

Vishet som döljs och en skatt som är gömd –
vad är det för nytta med sådant?

15 Bättre en man som döljer sin dårskap
än en som döljer sin vishet.

16 Låt alltså skamkänslan styras av mina regler,
ty all blygsel man känner är inte bra
och vinner inte allas uppriktiga gillande.

17 Blygs inför din far och mor över otukt

och inför furste och härskare över lögn,

18 inför domare och ämbetsmän över felsteg

och inför menighet och folk över lagbrott,

inför vän och kompanjon över ohederlighet

19 och inför folket där du bor över stöld

och för att glömma Gud och förbundet.

Blygs för att lägga armbågen i maten,

för att förbanna den som ber om en gåva

20 och för att lämna en hälsning obesvarad,

för att se efter en lösaktig kvinna

21 och för att vända ryggen åt en släkting,

för att ta ifrån någon hans rättmätiga andel,

för att titta närgånget på en annans hustru

22 och för att springa efter tjänsteflickan –

kom inte i närheten av hennes säng.

Blygs för att tala sårande till en vän

– låt inte en gåva följas av kränkande ord –

42 1 för att föra ett rykte vidare

och för att avslöja hemligheter.

Då visar du den rätta blygseln

och blir omtyckt av alla människor.

Du skall inte blygas för följande ting –

synda inte genom att ta hänsyn till person:

- 2 för den Högstes och förbundets lag
eller för rättens krav, så att du frikänner den gudlöse,
- 3 för att kräva räkenskap av kompanjon och reskamrat
eller för att dela ett arv åt andra,
- 4 för noggrannhet med våg och vikter
eller för tillgångar, vare sig stora eller små,
- 5 för att göra vinst på affärsverksamhet
eller för att ge barn ordentlig fostran
och att prygla upp en dålig slav.
- 6 Har du en dålig hustru är ett sigill på sin plats,
där många händer snokar skall du låsa.
- 7 Räkna och väg det du anförtrot åt andra,
och skriv upp allt du ger ut och får in.
- 8 Blygs inte för att tillrättavisa den vettlöse dåren
eller en utlevad gubbe som tävlar med de unga.
Då har du blivit fostrad på rätta sättet
och består provet inför alla människor.

Kvinnor ger bekymmer

- 9 En dotter är sin fars hemliga bekymmer,
han blir sömnlös av oro för henne:
medan hon är ung, för att hon skall bli över,
och när hon blivit gift, för att hon skall bli förskjuten,
- 10 medan hon är ogift, för att hon skall råka i olycka
och bli med barn i föräldrahemmet,
och när hon är gift, för att hon skall vara otrogen
eller för att äktenskapet skall bli barnlöst.
- 11 Vaka strängt över en självsvåldig dotter,
så att hon inte drar över dig fiendernas åtlöje,
skvaller i staden och anklagelser bland folket
och skämmer ut dig inför alla människor.
- 12 Fäst dig inte vid skönhet hos någon,
och sitt inte i sällskap med kvinnor.
- 13 Ty från kläder kryper det ut mal
och från en kvinna kvinnlig ondska.
- 14 Hellre en mans ondska än en god kvinna,
och av en skamlös kvinna kommer vanära.

Lovsång över skapelsen

15 Nu vill jag tala om Herrens verk,
och det jag har sett vill jag skildra.
Genom Herrens ord fullbordades hans verk.

16 Den strålande solen blickar ner på allt,
och Herrens skapelse är full av hans härlighet.

17 Det är inte möjligt för Herrens heliga
att skildra alla hans underbara verk,
allt som fick sin fasta form av Herren, allhärskaren,
så att hans härlighet blev hela världens grundval.

18 Avgrunden utforskar han såväl som människans hjärta,
han genomskådar hennes listiga planer.
Ty den Högste äger all kunskap;
han iakttar tecknen som visar världens gång,

19 han förkunnar det förgångna och det kommande
och tyder spåren till det fördolda.

20 Ingen tanke undgår honom,
inte ett ord förblir hemligt för honom.

21 Skönt har han ordnat sin vishets väldiga verk;
han är den ende, före all tid och i evighet.
Inget kan läggas till eller dras ifrån,
och han behöver ingen rådgivare.

22 Hur härliga är inte alla hans verk –
också den minsta gnista är en fröjd för ögat.

23 Allt detta lever och består i evighet;
varje behov blir fyllt, och allt lyder honom.

24 Allt bildar par, det ena svarar mot det andra,
och inget han har skapat är ofullständigt.

25 Det ena förhöjer det andras värde;
vem kan se sig mätt på hans härlighet?

Apostlagärningarna 4

Petrus och Johannes inför Stora rådet

4 Medan Petrus och Johannes talade till folket, kom prästerna,
tempelvaktens ledare och sadduceerna emot dem, ² upprörda över att

de undervisade folket och i Yeshua predikade uppståndelsen från de döda.³ De grep dem och höll dem fängslade till nästa dag, eftersom det redan var kväll.⁴ Men många av dem som hade hört ordet kom till tro, och antalet män var nu omkring fem tusen.

⁵ Nästa dag samlades Stora rådets medlemmar i Jerusalem, både äldste och skriftlärd, ⁶ vidare översteprästen Hannas liksom Kajfas, Johannes och Alexander och alla som var av översteprästerlig släkt.⁷ De förde fram apostlarna och började förhöra dem: "Genom vilken kraft eller i vilket namn har ni gjort detta?"⁸ Då uppfylldes Petrus av den helige Ande och svarade dem: "Ni folkets rådsherrar och äldste,⁹ eftersom vi i dag förhörs med anledning av en välgärning mot en sjuk man och tillfrågas hur han har blivit botad,¹⁰ så skall ni alla och hela Israels folk veta att den här mannen står frisk framför er i kraft av Yeshuas Kristi, nasaréns, namn. Honom korsfäste ni, men Gud har uppväckt honom från de döda.¹¹ Yeshua är stenen som ni byggnadsarbetare kastade bort, men som blev en hörnsten. ^[a]¹² Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta."

¹³ När de såg hur frimodiga Petrus och Johannes var och märkte att de var olärda män ur folket, blev de förvånade. Men så kände de igen dem och kom ihåg att de hade varit tillsammans med Yeshua.¹⁴ Och när de såg mannen som hade blivit botad stå där tillsammans med dem, blev de svarslösa.¹⁵ De befalldes att lämna rådssalen och överlade med varandra.¹⁶ De sade: "Vad skall vi göra med de här människorna? Att ett märkligt tecken har skett genom dem, det står klart för alla som bor i Jerusalem, och det kan vi inte förneka.¹⁷ Men för att detta inte skall spridas vidare bland folket, så låt oss varna dem för att i fortsättningen tala till någon människa i det namnet."

¹⁸ De kallade in dem och förbjöd dem att över huvud taget tala eller undervisa i Yeshuas namn.¹⁹ Men Petrus och Johannes svarade dem: "Döm själva om det är rätt inför Gud att lyda er och inte Gud?²⁰ Vi för vår del kan inte tåga med vad vi har sett och hört."²¹ Då hotade de dem än en gång och lät dem sedan gå, eftersom de för folkets skull inte kunde finna något lämpligt sätt att straffa dem. Ty alla prisade Gud för det som hade hänt.²² Mannen som hade blivit botad genom detta tecken var nämligen över fyrtio år.

Bön i förföljelsetid

²³ Sedan de hade blivit frigivna, gick de till sina egna och berättade allt vad översteprästerna och de äldste hade sagt till dem. ²⁴ När de hörde det, ropade de endräktigt till Gud och bad: "Herre, du som har skapat himmel, jord och hav och allt som är i dem, ²⁵ du har sagt genom den helige Ande, som talade genom vår fader David, din tjänare:

Varför upprörs hedningarna och tänker folken ut meningslösa planer?^(b)

²⁶ Jordens kungar träder upp, och furstarna gaddar sig samman mot Herren och hans Smorde.^(c)

²⁷ Ja, de gaddade sig verkligen samman i denna stad mot din helige tjänare Yeshua, som du har smort, Herodes och Pontius Pilatus tillsammans med hedningarna och Israels stammar, ²⁸ för att utföra vad du i din makt och genom ditt beslut hade förutbestämt. ²⁹ Och nu, Herre, se hur de hotar oss, och hjälp dina tjänare att frimodigt predika ditt ord, ³⁰ genom att du räcker ut din hand för att bota och låta tecken och under ske genom din helige tjänare Yeshuas namn." ³¹ När de hade slutat att be, skakades platsen där de var samlade, och de uppfylldes alla av den helige Ande och predikade frimodigt Guds ord.

Ett hjärta och en själ

³² Skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ, och ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allt gemensamt.

³³ Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om Herren Yeshuas uppståndelse, och stor nåd var över alla. ³⁴ Ingen av dem led någon nöd. Alla som hade jord eller hus sålde vad de ägde och bar fram vad de hade fått för den sålda egendomen ³⁵ och lade ner betalningen för apostlarnas fötter. Och man delade ut åt var och en efter vad han behövde. ³⁶ Josef som var levit och född på Cypern och som apostlarna kallade Barnabas – det betyder Tröstens son – ³⁷ ägde också en åker. Den sålde han och bar fram pengarna och lade dem för apostlarnas fötter.

30 augusti

St. Theresa of Avila: "De heliga gladdes åt skador och förföljelse, därför att genom att förlåta sina förtryckare hade de något att ge till Gud när de bad till Honom ."

Syraks bok 43–44

43 1 Praktfullt höjer sig det klara himlavalvet,
himplens anblick är en strålande syn.
2 När solen visar sig kommer den som en förkunnare:
den är ett underbart ting, ett verk av den Högste.
3 På höjden av sin bana sveder den marken,
och ingen kan uthärda dess hetta.
4 Ugnen i en verkstad eldas het med bälg;
trefalt hetare bränner solen mot bergen.
Glödande ångor andas den ut
och utstrålar ljus, så att ögonen bländas.
5 Stor är Herren som har skapat den;
med sina ord styr han dess snabba färd.
6 Och månen för han fram på bestämda dagar,
ett evigt tecken som skall visa tiden.
7 Månen visar när högtiden är inne,
detta ljus som avtar så snart det nått sin fullhet.
8 Efter den har månaden fått sitt namn.
Den växer och förändras på ett förunderligt sätt,
och där den lyser på himlavalvet
är den de himmelska härarnas fälttecken.
9 Rymden får sin skönhet av stjärnornas glans,
detta lysande smycke på Herrens höga himmel.
10 På den Heliges ord ställer de sig där han bestämt,
och de skall aldrig tröttna på sin vaktjänst.
11 Se på regnbågen och prisa dess skapare!
Praktfull är den i sin glans
12 när den välver sin strålande båge över himlen –
den Högstes händer har spänt den.

13 Hans påbud kommer plötsligt snön att yra
och låter straffdomens blixtar ljunga.

14 För den skull öppnas himlens förråd
och moln flyger ut som fåglar.

15 Med sin väldiga kraft gör han molnen hårda,
och de brister sönder i hagelstenar.

16/17 Dånet av hans åska kommer jorden att vändas,
och när han visar sig skälver bergen.

På hans befallning blåser sunnanvinden,
nordanstormen och virvelvinden.

Snöflingor strör han ut som svävande fåglar,
och snöfallet liknar en gräshoppsvärm som slår ner.

18 Ögat häpnar över denna vita skönhet,
och hjärtat hänförs av flingornas fall.

19 Och rimfrost sprider han ut över jorden som salt,
där den fastnar blir den som törntaggar.

20 När den kalla nordanvinden blåser
lägger sig isen över vattnet;
den breder ut sig över varje vattensamling,
och vattnet iför sig liksom ett pansar.

21 Den skövlar bergen och förbränner ödemarken
och sveder gräset som eld.

22 Snart läks allt av den fuktiga dimman,
liksom daggen ger lindring efter hettan.

23 Med sin tankes kraft betvang han havsdjupet
och lät öar stiga upp ur det.

24 Sjömän kan berätta om havets faror,
och vi häpnar över det våra öron får höra.

25 Där har han skapat otroliga och märkliga ting:
alla slags sällsamma varelser, en värld av havsmonster.

26 Genom Herrens kraft når hans tjänare framgång,
och genom hans ord äger allting bestånd.

27 Hur mycket vi än säger är det inte nog,
men detta är summan av det sagda: Han är allt.

28 Vår förmåga räcker inte när vi vill prisa honom,
ty han är den Väldige, större än allt han skapat.

29 Fruktansvärd är Herren och överväldigande stor,
och underbar är hans härskarmakt.

30 Prisa Herren och sjung hans lov
av hela er förmåga; han är alltid höjd över den.

Lovsjung honom av all er kraft
och tröttna inte; det blir aldrig nog.

31 Vem har sett honom och kan beskriva honom,
vem kan skildra hans storhet sådan den är?

32 Mycket som är fördolt för oss är större än dessa ting,
ty av hans verk har vi bara sett en liten del.

33 Allting är ju skapat av Herren,
och åt de fromma har han skänkt visheten.

Lovsång över fäderna (kap. 44–49)

44 1 Nu vill jag lovsjunga ärorika män,
våra fäder och vårt ursprung.

2 Stor är den härlighet som Herren har skapat,
stort är hans eviga majestät:

3 härskare som styrt kungariken
och män som vunnit ryktbarhet genom sin makt,
kloka män som kunnat ge råd

och profeter som framfört sina budskap,

4 män som lett folket med kloka planer
och med sin kunskap i folkets skrifter

– visa ord finns i deras lära –

5 män som skapat musik och sånger
eller som gjort sina ord kända i skrift,

6 förmögna och inflytelserika män
som fört ett fredligt liv i sina hem.

7 Alla dessa vann berömmelse bland sina samtida
och ärades i sin livstid.

8 Någras namn har gått till eftervärlden,
så att man talar om dem och prisar dem,

9 andra har blivit glömda och är borta,
som om de aldrig hade funnits,

de är som om de aldrig varit –

de själva liksom också deras barn.

10 Men dessa var män som fått del av Guds nåd
och vilkas rättfärdiga verk inte blivit glömda.

11 Hos deras ättlingar blir nåden kvar,
deras efterkommande är ett gott arv.

Tack vare förbunden 12 består deras ättlingar,
att barnen får leva är deras förtjänst.

13 För all framtid skall deras ättlingar fortleva,
och deras ära kommer aldrig att förblekna.

14 Deras kroppar har begravts i frid,
och deras namn skall leva genom alla släktled.

15 Alla folk skall tala om deras vishet,
och folkförsamlingen skall förkunna deras lov.

Urtiden och patriarkerna

16 Henok behagade Herren och togs härifrån,
en maning till omvändelse för kommande slakten.

17 Noa befanns fullkomlig och rättfärdig
och blev världens räddning när vreden bröt ut:
för hans skull lämnades en rest kvar
när floden kom över jorden.

18 Med honom slöts förbund för evärdlig tid
om att ingen flod mer skulle utplåna det levande.

19 Abraham blev den store fadern för många folk,
och på hans ära fanns ingen fläck.

20 Han följde den Högstes lag
och ingick förbund med honom.

På sin kropp bekräftade han förbundet,
och när han sattes på prov befanns han trogen.

21 Därför lovade Herren honom med ed
att folken skulle välsignas genom hans avkomma,
att den skulle bli talrik som sandkornen på marken
och stiga så högt som stjärnorna
och att hans ättlingar skulle ta landet i besittning
från hav till hav, från floden till jordens ände.

22 För sin far Abrahams skull
fick också Isak samma löfte
om välsignelse över alla människor.

Förbundet 23 överförde Herren sedan på Jakob.

Han erkände honom genom sina välsignelser
och gav honom arv och egendom.

Han drog upp gränserna för hans arvslotter
och fördelade dem på tolv stammar.

Apostlagärningarna 5

Ananias och Safira

5 En man som hette Ananias sålde tillsammans med sin hustru Safira en egendom. ² Med sin hustrus vetskap tog han undan något av köpesumman och bar fram en del och lade för apostlarnas fötter. ³ Då sade Petrus: "Ananias, varför har Satan uppfyllt ditt hjärta, så att du ljög mot den helige Ande och tog undan en del av pengarna för jorden? ⁴ Var inte egendomen din så länge du hade den kvar? Och när den var såld, var inte pengarna dina? Varför har du i ditt hjärta bestämt dig för att göra något sådant? Du har ljugit, inte bara för människor utan för Gud." ⁵ När Ananias hörde de orden föll han ner och dog, och stor fruktan kom över alla som hörde det. ⁶ De yngre männen kom och svepte honom, bar bort och begravde honom.

⁷ Omkring tre timmar senare kom hans hustru in utan att veta vad som hade hänt. ⁸ Petrus frågade henne: "Säg mig, sålde ni jorden för det beloppet?" Hon svarade: "Ja, för så mycket." ⁹ Petrus sade till henne: "Varför har ni kommit överens om att fresta Herrens Ande? Se, de män som har begravt din man står vid dörren, och de skall också bära bort dig." ¹⁰ Och plötsligt föll hon ner död vid hans fötter. När de unga männen kom in fann de henne död, och de bar bort och begravde henne bredvid hennes man. ¹¹ Och stor fruktan kom över hela församlingen och över alla andra som hörde detta.

Apostlarna gör under

¹² Många tecken och under skedde bland folket genom apostlarnas händer. Och de var alla tillsammans i Salomos pelarhall. ¹³ Av de andra vågade ingen sluta sig till dem, men folket uppskattade dem. ¹⁴ Och ännu fler kom till tro på Herren, en skara av både män och kvinnor. ¹⁵ Ja, man bar till och med ut de sjuka på gatorna och lade dem på bäddar och bårar, för att åtminstone Petrus skugga skulle falla på någon av dem, när han gick förbi. ¹⁶ Det kom också en stor skara från städerna runt omkring Jerusalem, och de förde med sig sjuka och sådana som plågades av orena andar, och alla blev botade.

Apostlarna inför Stora rådet

¹⁷ Översteprästen och alla hans anhängare, det vill säga sadduceernas parti, ¹⁸ uppfylldes av avund och grep apostlarna och satte dem i

fängelse. ¹⁹ Men en Herrens ängel öppnade på natten fängelsets portar och förde ut dem och sade: ²⁰ "Gå och ställ er i templet och förkunna för folket allt som hör till detta liv." ²¹ När de hörde det, gick de tidigt på morgonen till templet och undervisade. Då översteprästen och hans anhängare kom dit, kallade de samman Stora rådet, Israels folks hela äldsteråd, och skickade bud till fängelset att apostlarna skulle hämtas. ²² Men när tjänarna kom fann de dem inte i fängelset. De vände tillbaka och rapporterade: ²³ "Vi såg att fängelset var ordentligt låst och att vakterna stod vid portarna, men då vi öppnade fann vi ingen därinne." ²⁴ När ledaren för tempelvakten tillsammans med översteprästerna fick höra det, blev de villrådiga och undrade vad som kunde ha hänt. ²⁵ Men då kom någon och sade till dem: "Männen som ni satte i fängelse är i templet och står där och undervisar folket." ²⁶ Ledaren för tempelvakten gick då tillsammans med tjänarna och förde bort dem utan att bruka våld, eftersom de var rädda för att bli stenade av folket.

²⁷ När de nu fördes bort, ställdes de inför Stora rådet, och översteprästen förhörde dem ²⁸ och sade: "Förbjöd vi er inte strängt att undervisa i det namnet? Och nu har ni fyllt Jerusalem med er lära och vill att den mannens blod skall komma över oss." ²⁹ Då svarade Petrus och apostlarna: "Man måste lyda Gud mer än människor. ³⁰ Våra fäders Gud har uppväckt Yeshua, som ni hängde upp på trä och dödade. ³¹ Honom har Gud med sin högra hand upphöjt som hövding och frälsare, för att ge omvändelse och syndernas förlåtelse åt Israel. ³² Vi är vittnen till detta, vi och den helige Ande, som Gud har gett åt dem som lyder honom."

³³ När rådsmedlemmarna hörde detta, blev de ursinniga och ville döda dem. ³⁴ Men en farisé i Stora rådet, en laglärare som hette Gamaliel^[b] och som var aktad av allt folket, reste sig och begärde att man för en kort stund skulle föra ut männen. ³⁵ Sedan sade han till dem: "Israeliter, tänk er för, vad ni är på väg att göra med dessa män. ³⁶ För en tid sedan uppträdde Teudas och gav sig ut för att vara något^[c], och omkring fyra hundra män slöt sig till honom. Men han blev avrättad, och alla som trodde på honom skingrades och det blev ingenting av det hela. ³⁷ Efter honom, vid tiden för skattskrivningen, uppträdde Judas från Galileen. Han fick folk att göra uppror och följa honom. Men också han omkom, och alla som trodde på honom skingrades. ³⁸ Och nu säger jag er: Håll er borta från dessa män och låt dem gå. Ty om detta skulle vara ett påhitt eller ett verk av människor, kommer det att rinna ut i sanden. ³⁹ Men om

det är av Gud, kan ni inte slå ner dem. Kanske visar det sig att ni strider mot Gud."

De lät sig övertygas, ⁴⁰ kallade in apostlarna, lät piska dem och förbjöd dem att tala i Yeshuas namn. Sedan släpptes de fria. ⁴¹ Och apostlarna gick ut från Stora rådet, glada över att de hade ansetts värdiga att lida smälek för Namnets skull. ⁴² Varje dag undervisade de i templet och hemma i husen och predikade det glada budskapet att Yeshua är Messias.

31 augusti

St. Ignatius av Antiochia: "Diakoner måste vara lika rädda för oegentligheter som för eldfaran."

Syraks bok 45–46

Mose och hans samtida

Och han lät en ättling till Jakob få del av nåden,
en som behagade alla som såg honom
45 1 och som blev älskad av både Gud och människor:
Mose, välsignat vare hans minne.
2 Han gjorde honom lik sina heliga i härlighet
och lät honom triumfera över skräckslagna fiender.
3 Han lät underverken följa med ens på hans ord,
han förhärligade honom inför det kungliga hovet.

Han gav honom befallningar om sitt folk
och visade honom en glimt av sin härlighet.

4 Han helgade honom för hans trohets och mildhets skull
och utvalde honom bland alla människor.

5 Han lät honom höra sin röst,
han förde honom in i töcknet
och överlämnade själv buden till honom,
livets och vishetens lag,
för att Jakobs ätt skulle undervisas om förbundet
och Israel om hans stadgar.

6 Till samma helighet upphöjde han Aron,
Moses bror, av Levis stam.

7 Han lät en evig ordning utgå från honom:
han gav honom ämbetet som präst för folket.
Med en rik klädsel ärade han honom
och iförde honom en lysande skrud.

8 Han klädde honom i den ståtligaste dräkt
och krönte honom med ting fulla av kraft.
Byxor, kåpa och efod gav han honom.

9 Runt om dräkten fäste han granatäpplen
och en mängd guldbjällror, i en krans;
de skulle klinga vid hans steg,
så att ljudet hördes i templet
som en påminnelse för alla i hans folk.

10 Det var en helig dräkt i guld och violett
och purpurrött, en konstvävares verk.
Dit hörde bröstväskan, med lotterna för domsutslag,

11 av karmosinrött garn, en konstnärs verk,
och ädelstenarna, graverade som sigill
och infattade i guld, en juvelerares verk;
deras inskriptioner skulle vara en påminnelse:
de var lika många som Israels stammar.

12 På turbanen satt en krona av guld
med en inskrift till bekräftelse av hans helighet,
ett tecken på ära och upphöjdhet, fullt av kraft.
Allt var en lust för ögat, konstfärdigt och skönt;

13 före Arons tid hade ingenting liknande funnits.
Ingen av annan släkt har någonsin fått klä sig i detta,
bara hans söner, hans ättlingar genom tiderna.

14 Hans brännoffer skall bäras fram

två gånger varje dag, för all framtid.

15 Mose lade offergåvor i hans händer
och smorde honom med helig olja.

Så blev det en evig ordning för honom
och för hans ättlingar, så länge himlen består,
att vara Herrens tjänare och präster
och välsigna hans folk med Namnet.

16 Herren utvalde honom bland alla människor
till att komma inför sig med eldoffer,
med rökelse och vällukt som påminnelseoffer
och till att utverka försoning åt folket.

17 Med sina bud gav han honom makt över rättsskipningen,
för att Jakobs ätt skulle lära känna förbundstecknet
och Israel bli upplyst av Herrens lag.

18 Män av annan släkt greps av avund
och reste sig mot honom i öknen,
fulla av raseri och vrede:
männen kring Datan och Aviram
liksom Korach med sitt anhang.

19 Herren såg det, och hans misshag väcktes,
de krossades av hans rasande vrede.

Han lät något sällsamt drabba dem,
han förintade dem med sin flammande eld.

20 Men Aron ärade han ännu mer,
han gav honom ärftliga rättigheter:
offren från den första grödan blev hans andel.
Så fick han först och främst bröd att mätta sig med.

21 Prästerna skall ju leva av offren,
som Herren gav honom och hans ättlingar.

22 Men av folkets jord får prästen ingen arvslott,
och han har ingen andel i folkets egendom:
Herren själv är din andel och din egendom.

23 Pinechas, Elasars son, är den tredje i ära:
han visade helig iver i sin gudsfruktan,
och när folket avföll stod han fast
med sitt mod och sin handlingskraft
och vann försoning åt Israel.

24 Därför slöts ett fredsförbund med honom:
han skulle förestå templet och sitt folk,
så att han och hans ättlingar för all framtid

skulle äga översteprästämbetets värdighet.
25 Även med David slöts ett förbund,
med Jishajs son av Juda stam;
men kungens makt ärvs endast från son till son,
medan Arons arv tillfaller alla hans ättlingar.
26 Må Herren fylla era hjärtan med vishet
och låta er styra hans folk med rättfärdighet,
så att inte dess välstånd går om intet.
Må dess ära bestå till kommande släkten.
Invandringens och domartidens stormän

46 1 En hjälte i strid var Josua, Nuns son,
Moses efterträdare som profet.
Han blev vad hans namn betyder,
en stor räddare för Herrens utvalda,
och straffade fienderna när de gick till angrepp,
så att Israel kunde ta landet i besittning.
2 Vilken ära vann han inte när han grep in
och vände sitt svärd mot städerna!
3 Vem före honom hade stått så stark som han!
Så var det också Herrens krig han förde.
4 Ja, det var han som fick solen att vända om,
så att en dag blev lång som två.
5 Han åkallade den högste härskaren
när fiender anföll från alla håll,
och Herren, den Vældige, bönhörde honom
med en våldsamt skur av hagelstenar.
6 Den vräkte ner över fiendefolket
och förintade motståndarna på sluttningen,
för att hans vapenmakt skulle bli känd för hedningarna;
ty deras krig var ett krig mot Herren,
men Josua följde Härskaren.
7 Medan Mose levde gjorde han en välgärning
tillsammans med Kalev, Jefunnes son,
genom att göra motstånd mot menigheten,
så att folket hindrades från synd
och det ondsinta knotandet tystades.
8 Bara dessa två överlevde
av en här på sexhundra tusen man,
och de ledde folket till dess arvslott,
till landet som flödar av mjölk och honung.

9 Herren gav Kalev krafter
som han fick behålla till ålderdomen,
så att han nådde fram till bergen i landet
och hans ätt fick sin arvslott där.
10 Därigenom skulle hela Israel förstå
vilken fördel det är att lyda Herren.
11 Så handlade också var och en i raden av domare.
De hade ingen tanke på trolöshet,
de avföll inte från Herren.
Må deras minne vara välsignat
12 och deras ben skjuta skott ur graven!
Må deras namn och rykte gå i arv
till de ärorika människors avkomlingar!
Den första kungatiden

13 Samuel var älskad av Herren,
en Herrens profet som grundade kungadömet
och smorde furstar över hans folk.
14 Han skipade rätt bland folket efter Herrens lag,
och Herren kom Jakobs ättlingar till hjälp.
15 Genom sin tillförlitlighet blev han berömd som profet,
hans ord bevisade att hans syner var sanna.
16 När hans fiender anföll från alla håll
åkallade han Herren, härskaren,
och offrade ett dilamm åt honom.
17 Då lät Herren åskan dåna från himlen
och lät sin röst ljuda i mullret;
18 han tillintetgjorde furstarna från Tyros
och alla filisteernas hövdingar.
19 Innan han gick till den eviga vilan
bedyrade han inför Herren och hans smorde:
"Inte så mycket som ett par skor
har jag tagit från någon människa."
Och ingen kunde anklaga honom för något.
20 Även efter sin bortgång profeterade han
och röjde för kungen när han skulle dö.
Ur jorden lät han sin röst höras
för att med sin profetia hejda folkets laglöshet.

Apostlagärningarna 6

Sju församlingstjänare utses

6 Vid den tiden då antalet lärjungar ökade, började de grekisktalande judarna klaga på de infödda judarna över att deras änkor blev förbisedda vid den dagliga utdelningen. ² Då kallade de tolv till sig alla lärjungarna och sade: "Det är inte bra att vi försummar Guds ord för att göra tjänst vid borden. ³ Nej, bröder, utse bland er sju män som har gott anseende och är uppfyllda av Ande och vishet, så ger vi dem den uppgiften. ⁴ Själva skall vi ägna oss åt bönen och åt ordets tjänst." ⁵ Alla de församlade tyckte att förslaget var gott, och de valde Stefanus, en man uppfylld av tro och den helige Ande, vidare Filippus, Prokorus, Nikanor, Timon, Parmenas och Nikolaus, en proselyt från Antiokia. ⁶ Dessa förde de fram inför apostlarna, som bad och lade händerna på dem. ⁷ Och Guds ord hade framgång och antalet lärjungar i Jerusalem ökade kraftigt. Även en stor skara präster blev lydiga mot tron.

Stefanus grips

⁸ Stefanus var fylld av nåd och kraft och gjorde stora tecken och under bland folket. ⁹ Då uppträdde några från den synagoga som kallades "De frigivnas", folk från Cyrene och Alexandria, Cilicien och Asien och började diskutera med Stefanus. ¹⁰ Men de kunde inte stå emot den vishet och den Ande som här talade. ¹¹ Då intalade de några män att säga: "Vi har hört honom tala hädiska ord mot Mose och mot Gud". ¹² Och de hetsade upp folket och de äldste och de skriftlärda, och dessa överföll honom, släpade honom med sig och förde honom inför Stora rådet. ¹³ Sedan lät de falska vittnen träda fram som sade: "Den mannen slutar inte att tala mot denna heliga plats och mot lagen. ¹⁴ Vi har hört honom säga: Yeshua från Nasaret skall bryta ner denna plats och ändra på de seder som Mose har gett oss." ¹⁵ Alla som satt i rådet fäste ögonen på honom och såg att hans ansikte var som en ängels.